50வது ஆண்டை நோக்கி.......

மல்லிகை

ஆசிரியர் : டொமினிக் ஜீவா

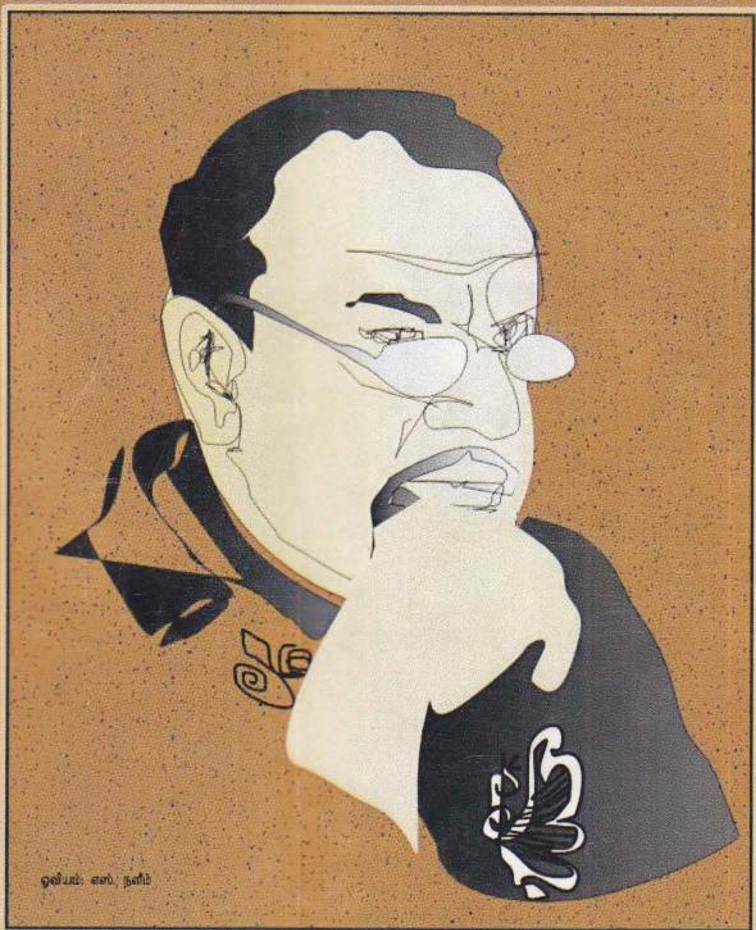

கவித்துவ உலகில் –
ஒரு தனித்துவக் குரல்!

செப்டெம்பர்– 2009

விலை – 40/=

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

திருமண சேவை

மகளின் வயது இருபதைத் தாண்டுகிறதா?
மகனின் வயது முப்பதை அண்மித்து விட்டதா?
பொருத்தமான துணையா? உங்களது மனம் அழுதனிடம்
மங்களகரமான வாழ்க்கை கொடுத்து சிறந்து விடுங்கள்!

Inter Action இல்லாத சுத்தமான வாழ்வு, தரகர் மீடு இல்லாத முறை

மேலதிக விபரங்களைச் சுயதெரிவு முறை முன்னோடி, அனிருபன் திருவருள், முத்து புலம் பூத்து, சர்வதேச, சகலருக்குமான திருமண ஆற்றுப்படுத்துநர். குரும்பசிட்டியூர், மாப்பொழுதே வேல் அமுதனிடம் திங்கள். புதன். வெள்ளி மாலையிலோ, சனி, ஞாயிறு நண்பகலிலோ விசாரித்தறிக!

தொலைபேசி:
2360488, 2360694,4873929

சந்திப்பு முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறையில்! தாங்களோ, தங்கள் பிரதிநிதியோ வேல் அமுதனைத் திங்கள், புதன், வெள்ளி, சனி, ஞாயிறு நாள்களில் வேல் அமுதனின் அலுவலக நேரத்தில் நேரில் சந்திக்கலாம்!

முகவரி:
8-3-3 மெற்றோ மாடிமனை (வெள்ளவத்தை காவல் நிலையத்திற்கு முன்பாக, நிலப்பக்கம், 33ஆம் ஒழுங்கை வழி) வெள்ளவத்தை, கொழும்பு- 06

விரைவான-- சுலபமான தெரிவுக்குச் சுயதெரிவு முறையே மகோன்னத மணவாழ்வுக்குக் குரும்பசிட்டியூர், மாப்பொழு வேல் அமுதனே!

மல்லிகை

ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவர்

50 - வது ஆண்டை
நோக்கி...
செப்டெம்பர்
364

'Mallikai' Progressive
Monthly Magazine

மல்லிகை தர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் வெளிவரும் தொடர் சிற்றேடு மாத்திரமல்ல - அது ஓர் ஆரோக்கியமான இலக்கிய இயக்கமுமாகும்.

201/4, Sri Kathiresan St,
Colombo - 13.
Tel : 2320721
mallikaiJeeva@yahoo.com

ஒழுங்கு முறையாக மல்லிகை இதழ்களை வாங்குகின்றவர்களுக்கு ஓர் ஆலோசனை

சமீப காலமாக எங்களுக்கு ஒரு புதிய பிரச்சினை தோன்றியுள்ளது. இந்தப் பிரச்சினையை மல்லிகையின் ஆரம்ப காலங்களில் நாம் அப்படியொன்றும் பெரிதுபடுத்திப் பார்க்கவில்லை.

ஆனால், சமீப காலமாக இந்தப் பிரச்சினை எம்மை, எமது நடவடிக்கையை மீள் பரிசீலனைக்கு உட்படுத்திவிட்டது. எமக்கிது புதுப் பிரச்சினையாகவும் பிரச்சினைப் படுத்துகின்றது.

அதாவது, கடந்த காலங்களில் வெளிவந்த மல்லிகை மலர்கள் தங்களது பொது நூலகங்களுக்கு மொத்தமாகத் தேவை எனப் பல கல்லூரி நூலகங்கள் எமக்குக் கோரிக்கை வைத்து வேண்டிக் கொள்ளுகின்றன.

அப்புறம் உயர் கல்வி நூலகங்கள் தமது சேமிப்பில் பல மல்லிகை இதழ்கள் தவறிப் போய்விட்டதாகவும், தாங்கள் ஆண்டாண்டாகச் சேமித்து வைத்திருந்த ஆண்டுக் கட்டுகளில் சில இதழ்கள் இடம் பெறாததால் அந்தப் புத்தகக் கட்டுக்கள் மூளியாக இருப்பதாகவும், தவறிப் போன இதழ்களின் நம்பர்களையும் ஆண்டையும் குறிப்பிட்டு எழுதினால் அந்த அந்த இதழ்களை அக் கட்டுக்களில் சேர்த்துப் பூரணப்படுத்த உதவ முடியுமா? எனவும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பல நூலகச் சகோதரர்கள் எம்மைக் கடிதங்கள் வாயிலாக அடிக்கடி நச்சரித்து வருகின்றனர்.

சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு தகவலை வெகு தெளிவுபடக் கூறி வைக்க விரும்புகின்றோம்.

மல்லிகை இதழ்கள் மாதா மாதம் ஒப்புக்கு வெளி வந்து கொண்டிருக்கும் வெறுமனே இலக்கிய இதழல்ல! இதை மல்லிகையின் தரமான ரசிகர்கள் தம் வரைக்கும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வது நல்லது.

சுத்தமான பொன்னைப் போல, காலம் போகத் தான் மல்லிகையின் அருமை பெருமைகள் எல்லாம் துலாம்பரமாகத் தெரியவரும். ஏதோ அந்த அந்த மாதங்களில் வெளிவரும் இதழ்களை வாங்கிப் படித்துவிட்டு, ஒப்புக்குக் காரியமாற்றுவல்ல இலக்கிய இதழல்ல, மல்லிகை.

அதன் ஆண்டு மலர்கள் பாதுகாத்துப் பாதுகாத்துப் படிக்கும் போது தான் அதனது வெகு எளிமையான காத்திர உள்ளடக்கம் தெரிய வரும். அதிலும், ஆண்டு மலர்கள் இருக்கின்றனவே, அவை தனித்துவமானவை. வரலாற்றுப் பதிவு மிக்கவை.

மல்லிகை இதழ்களை வாங்கி வாசிப்பவர்கள், அதனது உள்ளடக்கக் காத்திரத்தைப் புரிந்து கொள்வது அவர்களது பிற்காலச் சந்ததியினருக்கே அது முதுசமாக அமையப் போவது என்பதைப் பின்னர் ஒரு காலத்தில் புரிந்து கொள்வார்கள்.

கதர் நூலால் உருவாகிய ஆடை ரொம்பவும் மலிவுதான். ஆனால், அந்தக் கதராடைதான் இந்தியச் சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு வடிவமுமாகும்.

மல்லிகை இதழ்கள் ஆழ்ந்த வாசிப்புக் குரியவை மாத்திரமல்ல, அவை பெரிதும் ஆய்வுக்குரியவை.

கிளிநொச்சியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட ம. தேவகௌரி, தமது எம். ஏ பட்டத்திற்காக யாழ்ப்பாணத்தில் ஆய்வு செய்வதற்காக 80- களில் மல்லிகை விமரிசனம் என்ற தலைப்பில் ஆய்வு செய்து, பட்டம் பெற்றுள்ளார். அந்த ஆய்வு, நூல் வடிவில் பின்னர் வெளிவந்துள்ளதையும் ஆய்வுலகம் நன்கறியும்.

அடுத்துச் சிலாபத்தைச் சேர்ந்த மல்லிகா தேவி நாராயணன் என்பவர் 90- களில் மல்லிகைச் சிறுகதைகள் என்ற தலைப்பில் ஆய்வொன்றைச் சமர்ப்பித்து பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டம் பெற்றுள்ளார். இதில் கவனிக்கத்தக்க அம்சம் என்னவென்றால், இவரது தாய் மொழி மலையாளம். பரம்பரையினர் மலையாளத்திலிருந்து இங்கு குடிபெயர்ந்தவர்கள்.

ஓர் இலக்கிய இதழுக்குத் தேவையானதுகளையும் மீறி, பொதுவாகத் தமிழ் மொழி ஆய்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் பரம்பலுக்கும் வழி செய்யும் முறையிலேயே வெகு வெகு கவனத்துடன், ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்துடன் மாதா மாதம் மல்லிகை இதழ்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன என்பதே யதார்த்த உண்மையாகும்.

பார்வைக்கு எளிமையாகத் தோன்றும் சில இதழ்கள் ஆழ்ந்து படிக்கும் போது பிரமிப்பையும், ஆழத்தையும் தாக்கத்தையும் கொண்டு மிளிர்கின்றன. அப்படியொரு மாத இதழ் தான் மல்லிகைச் சஞ்சிகையும்!

உங்களுக்கே தெரிந்த பல காரணங்களை முன்னிட்டு மல்லிகையின் விலை ரூபா 40/= ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

பெருகி வரும் சர்வதேசப் பேராபத்து!

கொழும்பு மாநகரின் வீதி முடுக்குகளைச் சுற்றிப் பார்க்கும் போது, அதன் தாக்கம் சட்டெனத் தெரிகிறது.

பொலித்தீன் கழிவுக் குப்பைகள்!

வருங்கால உலகை நிச்சயம் பயமுறுத்தப் போவது இரண்டு. ஒன்று அணுகுண்டு. அடுத்தது பிளாஸ்டிக்!

இன்று எங்கு பார்த்தாலும், எங்கு திரும்பினாலும் பிளாஸ்டிக் சாதனங்களைத் தான் பல வடிவங்களில் பார்க்கின்றோம். பிளாஸ்டிக் யுகத்தில் தான் வாழுகின்றோம்.

கச்சா எண்ணெய்க் கழிவுகளிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்படும் மூலப் பொருட்களிலிருந்தே பிளாஸ்டிக் உருவாக்கப்பட்டு, இன்று சர்வதேசமெங்கும் வியாபித்து இருக்கிறது.

இதனுடைய பயன்பாடு இருபது நிமிடங்கள்! இது முற்றாக அழிந்து போவதற்குப் பத்து இலட்சம் வருடங்களாகும்.

இதை எரிப்பதால் எழும்பும் விஷப் புகை, சுற்றாடலின் சுகாதாரத்தையே சர்வ நாசப் படுத்திவிடும்.

மறுசுழற்சி உற்பத்திக்கும் இவை லாயக்கற்றவை. காரணம் ஒரே குப்பை. கஞ்சல்! புதைக்கலாமென்றால், மழை நீரையோ, காற்றையோ மண்ணுக்குள் அது அனுமதிப்பதில்லை. இதனால் மண் காலப் போக்கில் விஷமாகி விடுகின்றது. உயிர்ச் சிதைவு ஏற்படாத பிளாஸ்டிக் பொருட்கள் பூமண்டலத்தின் சீதோஷ்ண நிலையையே சீர்கெடுக்க வைத்து விடுகின்றன.

இதன் கழிவுப் பொருட்களை மாடுகள் வரிசையில் நின்று தின்னுகின்றன. இவற்றில் பெறப்படும் பால், அருந்துபவர்களை நிரந்தர, தீராத நோயாளிகளாக ஆக்கிவிடுகின்றன.

பிளாஸ்டிக் பொருட்களின் கழிவுப் பகுதிகள் மழை காலங்களில் பெரும் பெரும் சாக்கடைகளை அடைத்து, நகர் முழுவதும் வெள்ளக் காடாக ஆக்கி விடுகின்றன.

இத்தனைக்கும் பிளாஸ்டிக் பொருட்களை மிக அதிகம் அதிகமாகத் தினசரி பயன்படுத்தி வரும் பிரதான நகரங்களில் கொழும்பு மாநகரம் முன்னணி வகிக்கின்றது. இதன் பாவனை வியாபார ரீதியாக நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே போகின்றது.

இதன் அவலத்தைச் சரிவரப் புரிந்து கொண்டு தக்க நடவடிக்கைகளை அவசர கதியில் எடுக்காது போனால், எதிர்கால உலகம் பல பல சிரமங்களுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டி வரலாம் என, இப்போதே எச்சரிக்கின்றோம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சோலைக் கிளி—
ஓர் அதிசய இலக்கியத் தென்றல்

—நபீல்

கொள்கைகளும், நம்பிக்கைகளும் கொண்ட ஒரு தலைமுறையின் பிரதிநிதி என்ற வகையில் சோலைக்கிளி பற்றி நீர் எழுதும் என்று என்னை ஐயா டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் வேண்டிய போது, எனக்குத் தலை சுற்றியது.

முழு உலகத்தையும் ஓர் ஊராக நினைப்பவர். இறைவனே தனக்கு விருப்பமான கவிஞன் என்று சொல்பவர், இவர்.

குரலற்ற, உயிரற்ற பொருட்களுக்குக் கண்ணும் நாவும் கொடுத்து, காற்றையும், மரத்தையும், கல்லையும் சூழ்ந்திருக்கின்ற மௌனத்தின் சுவரை உடைத்து, உலகை வெளிப்படச் செய்கிற ஒரு கவிஞனைப் பற்றி நான் எவ்வாறு எழுதுவேன்?

எனக்கு விருப்பமான கவிஞர் **'பப்லோ நெருதா'** அவரது கவிதைகள் போல வாழ்கிறார் என்று சொல்வேனா? அல்லது **'க்வாஸிமாதோ மொண்டாலே'** போன்ற மொழியின் படைப்பியல்பில் கவனம் செலுத்தித் தாழ்ந்த தொனியுடன் பேசுகின்ற இத்தாலிய ஹெர் மற்றிக் கவிகளோடு அவரை இணைக்கலாமா? அதனைக் காலம் தான் தீர்மானிக்கட்டும்! நான் அவர் பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை மட்டும் எழுதுகிறேன்.

கிழக்கின் கல்முனையில் பிறந்த சோலைக்கிளி 80களுக்குப் பின் கவிதை உலகை வேறு ஒரு மையம் நோக்கி நகர்த்தியவர்.

இவருடைய எட்டுக் கவிதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. 'நானும் ஒரு பூனை', **'எட்டாவது நரகம்', 'காகம் கலைத்த கனவு', 'அணிவேர் அறுந்த நான்'**, 'பாம்பு **நரம்பு மனிதன்', 'பனியில் மொழி எழுதி', 'என்ன செப்பங்கா நீ'**, 'வாத்து' எனத் தொடரும் இவரது கவிதைத் தொகுதிகளின் வரிசையில், **'அவணம்'**- கவிதைகள் (அச்சில்), **'பத்திக்கை'- நினைவுக் கட்டுரைகள்** (அச்சில்).

வடகிழக்கு மாகாண சபை உரு வாக்கப்பட்டு அதன் மூலம் வழங்கப் பட்ட முதல் விருது இவருடைய **'எட்டா வது நரகம்'** கவிதைத் தொகுதிக்குக் கிடைத்தது. இலங்கை அரசின் சாஹித்திய மண்டலப் பரிசுகள் 1987 லும் 1988லும் முறையே, 'பாம்பு நரம்பு **மனிதன்', 'பனியில் மொழி எழுதி'** ஆகிய கவிதைத் தொகுதிகளுக்கு வழங்கப் பட்டன.

சிலவருடங்களுக்கு முன் ஜப்பான் அரசு வழங்கிய 'புங்கா' விருது சோலைக் கிளிக்குக் கிடைத்தது. ஜப்பான் அரசு விரு தோடு மட்டும் நிறுத்திக் கொள்ளாமல் பணப் பரிசும் ஈந்து அவரைக் கௌர வித்தது.

சோலைக்கிளி தனது மண்ணோடு கலந்த வானொலி நாடகங்களை முஸ்லிம் சேவையில் 'அதீக்' என்ற தனது சொந்தப் பெயரில் எழுதி வந்தார்.

மெல்லிசைப் பாடல்களில் அதிக நாட் டம் கொண்ட சோலைக்கிளி- இவரது பல பாடல்கள் வானொலி தொலைக் காட்சிக ளில் ஒலிஒளி பரப்பாகி வருகின்றன. உதா ரணத்திற்கு 'ரெயின்போ'வின் இசைய மைப்பில் வயலட் மேரி பாடிய சோலைக் கிளியின்-

'கொச்சி பழமே கூவுற குயிலே
உச்சி வெயிலுக்குள் உருகிற மயிலே......'

என்ற பாடல், பாடல் பிரியர்களுக்குப் புதிய அனுபவங்களைத் தந்தன.

இது போன்ற பல அற்புதமான மெல் லிசைக் கீதங்கள் அவரது கவிதைக் கட்டு களுக்குள் கலந்து துடிக்கின்றன. நேர்த் தியான இசையமைப்பாளர் ஒருவர் கிடைப் பாராக இருந்தால், அவரிடமிருக்கும் மெல்லிசைக் கொத்து விரிபடும் போது மெல்லிசைக்கு நல்ல பாடல்கள் கிடைக் குமென்று நம்பலாம்.

ஆரம்ப காலத்தில் சோலைக்கிளியின் கவிதைகள் **'மல்லிகை'**யில் தான் பிரசுரமாகி வந்தன.

'தனக்குக் களம் தந்த மல்லிகை டொமினிக் ஜீவா அவர்களை எப்போதும் நினைவு கூருகிறேன்' என்கிறார் சோலைக் கிளி.

தனது **'வாத்து'** என்ற கவிதைத் தொகுதியை டொமினிக் ஜீவா அவர் களுக்குச் சமர்ப்பணம் செய்திருப்பது அவரது உள்ளார்ந்த 'நன்றி மறவாத்' தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது.

சோலைக்கிளியின் கவிதைகள் சிங்களம், ஆங்கிலம், கன்னடம் ஆகிய மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வருகின்றன.

அண்மையில் பென்குவின் பதிப்பகம் சோலைக்கிளியின் **'பொன் ஆற்றின் ஒரு கதை'** என்ற கவிதையை மொழி பெயர்த்துத் தனது ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைத் தொகுப்பில் சேர்த்துள்ளது.

கன்னட மொழியில் தமிழவனால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட கவிதைத் தொகுப் பொன்றில் சோலைக்கிளியின் 'நான் **போக முடியாத அயலூர்'** என்ற கவிதை யும் மொழி பெயர்த்துச் சேர்க்கப்பட்டுள் ளது. இதில் ஒரு விசேட அம்சம் என்ன வென்றால், தமிழவன் இத் தொகுதி வெளி யீட்டு விழாவில் பேசும் போது, கன்னடக் கவிஞர்கள் இதனை ஒரு பாட நூலாகக் கொள்ளலாம் என்று- உதாரணமாகச் சோலைக்கிளியின் கவிதையை மேற் கோள் காட்டிப் பேசியுள்ளார்.

இலங்கையின் பல்கலைக்கழகங்கள்- கல்விக் கல்லூரிகள்- உட்பட அரசின் சில

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பாடநூல்களிலும் இவரின் கவிதைகள் உள்ளடக்கப்பட்டுப் பேசப் படுகின்றன.

இவர் மனைவியின் பெயர் சித்தி நயீமா- நூர்ஷிஹா சோலைக்கிளி- உம்மா சோலைக்கிளி என இரு பிள்ளைகள்....

காட்டில் மெத்தை குடை

இது நாள் பற்றிய [illegible]
விரித்த [illegible] கருகாது போல்
[illegible]
இழுத்துப் போர்
வெயில் [illegible] உடைபட்டும்
என் நாற்புறம் [illegible]
[illegible]
காற்றுக்
[illegible]
[illegible]

மேலுதல் போல்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அது [illegible].

[illegible]
குடை கொளுத்தமாகுக....

சோலைக்கிளியின் இந்தக் கவிதை இரண்டு புற நிலைகளிலிருந்து பேசுவதாக உள்ளது. ஒன்றின் மேலொன்று போர்த்தியிருக்குமாறு அதற்குப் பின்னால் ஒளிந்திருக்கும் ஒரு செய்தியும் இருக்கும். இது அவருடைய எழுத்து வடிவம். இது முழுமையும் எதிர்பாராத பின்விளைவு களைத் தரக்கூடும்.

உண்மையில் சோலைக்கிளி ஓர் புதிய இலக்கியத் தோற்றம் தான்.

முதன் முதலில் சாஹித்திய விருது பெற்ற சிறுகதைத் தொகுதி

சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் (1960ல்) முதன் முதலில் சாஹித்திய விருதைப் படைப்பிலக்கியத்திற்காகப் பெற்றுக் கொண்ட சிறுகதைத் தொகுதியின் முகப்புத் தோற்றமே இது. எழுத்தாளர் டொமினிக் ஜீவாவின் முதல் சிறுகதைத் தொகுதியான தண்ணீரும் கண்ணீரும் நூலின் அட்டைப் படமிது.

இனிமையான அனுபவம்

-திக்குவல்லை கமால்

எழுத்தாளர்கள் பத்திரிகையாளர்களாகவும், பத்திரிகையாளர்கள் எழுத்தாளர்களாக இருப்பதும் நமது சூழலில் சகஜம் தான். பத்திரிகைத் துறையில் இறங்கிய பல எழுத்தாளர்கள் காணாமல் போய்விடுவதற்கு எமது அனுபவத்தில் நல்ல பல உதாரணங்கள் உண்டு. நாற்பது வருடங்களுக்கு மேலாக 'மல்லிகை' நடாத்தி வரும் டொமினிக் ஜீவா எழுத்தாளன் என்ற ஆளுமையைத் தக்க வைத்துக் கொண்டே செயற்படுகிறார். எவராக இருந்தாலும், சிறுசஞ்சிகை வெளியீட முனைபவர்களுக்கு விடா முயற்சியும் கடும் அர்ப்பணிப்புந் தேவை.

அப்பொழுது 1976. அளுத்கமையில் நான் கற்பித்துக் கொண்டிருந்தேன். நல்ல உற்சாகமான பின்புலத்தில் வேலை செய்வதில் பேரார்வம் கொண்ட நண்பர் குழுவொன்று வாய்த்திருந்தது. அவர்கள் அனைவரும் இளைஞர்கள். பாடசாலை இட நெருக்கடியைப் போக்க, நாடகம் போட்டு வசூல் செய்வோம் என்ற கருத்து முன் வைக்கப்பட்டது.

'ஏழையின் கண்ணீர்' என்ற நாடகத்தை மேடையேற்றினோம். அந்த வரவால் தற்காலிகக் கட்டிடமொன்று எழுந்தது. ஊர் மக்களும் மாணவர்களும் எம்மீது நம்பிக்கை வைத்தனர். கற்றல்- கற்பித்தல் நடவடிக்கையிலும் குறைச்சலிருக்கவில்லை.

இந்தச் சூழ் நிலையில் தான் ஒரு சஞ்சிகை வெளியிடும் எண்ணமும் வித்தூன்றியது. கூடவே இது பெரிய விஷயமென்ற பயமும் மனதிலே தலை காட்டியது.

பாடசாலைக் காலத்தில் கையெழுத்து, தட்டச்சு சஞ்சிகைகளோடு சம்பந்தப்பட்ட போதும், ஆசிரியர்களின் வழி காட்டுதலினூடாகவே அவை சாத்தியமாகின.

ஏதோவொரு துணிச்சல் வந்துவிட்டது. ஏ. எம். ஏ. நஸீர், எம். எஸ். எம். இக்பால், ஏ. எஸ். எம். புகாரி, ஹஸன் ஸலாம் ஆகியோர் என்னோடு ஆசிரியர் குழுவில் அங்கம் வகித்தனர். ஒரு தரமான இலக்கியச் சஞ்சிகையைக் கொண்டு வருவது எமது நோக்கமாகவிருந்தது.

பல இலக்கிய நண்பர்களுக்கெழுதி ஆலோசனையும் ஆக்கமும் கேட்டோம். எதிர்பார்த்தது போலவே பூரண ஒத்துழைப்புக் கிடைத்தது. கே. எஸ். சிவகுமாரன், ஏ. இக்பால், மொயின் சமீன், அ. ஸ. அப்துஸ்ஸமது, காவலூர் ஜெகநாதன் போன்றவர்கள் ஆக்கங்கள் அனுப்பிய போது எமது உற்சாகம் எல்லை கடந்தது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நாம் ஆசிரியர் உலகோடு சம்பந்தப்பட்டவர்களாக இருந்ததால், நிறைய நண்பர்களிருந்தனர். அவர்களோடு தொடர்பு கொண்ட போது பூரண ஒத்துழைப்புத் தருவதாகத் தெரிவித்தனர். பாடசாலைகளை மையப்படுத்தி முன்னெடுப்பதால் எமக்கு விற்பனை ஒரு பிரச்சினையாகத் தெரியவில்லை.

முதல் இதழைச் சித்திலெப்பையின் அட்டைப் படத்தோடு வெளியிட்டோம். வழமையான சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரைகள் இடம்பெற்றன. ஆதர்ஷக் கதையென்று மூத்த எழுத்தாளர் ஒருவரின் சிறுகதையை மறுபிரசுரம் செய்தோம். எழுத்தாளர் அறிமுகம் என்றொரு பக்கத்தை ஒதுக்கினோம். பழைய இலக்கியச் செய்திகளைப் 'புதையல்' என்ற பகுதியிலே வெளியிட்டோம்.

'இனிமை' என்ற எமது சஞ்சிகை இலக்கிய உலகில் மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றது. இளம் எழுத்தாளர்கள் நிறைய ஆக்கங்களையும் கடிதங்களையும் அனுப்பிய வண்ணமிருந்தனர். உள்ளூரிலும் களுத்துறை மாவட்டப் பாடசாலைகளிலும் போதிய பிரதிகள் விற்பனையாகின.

சக நண்பர்கள் விளம்பரங்கள் தேடுவதில் குறியாகவிருந்தனர். சந்தாக்களையோ விற்பனைப் பணத்தையோ அடுத்த இதழுக்காக எதிர்பார்க்கவில்லை. ஒவ்வொரு இதழையும் விளம்பரப் பணத்தின் மூலம் கொண்டு வரும் திட்டம் தோல்வியடையவில்லை. நான்கு இதழ்களை இவ்வாறாக வெளிக் கொணர்ந்தோம்.

அதன் பின்னர் ஆற அமர மீள் பார்வை செய்தோம். எமக்கு ஒத்துழைப்பதாக வாக்களித்து, அவர்களே கேட்டபடி நாம் தபால் மூலம் அனுப்பி வைத்த பிரதிகளுக்கு என்ன நடந்ததென்று தெரியவில்லை. உரிய பணம் வந்து சேரவில்லை. நான்காவது இதழ் வெளிவந்தும் முதல் இதழ் பற்றிக் கூடச் சிலர் மூச்சுக் காட்டவில்லை.

ஆனால், அந்தப் பிரதேச மாணவர்களிடமிருந்தெல்லாம் எமக்குக் கடிதங்கள் கிடைத்த வண்ணமிருந்தன.

எமது உழைப்பைப் புரிந்து கொள்ளவில்லையே என்ற சலிப்பு எங்களை வெகுவாகப் பாதித்தது.

இப்போதைக்குச் சஞ்சிகையை நிறுத்துவதாகத் தீர்மானித்தோம்.

வெளிவந்து நின்றுபோன சஞ்சிகைகள் பெரும்பாலும் நாலைந்து இதழ்களையே வெளியிட்டுள்ளன. அந்த வரிசையில் நாங்களும் சேர்ந்து கொண்டோம்.

இருந்தும் சஞ்சிகை வெளியிட்ட அனுபவம் என்றும் இனிமையானது தான்.

வாழும் நினைவுகள்; 24

கல்முனை சாகித்திய விழா

தமிழ் இலக்கிய ஆலோசனைக் குழுவின் அனுசரணையுடன் கலாசாரத் திணைக்களம் கல்முனை ஸாகிறாவில் சாகித்திய விழா (1975) நடாத்தவிருப்பதாகச் செய்திகள் வெளியாகின. அப்போதைய குழுவில் க. கைலாசபதி, எம்.

ஏ. நுஃமான் போன்றவர்கள் அங்கம் வகித்ததாக ஞாபகம். இதில் கலந்து கொள்வது ஒரு பெரிய இலக்கிய இலாபமென்று தெரிந்த போதிலும் போக்குவரத்து, இடைத்தங்கலெல்லாம் என்னைப் போட்டுக் குழப்பின.

அப்படியிருக்கும் போது, கலாசாரத் திணைக்களத்திலிருந்து எனக்கொரு கடிதம் வந்திருந்தது. இலக்கிய விழாவின் போது இடம் பெறும் கவியரங்கில் கலந்து கொள்ள என்னையும் தெரிவு செய்திருப்பதாகவும், அதற்கான வசதிகள் செய்து தரப்படுமென்றும் விருப்பம் கேட்டிருந்தனர்.

என்னுடைய பிரச்சினை தீர்ந்தது.

இதில் இன்னொரு விஷயமென்னவென்றால், இக்கடிதங்களெல்லாம் இனிய தமிழ் கடிதங்களாக இருந்தன. பின்னர் தான் மேற்படி திணைக்களத்திலே கடமையாற்றிய கே. ஜீ. அமரதாஸவைப் பற்றித் தெரிய வந்தது. அவருக்கு நன்றாகத் தமிழ் தெரியும். இலக்கியவாதிகளின் நண்பர். திணைக்கள மட்டத்திலிருந்து கொண்டு தமிழ் இலக்கிய நடவடிக்கைகளுக்குக் கைகொடுத்தவர். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவர் ஒரு கவிஞர். இருந்தும் என்ன- எதிர்பாராத வேளையில் அவரது இழப்பு நேர்ந்து விட்டது.

அப்போதைய எனது ஏழெட்டு வருட இலக்கிய அனுபவத்தில், கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து குறிப்பாகக் கல்முனைப் பிரதேசத்திலிருந்து கணிசமானவர்கள் எழுத்தின் மூலமாக எனக்கு அறிமுகமாகியிருந்தனர்.

கல்முனைச் சாகித்திய விழாவில் கலந்து கொள்வதில் எனக்கிருந்த மிகப் பெரிய மகிழ்ச்சி, பல இலக்கிய நண்பர்களைச் சந்திக்க முடியுமென்பதுதான். எனது எதிர்பார்ப்பு ஓரளவு நிறைவேறியதென்றே சொல்ல வேண்டும்.

அன்புடீன், பாலமுனை பாறூக், கல்முனை முபாரக் போன்றவர்களை முதன் முதலில் அங்கு தான் சந்தித்தேன். விழாவை முன்னிட்டுத் தேசிய மட்டத்தில் நடாத்தப்பட்ட சிறுகதைப் போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்ற ப. ஆப்டீனையும் அங்கு தான் கண்டேன்.

மண்டபத்திற்குள்ளடங்கிய குறிப்பிட்ட சனத்திற்கு முன்னே கவிதை பாடிய- அதுவும் இரண்டொரு சந்தர்ப்பத்திற்கு மேற்படாத குறைந்த அனுபவமே எனக்கிருந்தது. ஆனால், அங்கு திறந்த வெளி மேடையில் இரவு வேளையில் கவியரங்கு இடம் பெற்றது. சனங்கள் கேட்டு ரசித்ததையும், கேட்டு ரசிக்கும் பாங்கில் கவிஞர்கள் கவிதை பொழிந்ததையும் அவதானித்து வியந்தேன். பஸீல் காரியப்பர் போன்றவர்கள் கலந்து கொண்டால் வேறெப்படி இருக்க முடியும்!

இரவு உணவு, தங்குமிட ஒழுங்குகளைச் சிற்சில இடங்களில் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அதிர்ஷ்டவசமாக எனக்கும் இன்னும் சில நண்பர்களுக்கும் எம். எச். எம். அஷ்ரஃபின் வீடு வாய்த்திருந்தது.

மூதூர் இலக்கிய விழாவொன்றின் போது, தங்கப் பதக்கம் வென்ற கவிஞராக அவர் எனக்கு அறிமுகமாகியிருந்தார். அக்கால கட்டத்தில் அவர் சட்டக் கல்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தாரென்று நினைக்கிறேன். அங்கு அவர் வெளிப்படுத்திய திறமைகளும் பலராலும் பேசப்பட்டதொன்று தான்.

திரௌபதி கவிதா மண்டபத்தின் மூலம் அறிமுகமாகிய ஒரு நண்பர் தான் சம்மாந்துறை அன்பேஸ். அக்கால கட்டத்தில் மிக அதிகமான கவிதைகளை எழுதியவர்களில் அவரும் ஒருவர். குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பின் அவர் எழுதுவதை மெல்ல மெல்ல விட்டுவிட்டார். எமது தொடர்பிலும் இடைவெளி விழுந்திருந்தது. எப்படியோ நான் சாகித்திய விழாவுக்கு வருவது தெரிந்து அவர் அங்கே வந்திருந்தார். என்னை அழைத்துச் செல்லவே தான் வந்ததாகவும் தெரிவித்தார்.

அடுத்த நாள் ஊருக்குப் புறப்பட வேண்டிய நான் சம்மாந்துறைக்குச் சென்றேன். நண்பரோடு கொஞ்ச நேரம் அந்த மண்ணில் உலா வந்தேன். ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி, மாறன். யூ. செயின் போன்றவர்களைச் சந்திக்க முடியாமல் போனாலும், அவர்கள் பற்றிய நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டேன்.

ஊருக்கு ஊர் சென்று இலக்கிய விழாக்களில் கலந்து கொண்டு, மூச்சுக் காற்றைக் கொஞ்ச நேரம் அங்கு சுவாசித்து, அந்த மண்ணின் முகங்களோடு டன் முறுவல் பரிமாறிக் கொள்வது எவ்வளவு ஆனந்தமானது.

அந்த நாள் மீண்டும் உருவாகும் நம்பிக்கை மெல்லக் கண்சிமிட்டுகிறது.

Dickwella kamal@gmail.com

HAPPY PHOTO

Excellent Photographers
Modern Computerized Photography
For
Wedding Portraits
&
Child Sittings

Photo Copies of Identity Cards (NIC), Passport & Driving Licences
Within 15 Minutes

300, Modera Street,
Colombo - 15.
Tel : 2526345

[illegible]

- வசந்தி தயாபரன்

அசரீரி போல எழுந்தது அந்தப் பாட்டு. அது மிதந்து வந்த பாதையில் எந்தத் தடைகளுமில்லை. மனிதர்களில்லை..... மரஞ்செடிகளுமில்லை. வெளி! ஏகாந்தப் பெருவெளி! காற்றைக் கிழித்தபடி வந்த பாட்டுடன் கூடவே இழைந்தது. ஆர்மோனியத்தின் ஒலி. விண்ணுக்கும் மண்ணுக்குமாக வியாபித்த அந்தப் பாட்டு, மேகலாவை ஏதோ செய்தது. அவள் உயிருக்குள் புகுந்து எதையோ தேடியது..... தேடித் தேடி..... தேடித் தேடி!

கண்ணீர்த்துளிகள் இரண்டு, கட்டுடைத்து உருண்டு புறங்கையால் விழுந்தன. மேகலா திடுக்கிட்டு உணர்வு பெற்றாள். பாட்டு நின்று போயிருந்தது. யார் அதை நிறுத்தியது? எங்கே..... எங்கே அந்தப் பாட்டு? அதை மேகலாவிடமிருந்து பிடுங்கிக் கொண்டு போனது எது?...... எல்லாம் கனவுப் பிரமை தானா? இனம்புரியாச் சோகச் சுமையுடன் மேகலா குவாட்டஸை நோக்கி மெல்ல நடந்தாள். உபாத்தியாயினிகளின் தலைவிதியைத் திருத்த முனையும் இந்தப் பணி மேகலாவுக்குப் புதியதல்ல. இது என்ன புதிதாக...... ஏனிந்தத் தடுமாற்றம்?

ஆனால் அம்மம்மா..... இது உங்கட மண் மேகலாவின் உதடுகள் முணுமுணுத்தன. இந்த ஊரைப் பற்றி வாய் ஓயாமல் சொன்ன அம்மம்மா, மேகலா கேட்ட சில கேள்விகளுக்கு விடையாக, கண்ணீரை மட்டுந்தான் வடித்திருக்கிறாள். மேகலா அன்று சிறுமி. அந்தக் கேள்விகளுக்கான விடைகள் இன்றைய மேகலாவுக்குத் தெரியும். அவை விசித்திரமானவை! விபரீதமானவை! அந்த விடைகளைப் போலவே தான், காற்றில் கட்டியெழுப்பப் படும் கனவு வாழ்க்கையும்!

"மேகலா! இவ்வளவு நேரமும் எங்கே போயிருந்தாய்?" சூசன் அவளை ஆச்சரியமாகப் பார்த்தாள். வாசலில் காத்திருந்த சூசனைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தாள், மேகலா. நீல விழிகளும், காற்றில் அலைபாயும் பழுப்பு நிறக் கூந்தலுமாகச் சூசன் நின்றாள். அவளைப் போலவே மேகலாவும் மாட்சிமிகு ஐரோப்பிய நாடொன்றின் பிரஜைதான்! ஆனால், மேகலாவின் பரம்பரை அலைகளில் இந்த மண் இன்னும் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறதே! இன்று கட்டாந்தரையாகக் கிடக்கும் இந்த மண்...... அதன் ஆழத்தில் மெள்ளச் சுவாசித்துக் கொண்டிருக்கும் வேர்கள்...... அதிலிருந்து மூன்று தலைமுறைகளுக்கு முன்பு பிடுங்கி எறியப்பட்ட கொடி அவள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மேகலாவும் சூசனும் உணவுச் சாலையில் றொபேட்டுடன் சேர்ந்து கொண்டனர். ஆபிரிக்காவில் இருக்கும் காதலியின் நினைவில் அவன் பாடிக் கொண்டிருந்தான். பிரிவுத் துயர் கொப்பளிக்கும் வரிகள். மனிதர்களை...... மண்ணை..... எதைப் பிரிந்தாலும் துயர்தானோ! காலங்காலமாக மனிதர்கள் பிறப்பதும், எழுவதும், கூடுவதும், பிரிவதும் எல்லாமே இந்த மண்ணின் மீதல்லவா! மண்ணுக்கு மட்டும் பிரிவுத் துயர் இருக்காதா? பாழ்பட்டுக் கிடக்கின்ற இந்தப் பெருவெளியும் பிரிவின் துயரால் புளுங்கிக் கிடக்கிறது.

உதவித் திட்டங்களால் புதிதாக முளைக்கின்ற சில குடிசைகள்...... அவற்றுள் முடங்கிக் கிடக்கும் சில மனிதர்கள்! சீரழிந்த, சிதறுண்ட தமது வாழ்க்கையை வெற்றுக் கரங்களால் கூட்டி அள்ளத் துடிக்கும், ஏமாந்த இதயங்கள்! தூரத்தே, இருளடைந்து கிடக்கும் கோயில்! மேகலாவின் உள்ளும் புறமும் உணர்வின் கொந்தளிப்பு! யன்னல் வழியே சூனியத்தைத் துளாவியது அவள் பார்வை.

✷ ✷ ✷

மில் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. அந்தக் குள்ளமான மனிதர், 'மில்லர்' என்று அழைக்கப்படுகின்ற சுப்பிரமணியத்தார். அட்டகாசமாக வீற்றிருந்தார். சின்ன உசார் ஏற்றியிருந்ததால் உற்சாகமாகப் பேசிப் பறைந்து கொண்டிருந்தார். மில்லரின் பிள்ளைகள், அண்ணாவியாரின் பிள்ளைகளும் வீதியில் விளையாடி, மண்ணில் புரண்டு கொண்டிருந்தன. பெரிய பிள்ளைகள் சைவப் பள்ளியிலும், வேதப் பள்ளிக்கூடத்திலும் படிக்கப் போயிருந்தனர்.

பொங்கல் வரப் போகிறது. ஊரே களைகட்டியிருந்தது. நாலாபுறத்திலுமிருந்து வரப் போகும் சனக் கூட்டத்தை வரவேற்கத் தயாராகியது கிராமம். உறவினர், நண்பர், அறிந்தவர், அறியாதவர் என்று வண்டில் கட்டிக் கொண்டு சனங்கள் வந்து கொட்டுப்படப் போகிறார்கள். அருவிக் கரைப் பிள்ளையார் கோவிலடி அமளிப் பட்டது. இளவட்டங்கள் கூத்துப் பழகுவதில் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருந்தனர். அதை வேடிக்கைப் பார்க்கக் குஞ்சுகுருமான்கள் கூட்டம்! பலாப்பழங்களின் மணமோ ஊர் முழுவதும் 'கும்'மென்று நிரம்பியிருந்தது. வீடுகளின் கொம்பறைகளில் நெல் குவிந்து கிடந்தது. சீவி அடுக்கப்பட்டிருந்தன நுங்குகள். எங்கும் செழிப்பின் தெறிப்பு.

அந்த வீட்டின் பட்டி நிறைய மாடுகள். தாயின் சேலைத் தலைப்பைப் பிடித்தபடி வந்த சிறுமி, ''கமலம்!'' என்று செல்லமாக அழைத்தாள். 'கமலம்', ''அம்மா....'' என்று பதில் குரல் கொடுத்தது. வீட்டினுள் ஆர்மோனியத்தின் அடக்கமான ஒலி. கூத்துப் பாடல்களைப் பாடியபடி சிறுமியின் அப்பா. அவரருகே உடுக்கும் கையுமாக இன்னொருவர். வீட்டின் இன்னொரு புறத்தில், பெரிய எழுத்து நல்லதங்காள் கதையை வாசித்தபடி பெத்தாச்சிக் கிழவி. பாட்டுக் கணீரென எழுந்தது.

'பூவிலுமோ நீயழகி தாயே தாயே- எங்கள்
பூபாலன் தங்கையரே தாயே தாயே!'

உடுக்கு ஒலி நாடி நரம்புகளைச் சுண்டிச் சுண்டி இழுத்தது. சிறுமி உள்ளே ஓடிவந்து கிழவியின் மடியில் விழுந்து புரண்டாள். அவளது கால்கள் தன்னிச்சையாகத் தாளம் போட்டன. வாய், தந்தையின் பாட்டைப் பின்பற்றிப் பாடியது.

'மலரிலுமோ நீயழகி தாயே தாயே- எங்கள்
மாயன் சகோதரியே தாயே தாயே!'
'மாரியென்றால் மழைபொழியும் தாயே தாயே- எங்கள்
தேவியென்றால் தேன்சொரியும் தாயே தாயே!'

''மேகலா....... சாப்பிடாமல் என்ன செய்கிறாய்?'' சூசன் உலுப்பினாள். பாட்டும் ஆர்மோனியமும், உடுக்கொலியும், அந்த காரத்தில் ஒடுங்கின. அம்மம்மா சொல்லித் தந்த அந்தப் பாட்டும்..... இந்த ஊரைப் பற்றி அவள் மனதில் எழுப்பி விட்டிருந்த சித்திரமும்.....! கனவு கலைந்தவளாய் மேகலா திகைத்தாள்.

''மேகலா...... உனக்கு உடம்பு சுகமில்லையா? டொக்டரிடம் போவோமா?'' சூசனுக்கு மேகலாவின் பார்வை கவலையளித்தது.

''நோ... நோ...! அப்படி ஒன்றுமில்லை!''

றொபேட்டின் பாட்டில் மனதைச் செலுத்த முயன்றாள் மேகலா. மனம் சற்றே இலேசாகியது. அவள் சாப்பிடத் தொடங்கினாள்.

✷ ✷ ✷

மாலை வெய்யில் கள்ளென்று உறைத்தது. அந்த அத்துவானக் காட்டில் வெய்யிலின் தகிப்பையும் பொருட்படுத்தாது, கோவிலை நோக்கி மேகலா நடந்தாள். தோட்டமும் வயலும் அருவியுமாகச் செழித்திருந்த பூமியா இது? மேகலாவால் நம்பவே முடியவில்லை. வயல் வரப்புகளில் காத்திருக்கமாமே கண்ணாடி விரியனும், புடையனும். அவை கூடவா இடம் பெயர்ந்து விட்டன. இந்த நிலமே ஒரு யாககுண்டமாகி, தனது நெருப்பு நாக்குகளைச் சுழற்றி எறிந்து....... எல்லாவற்றையும் தின்று தீர்த்திருக்கிறது. எங்கும் சுடுகாட்டு அமைதி! முன்னோரின் பெருமூச்சுக்கள், காற்றின் வெம்மையாகக் கலந்து சுட்டன.

கோவில் வாசலில் நின்று உள்ளே பார்த்தாள். கருப்பக் கிரகத்தில் இருள். காலங்காலமாக....... கல்லாகவே சமைந்திருக்கும் அம்மன்! கருணாகரி, எம்மை ஈன்ற தாய் என்றெல்லாம் அம்மம்மா சொல்வது..... அவள் நீதானா? யாருக்காக இப்படி நிற்கிறாய்? எத்தனை காலத்துக்குத் தான் இப்படி நிற்கப் போகிறாய்? உள்ளே போகத் தோன்றாதவளாய் மேகலா நடந்தாள். தன்னந் தனியாக நின்றது, அந்த மாமரம். மேகலா மரநிழலை நாடி நடந்தாள்.

மரத்தின் கீழ் ஓர் உருவம்! மனித நடமாட்டமே அருகிவிட்ட இந்த இடத்திலே...... யாராய் இருக்கும்? மரத்தடியில் கிழக்குக் கடலை நோக்கியபடி ஒரு கல்லில் கிழவி உட்கார்ந்திருந்தாள். ஆளரவம் கேட்டுத் திரும்பிய அவளது முகம், மாலைச் சூரியனின் கதிர்பட்டு மஞ்சளாய் ஒளிர்ந்தது. காதிலும் மூக்கிலும் பழங்காலத்து நகைகள் ஒன்றிரண்டு. முகத்தில் புன்னகைக் கோடு!

மேகலாவுக்கு புதுத்தெம்பு வந்தாற் போல! கிழவியோ மீண்டும் கடலைப் பார்க்கத் திரும்பினாள்.

''யாரம்மா நீங்கள்?''

மேகலா பதிலுக்காகக் காத்திருந்தாள். நிமிடங்கள் பதிலேயின்றிக் கழிந்தன. மேகலா சற்று உரக்கவே கேட்டாள்.

''ஏனம்மா இங்க இருக்கிறீங்கள்?''

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கிழவி திரும்பிப் பார்த்தாள். அவளது பஞ்சடைந்த கண்கள் மேகலாவின் விழிகளை ஊடுருவின.

''என்ர பேரப்புளையள் வருமட்டும் காவலிருக்கிறன்.....'' அருகேயிருந்த கல்லொன்றில் மேகலா உட்கார்ந்தாள். நடந்து களைத்த கால்களை நீட்டிக் கொண்டாள்.

''கன நேரமா இருக்கிறியளோ?''

கிழவி மேகலாவைப் பார்த்துச் சிரித்தாள். வெற்றிலைக் காவி படிந்த பற்கள்! பதில் வரவில்லை. இது என்ன? சிரிப்பே பதிலா...... அல்லது இது என்ன கேள்வி என்று சிரிக்கிறாளா.....?

இருள் கவியத் தொடங்கியது. வானமும் பூமியும் ஒன்றையொன்று கட்டித் தழுவ முயன்றன.

''உங்கட வீடு கிட்டடியிலோ?''

கிழவி சுட்டிய திசையில் கோவிலும், பின்னணியில் சில குடிசைகளும் தெரிந்தன.

கடலைப் பார்த்தபடி கிழவியும் மேகலாவும், பேசாமல் இருந்தனர். கடலிலே அலைகள் இடைவிடாமல் ஆர்ப்பரிப்பதும்..... அடங்கிப் போவதும்! ஏதோ நியதிப்படி இயங்கிக் கொண்டிருந்தது இயற்கை.

கிழவி இடைக்கிடை தலையைச் சொறிந்து கொண்டாள். அள்ளி முடிந்திருந்த கூந்தலை அவிழ்த்துவிட்டாள். பேன்களைத் தேடி எடுத்துக் குத்தினாள். நரைத்த கூந்தல்..... ஆனால், இடுப்பு வரை நீண்டு கிடந்தது.

''ஆச்சி...... ஏதும் சாப்பிட்டீங்களோ?'' மீண்டும் மேகலாவே பேச்சுக் கொடுத்தாள்.

''ஓ..... உந்த மாடு மேய்க்கிற பெடியள் ஏதோ தந்தவங்கள்.....'' கிழவி அசுவாரசியமாய்ப் பதிலளித்தாள்.

மேகலாவுக்குக் கிழவியைப் பார்க்கப் பாவமாக இருந்தது.

''ஏன் ஆச்சி தனியக் கிடந்து கஷ்டப் படவேணுமோ? பேசாமப் பேரன் பேத்தியோட போயிருக்கலாமே.......''

விருட்டென்று நிமிர்ந்தாள் கிழவி! கண்ணில் தெறித்த கோபமும், அவிழ்ந்து கிடந்த கூந்தலும்..... கிழவி கண்ணகியாய்க் கோலங்காட்டினாள்.

''போறதோ....? என்ன கதைக்கிறாய் பொடிச்சி?'' மேகலா உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டாள்.

''இல்லை ஆச்சி....... இந்த வனாந்தரத்தில...... தனியே......'' கிழவியின் குழி விழுந்த கண்களில் தீவிரம்...... அவள் பேன் குத்துவதை மறந்தாள். மேகலாவின் பக்கமாகத் திரும்பி, அவளைக் கூர்ந்து பார்த்தாள்.

''நான் ஒரு இடமும் போகன்! எந்தக் காலத்திலும் இங்கதான் இருப்பன்!'' வார்த்தைகள் அவற்றின் முழு வலிமையுடன் உதிர்ந்தன. கிழவியின் முகத்தில் ஓர் அமானுஷ்யமான அமைதி..... இறுக்கம்! அவள் மீண்டும் திரும்பி, கடலைப் பார்த்தபடி, விரிந்த கூந்தலுடன் வீற்றிருந்தாள். மேகலா விக்கித்துப் போனாள்.

''எந்தக் காலத்திலும் இங்கதான் இருப்பன்.....'' கிழவியின் வார்த்தைகளைக் காற்றுப் பக்குவமாக ஏந்திக் கொண்டது. மேகலாவின் காதுகளில் அவற்றை மீண்டும் மீண்டும் அறைந்தது!

கிழவியின் அந்த முகம்.... அது யாருடைய முகம்? மேகலா ஆவலுடன் அந்த முகத்தை நோக்கினாள்.

'அம்மம்மாவின் முகம் போல...... இல்லையில்லை...... அம்மம்மாவிட பெத்தாச்சியின்ர முகம் போல......! இவள் இன்னும் இளையவளோ.....? யாரிந்த ஆச்சி? எல்லாரையும் பெத்தவளோ....? எல்லோருக்கும் பெத்தாச்சியோ.....?'

மேகலாவின் தொண்டையிலிருந்து நீண்டதொரு கேவல் புறப்பட்டது.

''.......ஆச்சி..... பெத்தாச்சி....!''

கிழவி நிதானமாகத் திரும்பினாள்.

''அழாதை மோனை....!'' கிழவியின் கை மேகலாவின் தோளில் படிந்தது. அந்தக் கரத்தினில் தனது முகத்தைப் புதைத்தாள் மேகலா. காலங் காலமான ஏக்கத்தின் கண்ணீர்..... தலைமுறைகள் தேக்கி வைத்த கண்ணீர்... அழுகையாய்ப் பீறிட்டது. தாய் மடி தேடி உலகெல்லாம் அலைந்து திரியும் அபாக்கியசாலிகளை எண்ணி எண்ணி மேகலா அழுதாள்.

கிழவி மீண்டும் கடலைப் பார்த்தபடி பேசாமல் இருந்தாள். மேகலாவும் அந்தக் கடலைப் பார்த்தாள். நீரில் ஒருநூறு தீபங்கள் சுடர்விட்டு எரியுமாற் போல..... இருளைப் பிளந்தெறியுமாற் போல ஒரு தோற்றம்! மேகலாவின் மனதிலும் வெளிச்சம்! கட்டுக்கள் தகர்க்கப்பட்டதால் இனம் புரியாத ஆசுவாசம்! இருள் சூழ்ந்த அந்த வெளியிடை அவள் அச்சமின்றி நடந்தாள்.

✷ ✷ ✷

பயண ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருந்தன. சூசனும் றொபேட்டும் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தனர். வாசலில் வாகனத்துடன் ஓட்டுநர் தயாராகக் காத்திருந்தார். மேகலா மாமரத்தடிக்குப் போய்ப் பார்த்தாள். விடை பெற்றுக் கொள்ள ஆச்சியை அங்கு காணவில்லை.

கோயிலின் வாசலில் கால்கள் தாமதித்தன. 'எங்கட ஆச்சி' என்று அம்மம்மா தினமும் கையெடுத்துக் கூப்பிடும் தாயல்லவா உள்ளே! மேகலா உள்ளே போனாள். காலைக் கதிர்கள், கர்ப்பக் கிரகத்தில் ஒளியை வாரியிறைத்தன. அங்கே அம்மன்...... எல்லையற்ற ஆனந்தத்தின் வடிவமாக அவள் நின்றாள்! காலங்களை வெற்றி கொண்டவளாய் அந்த மண்ணில் அவள்! அவளது கொடுப்புச் சிரிப்பில் கோடி கோடி அர்த்தங்கள்.

வாகனம் புறப்பட்டது. அந்த வெளியிலே அங்குமிங்குமாய்த் துளிர்க்கும் பழமரங்கள்......! அருவியிலே சலசலத்து ஓடும் நீரின் தண்மை, சுட்டெரிக்கும் சூரியனின் வெம்மை, மண்ணைக் கிண்டும் மனிதர்களின் வியர்வை..... உயிர்ப்பு! மீண்டும் உயிர்ப்பு! ஆறுமாதங்களின் பின்னர் மேகலாவும் மீண்டும் வருவாள், பணியைத் தொடர!

தூரத்தில் மாமரத்தடியில் ஒரு புள்ளியாக ஆச்சி. சோர்வில்லாது, வழிமேல் விழி வைத்துப் பார்த்திருக்கும் ஆச்சி! மேகலா ஆச்சியை நோக்கிக் கையை அசைத்துக் கத்தினாள்.

''ஆச்சி..... போயிட்டு வாறன் ஆச்சி...... கட்டாயம் வருவன் ஆச்சி....!''

மாமரத்திலிருந்து ஒரு குயில் கூவத் தொடங்கியிருந்தது.

'மாரியென்றால் மழைபொழியும் தாயே
தாயே- எங்கள்
தேவியென்றால் தேன்சொரியும் தாயே
தாயே........'

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நீதிபதியவர்கள் இனிமையானவர். ஆழமானவர். இலக்கிய நெஞ்சம் படைத்தவர். மல்லிகையின் தொடர் வாசகர்களில் ஒருவர். மல்லிகை ஆசிரியரின் சிரமங்களுக்குக் கைகொடுத்து உதவுபவர். இப்படியான சட்டச் சம்பந்தமான துறைகளில் உழைப்பவர்கள் இலக்கிய நெஞ்சினராக மிளிர்வது அரிது. அந்த அரிய தளத்தை இயல்பாகவே தனதாக்கிக் கொண்டு இன்றுவரை மிளிர்ந்து வருபவர். அவர் ஓய்வு பெற்றதன் நிமித்தமாக 'முறைசெய்யும் முறைமையில் முப்பது ஆண்டுகள்' என்ற நூல் சமீபத்தில் அன்பர்களால் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது. அந்த நூலில் வெளிவந்த கட்டுரை ஒன்றை மல்லிகை மறுபிரசுரம் செய்கிறது.

- ஆசிரியர்

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தவர்

செ. புண்ணியமூர்த்தி
(செயலாளர், சட்டத்தரணிகள் சங்கம், வவுனியா)

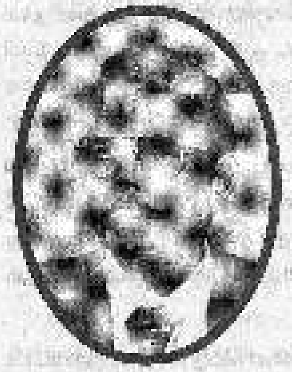

சட்டத்தரணித் தொழிலில் நின்று நிலைத்திருப்பதற்குத் திறமை மட்டுமல்ல. தொழில் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய தர்மங்களும் துணை நிற்க வேண்டும். ஆயிரக்கணக்கானோர் நிறைந்துள்ள சட்டத்தரணித் தொழிலில், பொது மக்களின் நன்மதிப்போடும், சட்டத்துறை சார்ந்தவர்களின் நல்லெண்ணத்தோடும் 60 வருடங்களைப் பூர்த்தி செய்வதை ஒரு சிலராலேயே சாதிக்க முடியும். இந்த வகைய ஒரு சாதனையை சட்டத்தரணி அமரர் செல்லையா இராமலிங்கம் அவர்கள் நிகழ்த்தியிருப்பது இளைய சட்டத்தரணிகளுக்கு ஒரு சிறந்த முன் உதாரணமாக அமைவதோடு, அவர் மீது பெருமதிப்பும் கொள்ளக் காரணமானது.

அமரர் இராமலிங்கம் அவர்கள் ஒரு சிறந்த சட்டத்தரணியாக இருந்தாலும், பார்வைக்கு எளியவராக எளிமையான வாழ்க்கை வாழ்ந்து பண்பால் உயர்ந்து நின்றவர். அவருடைய தனித்துவமான எண்ணங்களும் சிந்தனைகளும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட

தார்மீக சிந்தனைகளோடு என்றுமே முரண்பட்டதில்லை. சட்டத்தரணித் தொழிலைத் தனது வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டிருந்தாலும், அத் தொழிலை மக்கள் சேவைக் களமாக மாற்றிய ஒரு உத்தம மனிதன். ஆசாபாசம் நிறைந்த இவ்வுலக வாழ்க்கையில் இப்படியான தார்மீகச் சிந்தனையைக் கடைப்பிடித்து அவரால் வாழ முடிந்தது எப்படி என்று நாங்கள் சிந்திக்கும் போது, அவர் கடைப்பிடித்த காந்தியக் கொள்கை அவரின் வாழ்வின் அடித்தளமாக அமைந்ததைக் கூற முடியும். அந்தக் காந்தியக் கொள்கை எளிமையான வாழ்விற்கான அடித்தளத்தையும், அவரின் மனதில் உயர்ந்த எண்ணங்களை விதைத்திருப்பதையும் அவரின் வாழ்க்கை எங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. ஆடம்பரமில்லாத வாழ்க்கை முறையை அவர் தேர்ந்தெடுத்தது அவரின் மனதிலே தேங்கிக் கிடந்த சேவை உணர்வாகும். சட்டத்தரணி என்ற தொழிலைச் செய்கின்ற வேளை ஆடம்பர வாழ்க்கையைக் கடைப்பிடித்தால், தான் சேவை வழங்குகின்றவர்களுக்கு அது சுமையாக மாறி விடக் கூடாது என்பதற்காகத் தன்னை ஒறுத்து, மற்றவர்களை வாழ்வித்த ஒரு பெருந்தகையாளன். இத்தகைய நற்குணங்கள் அவரை ஒரு மக்கள் சேவையாளனாக அடையாளம் காட்டியதோடு, விரும்பட்ட மக்கள் சேவைக்காக மல்லாகம் கிராமசபைத் தலைவராக அவரைப் பதவியில் இருத்தியது. வாழ்வின் ஆரம்பத்தில் நல்ல மனிதன் என்ற பெயரை எடுத்த அவர் இறுதிவரை அப்பெயரைக் காப்பாற்றி வாழ்ந்தவர்கள், இது மிகக் கடினமானது. ஆனால், அமரர் அதை மிக இலகுவாகச் செய்து முடித்து எங்களிடமிருந்து விடை பெற்றுள்ளார்.

தமிழர் நலனிலும் அவர்கள் வாழ்விலும் அக்கறை கொண்ட அவர் தமிழினத்தின் தலைவரான திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் அவர்களோடு மிக இறுக்கமாக இணைந்து தமிழர் நலனுக்காகப் பாடுபட்ட ஒருவர். வாழ்க்கையிலும் தூயவராகப் பரிமளித்த அவர், அவரின் வெள்ளை மனதின் எடுத்துக் காட்டாக என்றும் வெள்ளை உடை அணிந்தவர். இந்த வெள்ளை உடை கூடத் தமிழ் தேசியத்தின் அடையாளமாகும். தனது தேசிய உடையைத் தனது ஆடையாக வைத்துக் கொண்டவர்.

ஏழாலை மேற்கில் 01.01.1911ல் பிறந்த அமரர் தனது கல்வியை யாழ்ப்பாணம் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் பெற்றவர். 1940ல் சட்டத்தரணியாகச் சித்தி பெற்றுப் பதவிப் பிரமாணம் செய்து கொண்ட அவர், 22.05.1991ல் 50 வருட சேவையைப் பூர்த்தி செய்திருந்தாலும், அன்று யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய நீதித்துறையின் குழப்பநிலை காரணமாக நீதிமன்றங்கள் மூடியிருந்ததனால் இச் இமாலயச் சாதனை பலரின் கண்களுக்குத் தெரியாமல் போனது வருத்தத்திற்குரியது.

அவரின் வாழ்க்கையில் கிடைத்த ஏனைய சிறப்புகள் போன்று வள்ளுவர் கூறிய வாழ்க்கை நெறிப்படி வாழ்வில் அவருக்குத் துணை நின்றவர், அவரது துணைவியார் அருள்நாயகி ஆவார். திருமதி அருள்நாயகி இராமலிங்கம் மருத்துவத்துறைப் பேராசிரியர் ஆர். எஸ். தனபாலசுந்தரம் அவர்களின் சகோதரியாவார். நல்லதொரு குடும்பம் ஒரு பல்கலைக்கழ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கம் என்று கூறுவது போல, அவருக்கு நான்கு புதல்விகளை இறைவன் வழங்கினான். மூத்த மகள் சரோஜினி பட்டயக் கணக்காளராக அமெரிக்காவில் பணியாற்றுகின்றார். அவருடைய கணவன் ஆர். சிறீதரன் அவர்கள் அவரைப் பிரிந்துவிட்டாலும், அவரது இரு மகன்களும் அமெரிக்காவில் சட்டத்தரணிகளாகத் தொழில் புரிகின்றார்கள். அவரது இரண்டாவது மகள் மீனலோஜினி பொறியியலாளர் திரு. மு. திருஞானசம்பந்தன் என்பவரை மணந்து சிறப்புற வாழ்கின்றார். மூன்றாவது மகளான ரஞ்சினி ஒரு சட்டத்தரணியாவார். அவர் வாழ்க்கையில் இணைந்து கொண்டவர் ஜெ. விஸ்வநாதன் என்ற சட்டத்தரணி. அமரருக்கு ஆண் பிள்ளைகள் இல்லையென்றாலும், ஒரு ஆண் பிள்ளை அவருக்கு எவ்வளவு பெருமையைப் பெற்றுக் கொடுக்க முடியுமோ அதனிலும் பலமடங்கு மேலான பெருமையை ஈட்டிக் கொடுத்த திரு. ஜெ. விஸ்வநாதன் இன்று 30 வருட வாழ்வை நீதித்துறையில் நிலைநாட்டிய பெருமையுடன் வவுனியா மேல் நீதிமன்ற நீதிபதியாகவும், வவுனியா சிவில் மேன்முறையீட்டு மேல் நீதிமன்ற நீதிபதியாகவும் பதவி வகிக்கின்றார். நான்காவது மகளான ராஜினி யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் விஞ்ஞானபீடப் பீடாதிபதியும், பௌதீகவியல் துறைப் பேராசிரியருமாக விளங்கும் பேராசிரியர் இ. குமாரவடிவேல் அவர்களை மணந்து, அவருடைய 2வது மகன், பேரனார் சென்ற முயற்சியில் கொழும்புப் பல்கலைக்கழக இறுதியாண்டுச் சட்டபீட மாணவனாகவுள்ளார்.

நல்லவர்கள் நன்றாக வாழ்வார்கள் இது தானே மறை தீர்ப்பு'

இந்த இருவரிகள் பொய்க்காமல் இருப்பதற்காக உயர்ந்த வாழ்க்கை வாழ்ந்து சிறந்த குணங்கள் கொண்ட ஒரு மனிதனை அமரர் எங்களுக்கு அடையாளம் காட்டிச் சென்றுள்ளார். அவருடைய மருமகன் பெருமை பெறுகின்ற வேளையில் அவரை அவ்வாறு வழி நடத்திய அமரரின் நினைவுகள், வாழ்க்கை முறை என்பவை மீண்டும் அசை போட்டுக் கொள்வதற்கு உரிய சந்தர்ப்பம் எனக் கருதுகின்றேன்.

A. R. R. HAIR DRESSERS
89, Church Road,
Mattakuliya,
Colombo - 15
Tel: 0112527219

பாலனின் ஆச்சி

– நம்பி நழுவி

பாடசாலைத் தவணை விடுமுறைகள் மாதமொன்றுக்குக் குறையாமல் இருக்கும். ஆனால், பாலனுக்கு மட்டும் குறைந்தது இரண்டு மாதங்களாக இருக்கும். பாடசாலை தொடங்கி ஆயவட்டப் பெடியன்கள் பாடசாலைக்குப் போகத் தொடங்கினாலும் பாலன் 'சுணை' மொழிச்சுப் போவான். போகமாட்டான். ஆச்சியோடு சுற்றித் திரிவான். வீட்டுப் பொறுப்புகளின் சுமையால் ஆச்சியும் பாலனை மறந்து விடுவா. பாடசாலை தொடங்குவதும் தெரியாது.

ஆச்சிக்கு நிச்சயமாக வருடா வருடம் கிடைக்கும் புளியந் தோட்டம், வில்லூன்றி விநாயகர் கோவிலுக்கு எதிரில் இருந்தது. இப்புளியந் தோட்டத்துக்குப் பின்னால் கள்ளிப் பற்றைகள் வளர்ந்திருந்தன. இப்பொழுது இந்த நிலப்பரப்பு குடியேற்றத் திட்டமாகிவிட்டது. இச் சூழலைக் 'கள்ளியடைப்பு' என இன்றைய தலைமுறை அழைப்பதற்குக் காரணமாகியது இக் கள்ளிப் பற்றைகளே! இதற்கும் பின்னால் தான் வில்லூன்றித் தீர்த்தக்கரை.

'இராக்கடை' என அழைக்கப்பட்ட நாவாந்துறைக் குறுஞ் சந்தை புளியந் தோட்டத்திலிருந்து நடக்கக் கூடிய தூரத்தில் தான் இருந்தது. சந்தைக்கு அருகே மென் மிக்கிலன் சனசமூக நிலையம். அதற்குப் பக்கத்தில் சிறுவர்கள் மணலில் ஏறி உட்கார்ந்து சறுக்கிக் கொண்டு கீழே வந்து விளையாடும் சறுக்கி. இதை இப்போதும் காணலாம். இதில் சறுக்கி விளையாடுவது பாலனுக்குக் குஷியாக இருக்கும். இச் சூழலில் ஊஞ்சல்களும் இருந்திருக்க வேணும்.

இந்த மீன் சந்தையில், மீன் மட்டுமன்றி மரக்கறி வகைகள், தேங்காய், பழ வகைகள் என்பனவும் வாங்க முடியும். சில வேளைகளில் முகத்துக்குப் பூசும் பௌடர், முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி, வளையல், சுறுமிக் பிளாஸ்டிக் பொருட்கள் என்பனவும் விற்பனைக்கிருக்கும்.

இவைகளை விட, இன்னுமொரு விடயம் சிறுவர்களை மட்டுமன்றிப் பெரியோர்களது கவனத்தையும் ஈர்க்கும். இது சொத்தரில அதிர்ஷ்டப் பொருட்களைப் பெறுவது. ஐந்தோ பத்தோ சதத்தை வாங்கிக் கொண்டு இலக்கமிட்ட துண்டொன்றைக் காசு கொடுத்தவர்களுக்குக் கொடுப்பார்கள். சகல இலக்கத்துண்டுகளும் கொடுக்கப்பட்ட பின்னர், அந்தக் காலத்தில் பாவனையிலிருந்த 'பெண்டுலம்' மணிக்கூட்டின் முகப்பைப் போன்ற தட்டில் வட்டமாக இலக்கங்கள் 1இல் இருந்து 10 வரை இலக்கங்கள் பெரிய எழுத்தில் இடப்பட்டிருக்கும். அத்தட்டில் மணிக் கூட்டு நேரம் காட்டும் ஊசி போல ஒரு ஊசி பொருத்தப்பட்டிருக்கும். இதைச் சுற்றி விடுவார்கள். இந்த ஊசி சுழற்சியைத் தானே நிறுத்தும் போது, எந்த இலக்கத்தை நோக்கி ஊசி நிற்கின்றதோ அந்த இலக்கத்தை வைத்திருப்பவருக்குப் பரிசுப் பொருள் கிடைக்கும். சாப்பாடு பரிமாறும் மாக் (Ceramic) கோப்பைகள் பெரும்பாலும் பரிசுப் பொருட்களாக இருக்கும். அத்தோடு முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி, பிளாஸ்டிக் பேனைகள் என்பனவும் வைத்திருப்பார்கள். தேவைக்கும் மேலான

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மாக் கோப்பைகளை வென்றெடுத்தவன் பாலன். கேட்ட போதெல்லாம் ஆச்சி இதற்காக அவனுக்குக் காசு கொடுத்தா. பாலன் வீட்டில் மாக் கோப்பைகள் நிறைவதை அயலவர்கள் கண்டனர். முயற்சித்துத் தோல்வி கண்டவர்கள் இவர்கள். இவர்களுக்குப் பாலன் அதிர்ஷ்டக்காரனாகத் தென்பட்டான். இக் களிப்பை இப்பொழுது தான் அவன் சுவிக்கிறான். அதிகாலை அவன் சந்தைக்கு வீட்டுப் பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்யச் சென்றால் "ஓயா கொத்தாய்" என வியாபாரிகள் வலுக் கட்டாயமாக அழைப்பர். பாலன் கைராசிக்காரனாம்! அவனுக்கு முதல் வியாபாரம் செய்து பணத் தைப் பெற்றால் அன்று வியாபாரம் "ஓஹோ" என நடக்குமென்பது வியாபாரிகளின் நம்பிக்கை. இதை நம்பியே அயலிலுள்ள பெண்கள் காசு கொடுத்தது தமக்கும் துண்டெடுத்துப் பார்க்கும்படி கேட்பர். ஆச்சியும் அதற்குத் தடங்கல் போடமாட்டா. அவர்களுக்கும் பாலன் மாக் கோப்பைகளை வென்றெடுத்தும் கொடுத்திருக்கிறான்.

ஆச்சியின் செயற்பாடுகள் பாலனையும் வியக்க வைத்திருக்கிறது. பாலனுக்குச் செல்லப் பிராணிகளை வீட்டில் வளர்க்க ஆசை. பிள்ளைகளின் வயிற்றை நிரப்புவதற்கே வருமானம் போதாது. அப்படி இருக்க பாலன் நாய்க்குட்டியொன்றைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்து விடுவான். என்ன செய்வது? வேண்டாமென்றால் விடுவானா? ஆச்சி தேங்காய் துருவி பால் பிழிந்து நாய்க் குட்டிக்குக் குடிக்கக் கொடுத்து வீட்டில் வளர்க்க விடுவார். இப்படி இனிப்பாக எதையாவது கொடுத்தால் நாய்க்குட்டி ஓடி விடாதெனச் சொல்வா.

சின்னம்மா அடை வைத்துக் குஞ்சு பொரித்தால் அதிலொன்றைப் பாலனுக்குக் கொடுப்பார். ஆச்சி கோழிக் குஞ்சை கையில் பிடித்து 'காட்டை மேஞ்சு வீட்டை வா, காட்டை மேஞ்சு வீட்டை வா' என மூன்று தரம் சொல்லி முற்றத்துக்கு ஓட விடுவா. அதன் பின் அது பாலனின் செல்லப் பிராணியாக வீட்டில் வளர்க்கப்படும்.

சில வேளைகளில் ஆச்சி சோற்றுப் பானைக்குள்ளிருந்து சோற்றை அள்ளிப் பகிரும் பொழுது "இண்டைக்குச் சோறு பொங்கேல்லை. அரிசி போடேக்க ஆர் கதைச்சனியளோ?" என்பா. கல, கலவென்று நல்லாக் கதைக்கிறவை உலைக்குள் அரிசியைப் போடும் போது கதைத்தால் சோறு பொலியுமென ஆச்சி அதற்கு விளக்கம் கொடுப்பதுண்டு.

பாடசாலை விடுமுறை விட்டால் பாலனுக்குப் பெருங் கொண்டாட்டந்தான்! நண்பர்களோடு சேர்ந்து "விடுதலை.... விடுதலை" என்ற பாட்டோடு வீட்டுக்கு வருவான். வழக்கமாக இந்த விடுமுறைகள் மாதமொன்றைத் தாண்டா. ஆனால், பாலனுக்கோ இரண்டு மாதங்கள்! ஏன் அதற்கும் கூட எனச் சொல்லிவிடலாம். ஆச்சியின் கொய்யக்காயைப் பிடித்துக் கொண்டு திரியத் தொடங்கி விடுவான்.

அப்படி ஒரு நாள்......

ஆச்சி வெறும் கடகத்துக்குள் சத்தகத்தைப் போட்டுக் கொண்டு, கடகத்தைத் தலையில் வைத்துக் கொண்டு உரத்த யோசனையோடு சுடுதண்ணியரின் புல்லு வளவை நோக்கி நடக்கிறா. பின்னால் பாலன் தொடர்கிறான்.

"பள்ளிக்கூடம் துவங்கிவிட்டுது..... இனி நாளும் பள்ளிக்கூடத்துக்கு....."

ஆஸ்பத்திரி வீதியால் சைக்கிளில் வந்து மானாந்துறை ரோட்டுக்குத் திரும்புகையில் தியாகராசா வாத்தியார் பாலனுக்கும் ஆச்சிக்கும் கேட்கும் படியாகச் சொல்கிறார். ஆச்சி திகைத்துவிட்டா. தான் வாத்தியாரிடம் வசமாக அகப்பட்டுக் கொண்டதாகப் பாலன் பதகளிக்கிறான்.

தியாகராசா வாத்தியார் நல்ல இலட்சணமானவர். நல்ல குரல் உள்ளவர். கர்நாடக சங்கீதம் கற்காதவர் தான்- இருந்தாலும் பாலனின் பாடசாலையின் பாட்டு வாத்தியார் அவர் தான். ஓவியம் வரையும் திறமையும் உண்டு. முதலாம் வகுப்புப் பொறுப்பாசிரியர். பாடசாலைக்கு அருகே தான் குடியிருந்தார். எவ்விதமான பாகுபாடும் காட்டமாட்டார்.

"நாளைக்குப் பள்ளிக்கு ஓடு....." ஆச்சி சொன்னா.

அடுத்த நாள் பாலன் பள்ளிக்குச் சென்றான்.

○○○

ஆச்சியோடு சென்றுதான் பாலன் சினிமாப் படத்தை முதன் முதலில் பார்த்தான். இதில் அக்காமாரும் சேர்ந்து கொள்வதுண்டு. படம் பார்க்கப் போன போது, ஒருநாள் ஏற்பட்ட சுவாரஸ்யமான அநுபவம் இன்னமும் அவனது மன மடிப்புகளுக்குள் இருக்கின்றது.

'ஆயிரந் தலை வாங்கி அபூர்வ சிந்தாமணி' சினிமாப் படம் சிறாம்பியடி வெலிங்டன் தியேட்டரில் காண்பிக்கப் பட்டது. பாலனோடு சகோதரிமாரும் சேர்ந்து ஆச்சியை "ஓம்" பட வைத்து விட்டனர். பிள்ளைகளின் இந்த ஆசையைப் பூர்த்தி செய்ய ஆச்சியால் 'ஸ்பெசல்' ஷோ போட முடியாது. அப்படிச் செய்தால் வீட்டடுப்புப் புகையாது. ஆதலால் தோதானது இரவு இரண்டாம் காட்சிதான். புதுப் படமெனில் இரவு 9.30க்குத் தொடங்கும். நாள் பட்டுப் போனால் ரசிகர் சேரும் வரை காத்திருந்து களைக்க இரவு 10.00 மணிக் கும் துவங்குவர். பாலன் தான் 'நிறுக்கம்' தொடங்கி விடுவான். அவனைத் தட்டித் தட்டி நிமிர்த்தி ஆச்சி தான் படத்தைப் பார்க்க வைப்பா.

அந்நேரம், அநேகமாகப் புல்லை அள்ளி விற்றுப் போட்டு ஆச்சி வீட்டுக்குச் சென்றா. பாலனும் அக்காமாரும் உடையணிந்து தயாராக இருந்தனர். ஆச்சி முகத்தைக் கழுவி விபூதியை அள்ளி நெற்றியில் பூசிக் கொண்டு, சேலை சட்டையை மாற்றிக் கொண்டு, போட்டு வைத்திருந்த சோற்றை உண்டா. சாப்பிட்டு முடிந்ததும் குடத்தடிக்குச் சென்று கை கழுவினா.

"அன்றுக் கதவை வடிவாப் பூட்டிப் போட்டு வாங்க......"

சினிமாவுக்குப் போகும் நடைப் பயணம் ஆரம்பமானது. பகல் முழுதும் உடம்பை வருத்தி வேலை செய்த ஆச்சிக்கு நடப்பது கஷ்டமாகத்தான் இருந்தது. அதை விடப் பாலன் கஷ்டப்பட்டான். அக்காமார் யுவதிகள். வேகமாய் சீக்கிரம் சிறாம்பியடி வெலிங்டன் தியேட்டரை அடைந்து விட வேண்டுமென்ற மன உந்தலோடு ஆச்சியைத் தொடர்ந்தனர்.

"நெருக்கடா... இருந்திட்டொருக்காத் தானே..... கெதியா நடவடா." ஆச்சி பாலனை உசார்ப்படுத்தினா. இரவானபடியால் தெரு வெறிச் சோடிக் கிடந்தது. நடப்பதற்கு உதவியாக இருந்தது.

"அங்க வந்து நித்திரை கொண்டு இருக்கக் கூடாது" மணியக்கா பாலனை அதட்டினா. 'நான் திருக்கந்திரன் படம் பாக்கேக்க நித்திரையா கொண்டனான்?' உசாராக நடந்து கொண்டு பாலன் சொன்னான்.

வெலிங்டன் தியேட்டருக்கு வந்து விட்டனர். நுழைவுச் சீட்டு வாங்கும் கரும

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பீடத்துக்குச் சென்றனர். நால்வருக்கும் பெருத்த ஏமாற்றம். கலரி ரிக்கற் முடிந்து விட்டது. ஏனைய கருமபீடங்களுக்குச் சென்றனர். இவர்களை மனேஜர் கண்டு விட்டார்.

''ஆடு மாடுகள் மாதிரி எங்க திரியிறியள்.....?''

''படம் பாக்க வந்தனாங்கள் ஐயா......'' ஆச்சி அடக்கமாகச் சொன்னா.

''வேற என்னத்துக்கு தியேட்டருக்கு வாறது..... படம் பாக்கத்தானே.....?'' மனேஜர் கேலி செய்தார்.

''மூண்டு முழு ரிக்கற்றும் ஒரு அரை ரிக்கற்றும் தாருங்க ஐயா.......''

''இன்னும் கொஞ்சம் படுத்துக் கிடந்திட்டு வரலாமே.......''

''கொக்குவிலில இருந்து நடந்து வந்தனாங்கள் ஐயா..... மெய்யாத்தான் சிப்பித்தறை அதுதான் சுணங்கிப் போச்சு...''

''நீ பொய் சொல்லிற..... கொக்குவிலெண்டாப் பொட்டைக் காணனே......''

இந்தக் காலமென்றால் அடையாள அட்டையைக் காட்டி வதிவிடத்தை அத்தாட்சிப் படுத்தலாம். அந்தக் காலத்தில் இதெல்லாம் இல்லையே! ஆச்சி முழுசிக் கொண்டு நின்றா.

''நடந்ததால வேத்துக் கொட்டி வைச்ச பொட்டெல்லாம் அழிஞ்சு போச்சு ஐயா......'' பின்னுக்கு நின்ற சின்னக்கா சொன்னா.

''ஓமய்யா.... மெய்யாத்தான் சொல்லிறம்.... பிள்ளையள் ஆசைப்பட்டுதுகள் அது தான் கூட்டிக் கொண்டு வந்தனான். வருசத்தில ஒருக்கா ரெண்டு தரம் தான் இதுகள் படம் பாக்கிறது. படம் துவங்கியிட்டுதாக்கும்..... ரிக்கற் தாருங்க.....'' கெஞ்சாக் குறையா ஆச்சி அவசரத்தோடு கேட்டா.

''டேய்... இது பெரிய கரச்சலாக் கிடக்கு... காசை வாங்கி ரிக்கற்ர குடுங்க.... வாங்கொண்டைத் தூக்கிப் போட்டு இருத்துங்க......''

மனேஜர் பணியாளனுக்கு உத்தரவு போட்டார். நால்வருக்கும் பெருத்த சந்தோஷம். தியேட்டர் மண்டபத்துக்குள் நுழைந்தனர். திரையில் எழுத்துக்கள் விழுந்து கொண்டிருந்தன.

கொக்குவில் வாசிகளின் அடையாளமாக அந்தக் காலத்தில் பொட்டுப் பிரபல்யம் பெற்றது இன்றைய யாழ்ப்பாணத்துப் பழசுகளுக்கு ஞாபகம் இருக்கும். மைசூர்ப் பருப்புக் கணியத்தில் நெற்றியில் சந்தனத்தை வைத்துக் கொண்டு இளவட்டங்கள் கூடத் திரியும். இந்தப் பொட்டு இரவு வரை கூட அவர்களது நெற்றியில் இருக் கும். இப்பழக்கத்தை உள் வாங்கியே மனேஜர் ஆச்சியிடம் அப்படிக் கேட்டார். அது பாலன் குடும்பம் படம் பார்ப்பதற்கு உதவியாயிற்று!

☼☼☼

ஏழை ஏழையாகவே வாழ்ந்து மடிகிறான். பணக்காரன் பணக்காரனாகவே தொடர்ந்தும் கொடியைப் படர்த்துகிறான். பூலோக சொர்க்கமென எதிர்வு கூறப்பட்ட எத்தனையோ கோட்பாடுகள் இம்மண்ணில் தோன்றின. தொடர்ந்தும் அவை வாரிசுத் தொடராக ஒரே வர்க்கத்தைதான் வாழ்வைச் சுகிக்க வைக்கின்றன. பாலனின் ஆச்சிக்கும் அதே நிலைதான்! 'பூவைப் போன்று மென்மையானது பெண்களின் உடல்' என்பர். ஆனால், ஆச்சி போன்ற உழைக்கும் பாட்டாளிப் பெண்களின் உடல் இரும்பு! உழைத்து, உழைத்து- வெய்யிலில் காய்ந்து காய்ந்து இறுகிப் போன உடல். இவர்களுக்கு நோயைத் தெரிவதில்லை. நித்த உழைப்பே அவர்களது நோக்கும் போக்கும்.

பாலனின் ஆச்சியின் உடலையும் நோய் தீண்டி விட்டது. ஆச்சியின் சொந்த பந்தங்கள் தாம் உணர்ந்தவாறு, 'நாக் கறணை' என்றும் 'காசுக் கட்டி' வருத்தம் என்றும் அடையாளப்படுத்தினர். ஆச்சி தொடர்ச்சியாக சுண்ணாம்போடு வெற்றிலை உண்பதே இதற்குக் காரணமென்றனர். ஆனால், மருத்துவ உலகு 'புற்று நோய்' எனக் கண்டு பிடித்தது. இந்நோய்க்கும் உரிய மருத்துவர்களும் வைத்திய வசதிகளும் இல்லாததால் சிகிச்சைக்காக ஆச்சி கொழும்புக்குக் கொண்டு செல்லப் பட்டார். அப்புவோடு பாலனும் சென்றான். இதுவே அவனது முதல் கொழும்புப் பயணம். ஒருவகையில் ராசியான பயணந் தான். ஏனென்றால் பிற் காலத்தில் அவன் கொழும்பில் வாழக் கூடிய வரம் அவனுக்குக் கிடைத்ததே. ஆச்சிக்கும் முதல் பயணந்தான். ஆனால் அப்புவுக்கு அப்படியல்ல! ஏற்கனவே சென்றிருக்கிறார். இக்காலத்தில் கொழும்பில் ட்ராம் கார், றொலி ஆகிய வாகன போக்குவரத்து வாகனச் சேவைகள் இருந்தன. இன்றைய இளைய சந்ததிக்கு அவைகளைப் பார்க்கும்- அவைகளில் பயணம் செய்யும் அநுபவம் கிடையாது.

அப்பொழுது கிரான்பாஸில் இப் பொழுது 'வீரகேசரி' பத்திரிகைப் பணியகம் அமைந்திருந்த சூழலில் வைத்தியசாலை நடத்திய சிங்கள வைத்தியரொருவர் ஆச்சிக்கு வைத்தியம் செய்தார். சிறிது சுகமேற்பட்டதும் திரும்பவும் ஆச்சி யாழ்ப்பாணம் கொண்டு வரப்பட்டார். ஆச்சி யின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கப் பாலன் படிப்பதற்காக மண்ணெண்ணெய் நிறைக்கும் பகுதி கண்ணாடியாலும் அதன் மேல் 'காய்' என்னும் பகுதி உலோகத்தாலும் காய்க்கும் மேல் பொருத்தப்படும் கண்ணாடிச் சிமினியையுமுடைய போத்தல் சிமினி விளக்கொன்று கொண்டு வரப்பட்டது. இது ஆணியில் கொளுவிப் பாவிக்கப் படக் கூடியதாகவும் இருந்தது.

விஞ்ஞானம் விந்தைகள் செய்து கொண்டிருக்கும் இந்த இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் கூடப் புற்று நோய்க்கு எம னான ஒரு சிகிச்சை முறை விஞ்ஞான வைத்தியத்தால் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. சுடுகிறார்கள்- வெட்டுகிறார்கள். ஆனால், ஏதோ வொரு பகுதிக்குள்ளிருந்து மனிதனுக்கு எமன் தானென்பதைப் புற்று நோய் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கிறது. திரும்பவும் ஆச்சியைப் புற்று நோய் உலுக்கியது. வைரம் பாய்ந்த ஆச்சியின் உடம்பு கரை ந்து, தோல் எலும்போடு ஒட்டத் தொடங்கியது. குடும்பத்தை ஊட்டி நிமிர்த்திய ஆச்சியை எப்படியாவது தங்கள் முன் கொஞ்சக் காலமாவது நடமாட வைக்க வேண்டுமென்ற எதிர்பார்ப்பில் திரும்பவும் ஆச்சி கொழும்புக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டா. சிறிது காலம் வைத்தியம் செய்யப்பட்டது. ஆனால், புற்று நோயோடு போராட முடியவில்லை. வைத்தியர்களும் நம்பிக்கையை இழந்தனர். ஆச்சி யாழ்ப்பாணத்துக்குத் திருப்பிக் கொண்டு வரப்பட்டா. நோயின் தாக்கத்தால் பெரும் உபாதைக்குள்ளாகித் தன் உயிரைமாய்த்து விடவும் தீர்மானித்தார். கிணற்றுக்குள் விழுந்து தற்கொலை செய்யவும் முயற்சித்தார். அத்தகைய கொடிய நோய்ப் புண் புற்று! தமிழுக்குப் புத்துயிர் கொடுத்த பேரறிஞர் சி. என். அண்ணாதுரையைப் பலி எடுத்த நோயல்லவா! ஆச்சியையும் பலி கொண்டது. உழைப்புக்கு, குடும்ப வாழ்வுக்கு முன் னுதாரணமாக விளங்கிய ஆச்சி பாலனின் நெஞ்சிலும் நினைவுகளிலும் அழியாச் சிலையாகிக் காலமானார். தாயென்ற அன்பாலும் மகனென்ற உறவாலும் பாலனுக்கும் ஆச்சிக்கும் இடையே எழுந்து நிற்கும் அந்தத் தொப்புள் கொடிப் பிறப்பை இந்தக் குறுங் கட்டுரைக்குள் அடக்கத்தான் முடியுமா? அந்தக் குடியிருந்த கோயிலின் அன்பு, பொறுமை, குடும்ப அக்கறை எல்லாம் பேசப்பட வேண்டிய அத்தியாயங்களே.

''வரலாறு என்பது ஆண்டைகளின் இறந்த காலத்தை எழுதி வாசிப்பதல்ல. அன்றாடம் காய்ச்சிகளின் ஒவ்வொரு நிகழ்வும் வரலாறு தான்.'' எனப் பெரியாரொருவர் கூறி இருக்கிறார். அந்த வகையில் பாலனின் ஆச்சியின் வாழ்வும் வரலாறாக அமையாவிட்டாலும் நல்லதோரு நூலாக மானுட வாழ்வுக்கு வழி காட்டும்.

(முற்றும்)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சுயசரிதை: 1

தேவதைகளினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட எட்டாவது மைந்தன்

– செங்கை ஆழியான்

1941, ஜனவரி, 25 சனிக்கிழமை, அதிகாலை.

இலங்கை பிரித்தானியரிடமிருந்து சுதந்திரம் பெற இன்னமும் ஏழு வருடங்களும் பத்து நாட்களும் இருந்தன. அடிமை இலங்கையில் என் தாயின் உதரத்திலிருந்து எட்டாவது பிள்ளையாக மண்ணில் நான் விழுந்தேன். எட்டுப் பேரில் இருவர் சிறு வயதிலேயே காலமானார்கள். எஞ்சிய அறுவரில் மூவர் ஆண்கள், மூவர் பெண்கள். மூத்த அக்கைகள் இருவரும் நான் பிறந்தபோது வயது வந்திருந்தார்களாம். நான் அன்னையின் வயிற்றில் உருவானபோது அம்மாவுக்கு வேண்டாத பிள்ளையாக இருந்தேன். ஏழை வளர்க்கப்படும் கஷ்டம் எட்டாவதை நினைக்கப் பயத்தைக் கொடுத்தது. கருவிலேயே அழியாதா எனக் கோயில்கள் தோறும் வேண்டினாவாம். வண்ணார்பண்ணைப் பெருமாள் கோயிலுக்குச் சென்று பழி கிடக்கின்ற அன்னை பெருமாளிடம் இரண்டு காரியங்களை வேண்டினாராம். ஒன்று நான் கருவிலேயே இப் பூமியைப் பார்க்காது போய்விட வேண்டும். அல்லது ஆண் பிள்ளையாகப் பிறக்க வேண்டும். என் அன்னையின் இரண்டாவது வேண்டுகோள் நிறைவேறியது.

எட்டாவதாகப் பிறந்தேன். அப்போது உயிருடன் இருந்த அறுவருக்கும் செல்லமானேன். மூத்த அக்காமார் இரண்டு பேரும் குழந்தையான என்னைத் தூக்கிக் கொண்டார்கள். அதன் பின்னர் அக்காமாரின் மடிகளில் வளர்ந்ததாக அம்மா அடிக்கடி கூறுவார். நான் பிறந்ததும் ஒரு பிரச்சினை எழுந்தது. என் ஐயாவின் தங்கை ஒருத்தி அளவெட்டியில் வாழ்க்கைப் பட்டிருந்தார். பொதுவாக என் மாமிக்கு எங்கள் மீது வாரப்பாடு அதிகம். அவவுக்குப் பிள்ளைகள் இல்லாததால் எங்கள் மீது மிகுந்த பாசம். தன்னுடைய சீதனக் காணியை என் சின்ன அக்காவுக்குச் சீதனமாகப் பின்னர் எழுதிக் கொடுக்குமளவுக்குப் பாசம் இருந்தது. ஐயாவுக்குத் தங்கச்சியென்றால் உயிர்.

''மச்சாள், கடைசியானை நான் வளர்கிறன். எனக்குத் தத்தாகத் தந்துவிடு. உனக்கு எட்டுப் பிள்ளைகளெல்ல.. வளர்க்கிறது கஷ்டம்!''

நான் வெள்ளி திசையில் பிறந்தேனாம். ஐயாவின் வியாபாரம் அமோகமாக நடந்தது. கொழும்பிலிருந்து பாக்குச் சீவல் மூடைகளை ஆரம்பத்தில் ஒழுங்காக அனுப்பி வந்த முஸ்லீம் வியாபாரி எவருடையதோ கல்லுக் குத்தலால் இடையில் அனுப்பாது நிறுத்தி விட்டான். ஐயா கவவைப்படவுமில்லை. காரணம் கேட்கவுமில்லை. நான் பிறந்ததும் மீண்டும் வலிய அனுப்பத் தொடங்கியிருந்தான். நான் பிறந்த வேளை என ஐயா நினைத்தார்.

அளவெட்டி மாமியின் வேண்டுதல் எல்லாருக்கும் கலக்கத்தைக் கொடுத்தது. ''தம்பியைக் கொடுக்காதையுங்கோ.....'' என்று அக்காமார் அழத் தொடங்கி விட்டார்கள். மூத்த அக்கா பயந்து போய் என்னைத் தூக்கிக் கொண்டோடிவிட்டாவாம்.. எத்தனை பிள்ளைகளைப் பெற்றால் என்ன? எந்தத் தாய்க்குத் தான் தூக்கிக் கொடுக்க மனம் வரும்.?

நாம் எட்டுப் பேரும் சீனி அம்மான் வீட்டில் தான் பிறந்தோம். அம்மாவுக்குத் தாயில்லாத குறையை அம்மான் நீக்கினார். ஐயா சுண்டுக்குளியைச் சேர்ந்தவர். அம்மா கலட்டியைச் சேர்ந்தவர். அம்மாவின் பிள்ளைப் பேற்றிற்கான காலம் வந்ததும் ஆறுமுகத்தாரின் சவாரி- வண்டிலில் சீனி அம்மான் சுண்டுக்குளிக்கு வந்துவிடுவாராம். அம்மாவை அழைத்து வந்து பிள்ளைப் பேற்றைப் பார்த்துத் துடக்குக் கழித்து அனுப்பி வைப்பது வரை அவர் தான் பார்த்தார். அதுவரையிலான செலவு எவ்வளவென ஐயாவுக்கு எதுவும் தெரிவதில்லை.

நான் பிறந்த போது கலட்டியில் ஒரு காணி விற்பனைக்கு வந்தது. மாமா அக்காணியை வாங்கலாமென அம்மாவிடம் கேட்டார்.

''நல்ல காணி தங்கச்சி. இன்னும் எவ்வளவு காலம் தான் சுண்டுக்குளியில் இருப்பாய். பிள்ளையளும் வளர்ந்திட்டுது. ஓவிசியரும் அக்காணியில் இரண்டு பரப்பை வாங்கப் போகிறார். ஒரு கிணறு தான். பங்குக் கிணறு. ஆறடிப்பாதை. விரும்பினால் முன் காணியை நாங்கள் வாங்கலாம்!''

ஐயா பிடிவாதமாகப் பின்பக்கக் காணி தான் வேண்டும் என்று நின்றாராம். ''குமருகள் இருக்கினம் பின் பக்கக் காணி என்றால் அடக்கமானது என்றாராம். காணி வாங்கப்பட்ட போது அப்பெருமை எனக்கே சேர்ந்தது.

''அதிர்ஷ்டப் பிள்ளை! காணியும் சேர்ந்திட்டது.''

ஆறு பேருக்கும் செல்லத் தம்பியாக வளர்ந்தேன். எனக்குப் பெயர் வைப்பதில் பெரும் போட்டியே நடந்ததாம்.

''சற்குணம். என்று பெயர் வைப்பம்'' என்றாராம் அம்மா.

சற்குணம் என்று வீட்டில் அழைத்தார்கள்.

பள்ளிக் கூடத்துக்குச் சேர்க்க என்னைக் கூட்டிப் போன பெரிய அக்கா. ''மாணவன் பெயர் என்ன?'' என்று கேட்கத் தன் விருப்பப்படி ''தவேந்திர ராசா'' என்றாராம். அக்காலத்தில் பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரம் பாடசாலையில் சேர்க்கும் போது கொடுப்பது அவசியமன்று. பாடசாலையில் ஓ.எல்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எடுக்கும் வரை என் பெயர் தவேந்தி ரராசா தான். என் நண்பர்களுக்கு அப் பெயர் தான் இன்றும் தெரியும். இட்ட மானவர்கள் அப்பெயரால் இன்றும் அழைப்பதைக் கேட்கலாம். விதானை யார் வீட்டுப் பதிவுப் பத்திரம் கொடுத் தார். வீட்டாரின் சகல விபரங்களும் அதில் இருக்கும். அதனைப் பயன் படுத்தியே உணவுக் கூப்பன் கொடுக் கப்படும். கிழமைக்குக் கிழமை மானிய விலையில் அரிசி கிடைக்கும். அப்படிவத்தில் என் சின்ன அக்கா ''சௌந்தரநாயகம்'' என என் பெய ரைத் தன் எண்ணப்படி மாற்றி எழுதி விட்டார். சற்குணம், தவேந்திரராசா, சௌந்தரநாயகம் எனப்பல பெயர்க ளில் நான் உலாவினேன். என் ஐயா வித்தியாசமானவர். அடக்கமானவர். நாங்கள் பிறந்தபோது எங்கள் பெயர் களைப் பதிவு செய்து வைப்பதற்காகக் கச்சேரிக்குப் போவது வழக்கம். நாங் கள் சொல்வதைக் கேட்பது போலக் காட்டிக் கொள்வார். ஆனால் தன் எண்ணப்படிதான் நடப்பார்.

''சற்குணம் என்று பெயர் பதியு ங்கோ'' ஐயா கச்சேரிக்குப் போனார்.

''பிள்ளை எப்ப பிறந்தது....?''

ஐயா நான் பிறந்த திகதியை மறந்து விட்டார். தன் நினைவில் இரு ந்த ஒரு திகதியைக் கூறினார். ''20 யனவரி'' ஐந்து நாட்களுக்கு முன்னே நான் ஓய்வு பெற நேர்ந்தது. சாத்திரி சுந்தரத்தார் எழுதிய சாதகக் குறிப்பில் 25 தை என்றிருக்கப் பிறப்பு அத்தாட் சிப் பத்திரத்தில் 20 என இருக்கிறது.

''சரி என்ன பெயர்?''

''குணராசா'' சட்டெனத் தான் முடிவு செய்திருந்த பெயரைச் சொன் னார். மூத்த அண்ணரின் பெயரை 'கந்தசாமி' என வைக்கச் சொல்ல 'குணசிங்கம்' என வைத்தார். இரண் டாவது அண்ணரின் பெயரை 'ஜெய ராசசிங்கம்' என வைக்கச் சொல்ல 'குணரெத்தினம்' என வைத்தார். அப் பெயர் ஒழுங்கில் என் பெயர் 'குண ராசா' ஆனது. எங்களுடைய பெயர் மாற்றப்பட்டதை ஐயா வீட்டில் யாருக் கும் சொல்லவில்லை. எனக்கு ஓ.எல் சோதனை எடுக்கும் போது பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரம் சமர்ப்பிக்க வேண்டி வந்தது. தேடிப் பார்த்தால் புதிய பெயர் தான் அகப்பட்டது. ஐயா தான் சிரித்தபடி ''கச்சேரிப் பதிவில் குணராசா எனப் பார்'' என்றார். பாவி மனிசனால் எப்படித்தான் இவ்வளவு காலமும் மறைக்க முடிந்ததோ?

குணராசா உருவானேன்.

என் ஐயாவை நினைத்தால் எனக்கு வியப்பே வருகின்றது. ஐயா சுண்டுக்குளியைச் சேர்ந்தவர். அவரோடு அவர் குடும்பத்தில் மூன்று பேர். ஒரு தங்கை ஓர் அண்ணன். அக்காலத்தில் பெரிய கடையில் சதுரங்க வடிவில் இரண்டு சந்தைக் கட்டிடங்கள் இருந்தன. அச்சந்தைக் கட்டிடத்தில் எட்டுத் தர எட்டில் நிலத்தில் இடம் ஒதுக்கியிருப்பார்கள். அவ்விடத்தில் சாக்கு விரித்து பாக்கு வியாபாரம் ஐயா பார்த்து வந்தார். கொட்டைப்பாக்கு, சீவல், புகையிலை

விற்பார். அவரைப் போல ஐயம் பிள்ளை, சீனிக்காக்கா, முத்தையா, பரமசாமி எனப் பலர் இருந்தார்கள். பெரிய பக்கீஸ் பெட்டிப் பத்தாயங் களில் இரவில் தாம் விற்கின்ற பொரு ட்களைப் பாதுகாப்பாக வைப்பார்கள். அதிகாலை நான்கு மணிக்கே கடை திறக்கப் போய் விடுவார்.

'தீவுப்பகுதிகளிலிருந்து ஆட்கள் செத்த வீடுகளுக்குச் சீவல் சாமான் வாங்க நேரத்தோடு வருவார்கள்.'

அந்தக்காலத்தில் வெற்றிலை போடுவது சாதாரண விடயம். உமல் நிறைய சீவல் வாங்கப்படும். பொருட் கள் வாங்க அக்காலத்தில் உதவியது பனையோலையில் செய்த உமல தான். இந்தக் காலத்தில் உமல் என்றால் என்னவென்று தெரியாது. பெரிய உமல் 25 சதம் சிறிய உமல் 5 சதம். மீன் வாங்க உதவும்.

ஐயா மாலை வேளைகளில் தான் வீட்டிற்குத் திரும்பி வருவார். வரும் போது கற்கண்டு ஒரு சரையும் இதரை வாழைப்பழம் ஒரு சீப்பும் வாங்கி வரு வார். அச்சரைக் கற்கண்டுக்காகத் தலைவாசல் குந்தில் என் சின்ன அண் ணன் காத்திருப்பான். கற்கண்டு வாங் குகிற பழக்கம் கடைசி வரை அவரு க்கு இருந்தது. கடைசி காலத்தில் வீட்டில் ஐயா தங்கிவிட்டபோது. அவர் ஓய்வாகப் படுத்திருக்கும் ஈசிச்செய ரின் கீழ் எப்போதும் கறள் பிடித்த ஓவல் ரின் பேணி ஒன்றும் அதில் கற்கண்டும் இருக்கும். நான் என் மனைவி, மூத்த மகள் ரேணுகா என்போருடன் அவரைக் காண வீட்டுக்குப் போனால் மறக்காமல் கறள் பேணியைத் திறந்து கற்கண்டு எடுத்து மகளுக்குக் கொடுப் பார். கற்கண்டு மகளுக்குக் கொடுப்ப தில் எனக்கு ஆட்சேபமில்லை. கறள் பேணியிலிருந்து கொடுக்கிறாரே எனக் கவலையாக இருக்கும்.

கடையால் திரும்பியதும் கிணற்ற டிக்குப் போய் கைகால் முகம் கழுவிக் கொள்வார். பெரிய வாளி நிறையத் தண்ணீர் அள்ளி வந்து முற்றத்து அம்பலவி மாமரத்தடியில் வைப்பார். இருள் படர்ந்திருந்தால் இவ்வளவும் அம்மா தூக்கிப் பிடித்திருக்கிற அரிக் கன் லாம்பின் வெளிச்சத்தில் நடக்கும். சாமி கும்பிட்டு நெற்றியில் திருநீறு பூசிக் கொள்வார். அதன் பின்னர் வெளிக்கிட்டு சுந்தரம் வீட்டுககுப் போவார் அங்கு அவருக்கெனத் தயா ராக இரண்டு போத்தல் கள் இருககும். வாங்கில் அமர்ந்து அருந்துவார். அதன் பின்னர் சாதுபோல வீட்டுக்கு வந்து சாப்பிட்டு விட்டுத் தலைவாசல் வாங் கில் இருக்கும் பாய் தலையணையை விரித்துப் படுத்துக் கொள்வார். அம்மா சாப்பிட்டு விட்டுத் தனது பாயைத தலை வாசலில் ஐயாவின் வாங்குக்கு அரு கில் விரிப்பார். நானும் சின்ன அண்ண னும் அவருக்கு இரண்டு பக்கங்க ளிலும் படுத்துக் கொள்வோம்.

சனிக்கிழமையில் ஐயா முழுகுவது தனிக்காட்சி. அன்று விசேஷமாக இறைச்சிக்கறி காய்ச்சப்படும். ஐயா கொண்டை கட்டியிருப்பார். அவர் கொண்டையை அவிழ்த்துவிட்டால்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தோகையாக விரியும். அவ்வளவு அடர்த்தியும் நீளமும்.

"உந்த மனிசனுக்குத் தலைமயிர் என்ன அடர்த்தி....நீளம்! எங்களுக்கும் அப்படியில்லை." என்பார் அம்மா. ஐயாவின் தலைமயிரில் அவருக்கு அவ்வளவு பெருமை.

அரையில் துண்டு ஒன்றைக் கட்டிக் கொண்டு உடல் முழுவதும் நல்லெண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்வார். வாய் நிறைய எண்ணெய் ஊற்றிக் கொண்டு வெளி விறாந்தையில் சாக்கில் படுத்து உறங்கிவிடுவார். அவர் விழித்தெழுமட்டும் நான் அல்லது அண்ணா அவர் வாங்கி வருகின்ற வீரகேசரிப் பேப்பரை வரி விடாமல் படிக்க வேண்டும். எங்களுக்கு வாசனைப் பழக்கத்தை அன்றே அப்படி அவர் ஏற்படுத்தியிருந்தார். அடிக்கடி வீட்டின் உள்ளே அம்மா இறைச்சிக் கறியைச் சிறப்பாக ஆக்கி வைத்து நாங்கள் பார்த்துக் கொள்வோம். இடையில் அம்மா அவரை எழுப்பி சிரட்டையில் இறைச்சிக் கறி கொடுப்பார். வாய் எண்ணெயைக் கொப்பளித்து விட்டு வாங்கிச் சாப்பிடுவார். அரப்பு கொதிக்க. தேசிக்காய் அவித்துத் தேய்த்து முழுகுவார். அவர் அன்று முழுகு வதற்கு அரைக் கிணறு தண்ணீர் வேண்டும். நாங்களும் அன்று எண்ணெய் தேய்த்து முழுகுவோம். அவர் முழுகுகிற நேரத்தில் கிணற்றடிக்குப் போனால் தண்ணீர் அள்ளி வார்த்து விடுவார். முதுகு தேய்த்து விடுவார்.

- வளரும்

மல்லிகை ஆண்டுச் சந்தாதாரராகச் சேருபவர்கள்

கவனத்திற்கு....

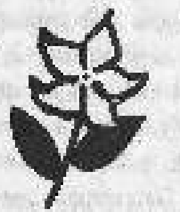

ஆண்டுச் சந்தா 600/-
தனிப்பிரதி 40/-
ஆண்டு மலர் 200/-

ஓராண்டுச் சந்தாவுக்குக் குறைந்தது ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது.

வங்கித் தொடர்புகளுக்கு:

Dominic Jeeva 072010004231,- Hatton National Bank. Sea Street, Colombo - 11.

44வது ஆண்டு மலர் தரமான தயாரிப்பு. விரும்பியோர் தொடர்பு கொள்ளவும். காசோலை அனுப்புபவர்கள் Dominic Jeeva எனக் குறிப்பிடவும். காசுக்கட்டளை அனுப்புபவர்கள் Dominic Jeeva, Kotahena, P.O. எனக் குறிப்பிட்டு அனுப்பவும்.

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி :

201/4, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி, கொழும்பு 13. தொலைபேசி : 2320721

இதழைக் குறித்து

திருமணத்திலும் செல்வாக்கைப் பெறுகிறது ஈழத்து இலக்கியம்

- எஸ். பாலசிங்கம்

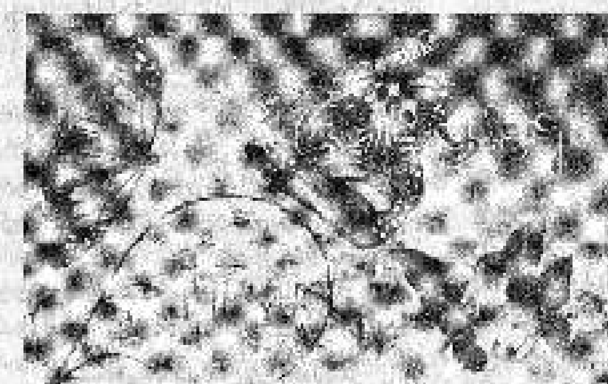

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு யோகம் பிறந்ததோ! என வியக்கும் அளவுக்குத் தற்பொழுது இங்கு செயற்பாக்கம் பெற்று வரும் தமிழ் இலக்கியச் செயற்பாடுகள் அமைந்திருப்பதைக் காண முடிகின்றது. முடங்கியிருந்த இலக்கிய அமைப்புகள் மீண்டும் இயக்கம் கொண்டுள்ளன. கிடப்பில் கிடத்தப்பட்ட இலக்கிய வேலைத் திட்டங்கள் கவனத்தைப் பெறுகின்றன. நடங்கப்பட்டிருந்த சஞ்சிகைகள் மீண்டும் வாசகர்களுக்குக் கிடைக்கின்றன. தேசிய தினசரி, வார ஏடுகள் இலக்கியச் செய்திகளின் பிரசுரிப்பை விசாலப்படுத்தியுள்ளன. இலக்கிய உழைப்பாளிகளுக்கான கௌரவிப்புகள் 'ஓகோ' என நடைபெறுகின்றன. இவைகள் மட்டுமல்லாது மற்றொரு களத்திலும் தமிழ் இலக்கியம் முக்கியப்படுத்தப் படுவதைக் கண்ணாரக் காண முடிந்தது. திருமண வரவேற்பு விருந்தொன்றில் ஈழத்து இலக்கிய நூலொன்று வழங்கப்பட்டதே இந்த ஆக்கிய திருப்பமாகும்!

ஈழத்து இலக்கிய அபிமானிகளுக்கும் இலக்கியவாதிகளுக்கும் கே. பொன்னுத்துரை நன்கு அறிமுகமானவர். எழுத்தாளர், தீவிர வாசகர், இலக்கிய உபாசகர். 'பேராசிரியர் நந்தி' என்ற நூலை அவரது நண்பர் ப. ஆப்டீனோடு சேர்ந்து வெளியிட்டவர். அண்மையில் இவரது மகள் பொ. செல்வப்பிரியாவுக்கும் கே. வசீகரன் என்பவருக்கும் திருமணம் நடைபெற்றது. இத்தம்பதியின் வரவேற்பு விழாவில் குறிஞ்சித் தென்னவனின் 'குறும் பூக்கள்' என்ற 32 பக்கங்களையுடைய குறும்பாத் தொகுப்பொன்றைக் கே. பொன்னுத்துரை அன்பளிப்புச் செய்து விருந்தினரை ஆச்சரியத்துள்ளாக்கினார். இது புதுமையாகவும் புதினமாகவும் இருந்தது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நூல் சிறிதாக இருந்தாலும், அதில் காணப்பட்ட குறும்பாக்கள் தம்பதியினருக்கும் புது வாழ்வை உணர்த்துவனவாக இருக்கின்றன. அந்த வகையில் அவைகள் பெய்யும் இரசனையை வாசகரோடும் பகிர்ந்து கொள்வது பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

கலாபூஷணம் அந்தனி ஜீவா தொகுத்த குறிஞ்சி தென்னவனின் குறும்பாக்கள் ஓவியர் எஸ். டி. சாமி, கவிஞர் அமுத பாரதி, கே. அனுர்ஜன் ஆகியோரது இணைவில் மிக நேர்த்தியாக வடிவமைக்கப்பட்டு 'குறும் பூக்கள்' என்ற தலைப்பில் நூலாக்கப்பட்டுள்ளது.

குறிஞ்சி தென்னவன்- நாடறிந்த மலையகப் பாட்டாளி மக்கள் கவிஞர். பாடசாலைக் கல்வியை ஐந்தாம் வகுப்பு வரையே பெறும்பேற்றைப் பெற்றவர். பதினொரு வயதில் தோட்டத் தொழிலாளியாகியவர். தான் வாழ்ந்த சூழலில் தான் கண்ட சகிக்க முடியாத மானுட நேய அழிப்புகளை மிகத் துணிச்சலோடு உணர்ச்சிகரமாக வாசகருக்குச் சொன்னவர். மரபுக் கவிதை, புதுக் கவிதை, குறும்பாக்கள், பக்திப் பாடல்கள், நாடகங்கள் என்பவற்றின் ஊடாக மலையகத் தலைமைகளையும், கலைஞரின் துன்பியல் வாழ்வையும், மலையகத்தின் எதிர்காலமாக மேற்கிளம்ப வேண்டிய இளைய சந்ததியின் பாதை மாறிய போக்குகளையும் மிகுந்த வீச்சோடு ஆணித்தரமாக எடுத்துக் காட்டியவர். அச்சு ஊடகங்கள், இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் என்பன இக் கவிஞனின் பாடல்களுக்குக் களமமைத்துக் கொடுத்திருக்கின்றன. இலக்கியவாதிகளின் நினைவில் இன்றும் காணாமல் போகாதிருக்கும் 'சுப மங்களா' சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் கோமல் சுவாமிநாதன் குறிஞ்சி தென்னவனின் புகைப்படத்தையும் சுப மங்களாவின் அட்டையில் பதித்து இம்மக்கள் கவிஞனைக் கௌரவித்ததோடு, இலங்கை- மலையகம் ஆகியவற்றையும் ஆசாரம் செய்தார். 'குறிஞ்சி தென்னவன் கவிதைகள்' என்ற தொகுப்பு அந்தனி ஜீவா, சாரல் நாடன், முரளீதரன் ஆகியோரது உழைப்பில் 1987 இல் வெளியானது. 'குறிஞ்சித் தென்னவனின் கவிச் சரங்கள்' என்ற பிரமாண்டமான தொகுப்பை சாரல் வெளியீட்டகம் 2007 இல் வெளியிட்டிருக்கின்றது. இலங்கை சாஹித்திய மண்டலத்தின் பரிசைப் பெற்றவர் குறிஞ்சி தென்னவன். 'எனக்குக் கவிதை தொழிலல்ல. எனது இரத்த நாளங்களில் ஓடும் உயிர் துடிப்பு. தீமையைக் கண்டு கொதித்தெழும்பும் உணர்வின் வடிகால்.' என முழங்கும் கவிஞரின் சிந்தனையைக் கிளறும் கவிதைகள் ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகியவற்றிலும் மொழி மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன. வி. சி. வேலு, தென்னவன், குறிஞ்சி தென்னவன் ஆகிய பெயர்களில் இலக்கியத்தில் தன்னை அடையாளம் காட்டியவர். 12.03. 1934 இலில் பிறந்தவர். 30.03.2002 இல் அமரரானார்.

இனி அவரது குறும்பாக்களில் சிலவற்றை எடுத்து முகர்வோம்.

பயிரைக் காக்க வேண்டிய வேலியே பயிரை உண்டு பசியாறும் வாக்கில் மலையகத் தொழிற் சங்கத் தலைமைகள் மலையகப் பாட்டாளிகளுக்குச் சேர வேண்டியவைகளை தமதாக்கிக் கொள்வதை மனமுருகிக் கவிஞர் வெளிக் காட்டுகிறார்.

'குப்பன் வாழ் வலயத்தனை கூரை!/ குளமாக்கும் வீட்டை மழைத்தாரை! தப்பாத இங்கு வந்த/ தகரமெல்லாம் ஓரிரவில்/ அப்போதே அடைவும் வேறாரை!/ தொழிற் சங்கத் தண்ட பாணி' (பக்: 11)

எப்படி இருக்கின்றது தொழிற் சங்கப் பணி?

ஈழத்து மலையகத்தைத் 'துன்பக் கேணி' ஆகக் கண்டவர் தமிழ்ச் சிறு கதை வேந்தர் புதுமைப்பித்தன். அதே நிலை தான் இன்றும்! அதை மீண்டும் உறுதிப் படுத்துகிறார் நம் பாட்டாளிக் கவிஞர்.

'மலைகளிலே ஊற்றெடுக்கும் தண் ணீர்!/ மக்கள் விழி ஊற்றெடுக்கும் கண்ணீர்!/ வளமூட்டி ஒளி கொடுக்கும்!/ மாவலியாய் *பாயும் எனில்/ இலையிவர்க்கு குடிப்பதற்கு தண்ணீர்!'* (பக்: 07)

அத்தியாவசியத் தேவைகளே இம் மக்களுக்கு மறுக்கப்படும் அநியாயம் யாருக்குத் தான் கொதிப்பை ஏற்படுத்தாது?

'ஓட்டுக்கள் வாங்கிப் பின்/ உயர் பதவி கண்டதன் பின்/ வேற்றாளாய் எம்மை நினைவார்.' (பக்: 19)

வசந்தத்தை வரவழைத்துத் தருவேனென வக்கற்ற ஏழைகளின் உரிமைகளைப் பகலிலேயே கொள்ளையிடும் அயோக்கியத்தனமான அரசியலை நம்பினால் மக்களுக்கு நீரென்ன நித்திரையும் கிடைக்காது தான்! இதைக் கவிஞர் மலையகத்தவருக்கு மட்டுமன்றி ஏமாந்து அரசியலை நம்பிக் கனவு கண்டு கொண்டிருக்கும் அனைவருக்கும் தான் சொல்லி இருக்கிறார். மலையக இலக்கியம் தொடர்ந்து அம் மக்களின் துன்பியலைத் தான் காட்சிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், அது கோரும் மாற்றம் இன்னமும் குறிஞ்சி நிலத்தில் தோற்றம் காட்டுவதாயில்லை.

தன் மூத்த சந்ததி சிந்திய வியர்வையும் போராட்டமும் தான் இப்பொழுது தன் வாழ்வைக் கொஞ்சமாவது நிமிர்த்தி இருக்கின்றதென்பதை இன்றைய இளைய சந்ததி உணர்ந்து கொள்வதில்லையெனக் கவிஞர் சீற்றம் கொள்கிறார்.

'கண்ணையா தோட்டத் தொழிலாளி!/ கட்டிடங்கள் கட்டும் உழைப்பாளி!/ பொன்னையா இவர் மகனிப்/போது ஒரு பதவியிலே/ கண்ணையா இன்று இரப் பாளி!' (பக்: 12)

மலையகத்தில் கடமைக்கு வந்த வேற்றுப் பிரதேசத்தவர்கள் மலையக மக்களின் கல்வி பொருளாதார வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டாததை மலையக இலக்கியம் புட்டுக் காட்டி இருக்கிறது. இதன் அருட்டுணர்வால் அந்த மண்ணுக்குரியவர்களே அம்மண்ணில் கடமை புரிய வேண்டுமென்ற கோஷமும் மேலெழுந்தது. அங்கீகாரமும் பெற்றது. ஆனால் அதை இளைய தலை முறையினர் எப்படிச் சீர்குலைக் கின்றனர் என்பதைக் கவிஞர் குறும்பா வாக்கி இருக்கிறார்.

'எம்மவர்க்கே ஆசிரியர் வேலை!/ என்றார்கள்! இன்று பாடசாலை! நம்மாள் தான் ஆசிரியர்! நல்லவர் தான் பிள்ளைகளும்/ சும்மா தான் இருப்பதவர் வேலை!' (பக்: 17)

எப்படி இருக்கின்றது 'நம்மவரின் ஆசிரியப் பணி?' பள்ளியில் தூங்கியவன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கல்வி இழந்தான். மலையகத் தமிழன் தொடர்ந்தும் பாமரனாக இருக்க வேண்டு மென்பது தான் இந்த நம்ம ஆசிரியர்களின் நோக்கம்!

'ஆயம்மா' என அழைக்கப்படுபவர்கள் மலையில் கொழுந்து பறிக்கச் செல்லும் பெண் தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளைப் பராமரிக்க நியமிக்கப் படுபவர்கள். அமரர் கே. கோவிந்தராஜ் தனது 'தோட்டத்துக் கதாநாயகர்கள்' என்ற நடைச் சித்திரங்களின் தொகுப்பில் மிகச் சுவாரஸ்யமான இவர்கள் பற்றிய எழுத்துருவொன்றைத் தொகுத்துள்ளார். 'இன்றைய சிறுவன் நாளைய தலைவன்.' எனச் சொல்லப்படுகிறது. இச் சிறுவர்களை ஆரோக்கியமானவர்களாக வளர்த்தெடுப்பது மூத்தோரது தலைமுக்கிய கடமையாகும். இதை மலையக ஆயம்மாக்கள் எப்படி நிறைவேற்று கிறார்களென்பதை மலையக மைந்தனான கவிஞர் இப்படிக் காண்கிறான்-

'ஆயம்மா [illegible] பெண்களே! அவர் களுக்கே நாவலிலே [illegible]' தாயம்மா, மீனாட்சி, சரஸ்வதி பிள்ளைகளின் வாயினிலே நிறைந்திருக்கும் மண், கல்!'

இத்தொகுப்பிலே தொகுக்கப் பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு குறும்பாவும் இன்றைய மலையக மக்களின் சீத்துவக் கேடுகளை அம்பலப்படுத்துகின்றன. துணிச்சல் மிக்க கவிஞன் குறிஞ்சித் தென்னவனின் குறும் பாக்களை, ஆவணப்படுத்தும் இந்நூலை அன்பளிப்புச் செய்த கே. பொன்னுத் துரையை நிச்சயம் கவிதை உலகு பாராட்டும்!

45வது ஆண்டு மலர் தயாராகின்றது. மல்லிகை யின் ஆண்டு மலர்களின் உள்ளடக்கம் பற்றி, இலக்கி யச் சுவைஞர்களுக்கு நாம் சொல்லித் தான் தெரிய வேண்டுமென்பதில்லை. இம் மலர் காத்திரமான உள்ள டக்கத்தைக் கொண்டு, தயாரிக்கப்படுகிறது. மல்லிகை யின் ஆண்டு மலருக்கு கதை, கவிதை, கட்டுரை எழுத விரும்பும் நண்பர்களுக்கு இதன் மூலம் முன்னறிவித்தல் செய்கின்றோம். இலக்கியத்தை மனதார நேசிக்கும் வியாபாரிகளினது விளம்பரங்களை எதிர்பார்க்கின்றோம்.

இம்முறை 45வது ஆண்டுமலர் இலக்கிய உலகில் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கதாகத் திகழும் என்பது திண்ணம். மலரைப் பெற விரும்புவோர் இப் பொழுதிருந்தே நம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

- ஆசிரியர்

பிரதேச வாதம்

-முருகபூபதி

அணுவைக் கண்டுபிடித்த விஞ்ஞானி ஐன்ஸ்டீன், அதன் அழிவின் கொடூரத்தைப் பின்னர் அறிந்து அதற்கு எதிராகப் போர்க்குரல் எழுப்பினாராம்.

எங்கள் பாட்டி 'கத்தியினால் கத்தரிக்காயும் வெட்டலாம் கழுத்தையும் வெட்டலாம்' -என்று சொல்வார்கள்.

ஒரு கண்டுபிடிப்பு மக்களுக்கோ அல்லது ஜீவராசிகளுக்கோ பயனுள்ளதாக இருக்க வேண்டும் என்றுதான் விஞ்ஞானிகளும் தொழில் நுட்பவியலாளர்களும் [illegible] உழைக்கின்றார்கள். ஆனால் அது [illegible] வேண்டுமென்பதை [illegible] வெளிப்படுத்தவில்லை.

இன்று நாம் கணனி யுகத்தில் வாழுகின்றோம். அதன் பெறுபேறுகளைப் பயனுள்ளதாகப் பற்றிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு வசதியாகியிருப்பது இணையத் தளங்கள். பல நிஜமான சங்கதிகள் சத்தமில்லாமல் இணையத் தளங்களில் பதிவாகி விடுவதும் அவற்றை ஆராய்ந்து பார்க்காமல் பலரும் நம்புவதும் நாளாந்த நிகழ்ச்சியாகிவிட்டது. போதாக் குறைக்கு இந்த கிராபிக்ஸ் (Graphics) தொழில்நுட்பம் இருக்கிறது. என்னென்னவோ செய்யும். நம்ப முடியாததையும் நம்ப வைத்துவிடும்.

வதந்திகளைப் பரப்புவதற்கும் இன்று எமது கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்துக்கு முந்திய மூத்த குடியான தமிழினத்துக்கு வரப்பிரசாதமாகியுள்ளன இணையத்தளங்கள். தமிழ் உணர்வாளர்களின் 'கல்தோன்றி மண்தோன்றா' வாய்ப் பாட்டுக்கு எங்கள் எழுத்தாளர் எஸ்.பொ. கொடுத்த சாட்டை! 'கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்துக்கு முந்திய தமிழன் கக்கூசுக்கு எங்கே போனான்?' என்பதாகும்.

சில வருடங்களுக்கு முன்னர் நண்பர் சி. புஷ்பராஜா 'ஈழப் போராட்டத்தில் எனது சாட்சியம்' என்ற அரிய ஆவண நூலை எழுதியிருந்தார். ஒரு நண்பரிடம் வாங்கிப் படித்து விட்டு அதன் சிறப்பை இங்கு சிலரிடம் சொன்னேன். சுமார் பத்து நண்பர்கள் முன்கூட்டியே அந்த நூலின் பிரதி வேண்டும் என்றார்கள்.

உடனடியாகவே பிரான்ஸிலிருந்த புஷ்பராஜாவுடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு, சென்னையிலிருந்து பிரதிகளை தருவித்து விற்று பணமும் அனுப்பினேன்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அந்த நூலை இரண்டு நாட்களில் படித்து முடித்து விட்டு, அதில் அவர் தவறவிட்ட சில பகுதிகளையும் சுட்டிக் காட்டி விரிவான விமர்சனக் கடிதமும் அவருக்கு அனுப்பினேன். சில நாட்கள் கழித்து அவருடன் மீண்டும் தொடர்பு கொண்டு நீண்ட நேரம் உரையாடினேன். அரசியல், இலக்கியம் என்று எங்கள் உரையாடல் நீண்டது.

திடீரென அவர் கேட்டார், ''முருகபூபதி நீங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் எவ்விடம்?''

நான் சிரித்துவிட்டு ''நான் யாழ்பபாணம் இல்லை. நீர்கொழும்பு. பிறந்தது வளர்ந்தது எல்லாம் அங்கே தான்'' என்றேன்.

உடனே அவர், ''கற்பூரம் கொளுத்தி சத்தியம் பண்ணிச் சொன்னாலும் நான நம்ப மாட்டேன்'' என்றார்.

''இதற்கு ஏன்..சத்தியம்? நான் நீர் கொழும்பு தான். எனது ஆரம்பகால சிறு கதைகளை நீங்கள் படித்ததில்லையா?''

''இல்லை முருகபூபதி உங்களை நான் சந்தித்ததேயில்லையே. அவற்றை படிக்கவும் வாய்ப்பில்லாமல் போய்விட்டது. வெளியே வந்த பின்புதான் இலக்கியத்திலும் தீவிரம் காட்டுகின்றேன். முன்பு தமிழ் இளைஞர் பேரவை, அரசியல் என்று இருந்து விட்டேன். தொலைபேசியில் உங்களுடன் உரையாடும் பொழுது உங்கள் உச்சரிப்பு யாழ்ப்பாணத்தவர்களின் பேச்சு மொழியில் இருக்கிறது. அதனால்தான் கேட்டேன்.''

''எனது அப்பாவின் பூர்வீகம் தமிழ் நாட்டில் திருநெல்வேலியில் பாளையங் கோட்டை. அப்பா வழி உறவினர்கள் தான் எழுத்தாளர்கள் தொ.மு. பாஸ்கரத் தொண்டைமான், தொ.மு. சி.ரகுநாதன்'' என்று விபரித்தேன்.

''பரவாயில்லையே எழுத்தாளர் பரம்பரைதான். அதுதான் அந்த ஜீன்ஸ் இருக்கிறது''-என்றார்

''இல்லை அப்படியும் இல்லை. அவர்களது எழுத்துக்கள் என்னைப் பாதிக்கவில்லை.''

இந்த நீண்ட உரையாடல் நிகழ்ந்து சில மாதங்களில் அவர் இறந்து விட்டார். என்னை அதிர்ச்சியடைய வைத்த மரணங்களில் அவரது மறைவும் ஒன்று.

நண்பர் மல்லிகை ஜீவாவை ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு அழைத்துக் கௌரவித்தவர்களில் இந்த புஸ்பராஜாவும் ஒருவர். அவர் எழுத விரும்பிய ஆவணங்கள் அவரால் எழுதப்படாது போயிற்று. இன்னும சில மாதங்கள் உயிரோடு இருக்கக் கிடைத்தால் மேலும் சில நூல்களை எழுதி விடுவேன் என்று தமக்கு வரப்போகின்ற மரணத்தை முற்கூட்டியே தெரிந்து கொண்டு தமிழக இதழ் ஒன்றில் தமது மரண சாசனத்தையே எழுதிவிட்டுச் சென்றவர்.

சரிபோகட்டும். பாலும் பழமும் படத்தில் சிவாஜிக்காக கண்ணதாஸன் எழுதிய 'போனால் போகட்டும் போடா' என்று பாடி மனச்சாந்தி அடைந்தேன்.

ஆனால் அவரது ஈழப் போராட்டத்தில் எனது சாட்சியம் நூலும் அவரோடு சேர்ந்து மறைந்து விடவில்லை. அந்தப் பெரிய நூல் மீண்டும் இரண்டாவது பதிப்பு கண்டது. கனடா நண்பர் முத்துலிங்கமும அவுஸ்திரேலியா நண்பர் கிருஸ்ணமூர்த்தியும் அந்த நூலைப் பற்றி நயவுரை எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

பிரான்ஸிலிருக்கும் நண்பர் ஷோபா சக்தி தமது 'சத்தியக்கடதாசி' என்ற இணையத்தளத்தில் இந்த நூலைப் பற்றி நூற்றுக்கணக்கான பக்கங்களில் விரிவான விமர்சனம் எழுதியதுடன் அதனைப் படிப்பவர்களிடமிருந்து கருத்துக்களையும் கேட்டிருந்தார். பலர் எழுதினார்கள்.

எனக்கு இந்தத் தகவல் தாமதமாகத்தான் கிடைத்தது. என்னைப் பற்றியும் **சீலன** என்ற பெயரில் ஒருவர் எழுதியிருப்பதாகவும் அதனை நீங்களே படித்துப் பாருங்கள். எனக்கு அதனைச் சொல்லத் தயக்கமாக இருக்கிறது'- என்று நண்பர் கிருஸ்ணமூர்த்தி ஒருநாள் சொன்னார். அப்பொழுது எனக்கு இந்த கணனி பற்றிய எந்த அடிப்படை அறிவும் இல்லாத காலம். அப்படியிருக்க இந்த இணைய இதழ்களை- தளங்களை வலைப்பதிவுகளை எங்கே பார்க்கப் போகின்றேன். பின்னர் இல்லத்தரசியின் தயவால் இந்தத துறையை அறிந்து கொண்டு ஒரு நாள் குறிப்பிட்ட வலைப் பதிவில் என்னைப் பற்றி அப்படி என்னதான் எழுதியிருக்கிறார் அந்த முகம் தெரியாத சீலன் என்று பார்த்தேன்.

விழுந்து சிரிக்காத குறையாக, அடடா இப்படியெல்லாம் எழுதுகின்றார்களா? என்று வியப்படைந்தேன்.

அந்த அநாமதேயம் சீலன் என்ன எழுதியிருந்தார்?

கமல்ஹாஸனும் சுஜாதாவும் நடித்த 'உயர்ந்தவர்கள்' படத்தில் ஒரு பாடல் வருகிறது. இறைவன் இரண்டு பொம்மைகள் செய்தான் தான் விளையாட! அந்த இரண்டு பொம்மைகளும் ஒரு பொம்மை செய்தன தாம் விளையாட! அதுபோன்று, கைலாசபதியும் சிவத்தம்பியும் இரண்டு பொம்மைகள் செய்தார்கள் தாம் விளையாட. ஒன்று டானியல் மற்றது டொமினிக் ஜீவா.

டொமினிக் ஜீவா ஒரு பொம்மை செய்தார். அது முருகபூபதி. இந்த முருகபூபதி வடக்கத்தியான். இந்தியா.

மலையகத்தைச் சேர்ந்த அந்தனி ஜீவாவும், மாத்தளைசோமுவும் இப்பொழுதும் இந்தியத் தமிழ் தான் பேசுகிறார்கள். முருகபூபதி மாத்திரம் யாழ்ப்பாணத் தமிழில் பேசுகின்றான். அப்படிப் பேசி யாழ்பபாணத்தவர்களைத் திருப்திப்படுத்துகின்றான்.

எனக்கு இப்படி எழுதியிருந்தவரின் மீது கோபம் வரவில்லை. அனுதாபம்தான் பிறந்தது. அந்தச் சீலன் என்பவர் யார என்பதும் எனக்குத் தெரியாது. உலகடங்கிலும் இருக்கும் நூற்றுக்கணக்கான எழுத்தாளர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், ஊடகவியலாளர்களுடன் எனக்குத் தொடர்ச்சியான தொடர்பும் உறவும் நீடிக்கிறது. ஆனால் இந்தச் சீலன் என்பவருடன் நான் ஒரு நாளும் உரையாடியதில்லை.

என் பக்கத்திலேயே இருக்கும் மனைவியிடம் கேட்டேன், ''என்னப்பா நான யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் மாதிரியா பேசுகின்றேன்?'' ''ஆமாம். நீங்கள் நீர்கொழும்பைச் சேர்ந்தவர் என்பது உங்களுக்கு நெருக்கமானவர்களுக்கு மாத்திரம் தான் தெரியும். முன்பின் தெரியாதவர்கள் உங்களுடன் உரையாடும் பொழுது யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர் என்றுதான் நம்புவதற்கு இடமுண்டு.''

மனைவி இப்படிச் சொன்னதும் எனக்கு ஏமாற்றமும், கவலையும் வந்துவிட்டது. தொடர்ச்சியாக யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடன் உரையாடும் போது அந்த பிரதேச மொழி வழக்குகள் என்னையும் அறியாமல் என்னுள் ஊறிவிடுமோ? கனடாவுக்குச் சென்ற சமயம் சில இலக்கிய

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நண்பர்களிடம் அந்த இணையத்தளம் பற்றியும் என்னைப் பற்றிப் பதிவாகியருந்ததையும் சொன்னேன்.

அவர்கள் ஷோபா சக்தியிடம்தான கோபமுற்றார்கள். அவர் அந்தக் கருத்தை நீக்கியிருக்க வேண்டும். இணையத் தளங்களில் எவரும் எது வேண்டுமானாலும எழுதலாம். ''பூபதி இதுபற்றி நீங்கள கவலைப்பட வேண்டாம்'' என்றார்கள்.

காலப் போக்கில் ஷோபா சக்தியும அந்தத் தவறை உணர்ந்து கொண்டதாக அறிந்தேன். தொடர்ந்தும் அவருடன எனக்கு நட்புறவு நீடிக்கிறது. ஆனால் யார் அந்த சீலன்? என்று மாத்திரம் நான் கேட்கவில்லை.

ஆட்டத்தைத்தான் பார்ப்பேன் ஆள் அவசியமில்லை.

எனது தங்கைக்கும் இலங்கையில் நீர்கொழும்பில் இப்படி ஒரு அனுபவம் நேர்ந்து ஒரு திருமணப் பேச்சுவார்த்தையே குழம்பிவிட்டது.

நீர்கொழும்பில் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்த எனது தங்கை திருமணத்தின் பின்னர் வவுனியாவில் சில வருடங்கள் கணவர் பிள்ளைகளுடன் வாழ்ந்தாள். 1984 இற்குப் பின்னர் நிரந்தரமாகத் குடும்பத்துடன் நீர்கொழும்பு வாசியாகிவிட்டாள்.

1997 இல் நான் இலங்கை வந்தபொழுது எனது அக்கா மகளுக்கு கொழும்பில் இந்திய வம்சாவளிக் குடும்பம் ஒன்றில் வரன் பார்த்து, பேச்சுவார்த்தையைத் தொடருங்கள் எனச் சொல்லிவிட்டு அவுஸ்திரேலியா திரும்பிவிட்டேன்.

ஒருநாள் மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண் பார்க்க நீர்கொழும்பு வந்திருக்கிறார்கள். தங்கை அங்கே வந்தவர்களிடம் கல கலப்பாகப் பேசி அன்பாக உபசரித்திருக்கிறாள்.

வந்தவர்கள் அந்த நாளையத் தமிழ்ச் சினிமா பாணியில் பின்னர் முடிவு சொல்வதாகத் தெரிவித்துவிட்டு விடைபெற்று விட்டார்கள். சில நாட்களில் சாதகம் பொருந்தவில்லை என்று ஏதோ சாக்குப் போக்குச் சொல்லி தட்டிக் கழித்து விட்டார்கள்.

ஏதோ நடந்திருக்கிறது என்று புரிந்து கொண்டேன். துப்புத்துலக்கினேன். உண்மை கசிந்தது. எனது தங்கையின் பேச்சு உச்சரிப்பில் யாழ்ப்பாண வாடை வீசியதாம்.

அடக் கடவுளே!.. என்று தலையில்தான் அடித்துக்கொண்டேன். கடவுளே!. சிவ பெருமானே! உமாதேவியாரே! பிள்ளையாரே! முருகப் பெருமானே! வள்ளி தெய்வானையே! பராசக்தியே! லட்சுமி! துர்க்கை! சரஸ்வதியே உங்கள் அனைவரையும், இந்தியத் தமிழர்களும் இலங்கையில யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, மலைநாட்டு, கொழு ம்பு, தென்னிலங்கை இந்து தமிழர்களும் வணங்குகிறார்கள்.

அவர்களின் பிரார்த்தனையில் உதிரும் பேச்சு மொழி வழக்கைப் பார்த்தா அவர்களுக்கு அருள்பாலிப்பீர்கள்? உங்கள் உருவங்களையும் இப்பொழுது கணனியில் கிராபிக்ஸில் மாற்றி விடுகிறார்கள். தொலைக்காட்சி சீரியல்கள் மற்றும் இராமநாராயணனின் சாமிப் (புராணப்) படங்களை நேரம் கிடைத்தால் பாருங்கள்.

சந்தா செலுத்தி விட்டீர்களா?

புதிய ஆண்டு தொடங்கி விட்டது. தயவு செய்து தமது சந்தாக்களைப் புதுப் பித்துக் கொள்ளவும்.

மனந் திறந்து மல்லிகையுடன் ஒத்துழையுங்கள். ஏனெனில் மல்லிகை உங்கள் ஒவ்வொருவரினதும் இலக்கி யக் குரலாகும்.

அசட்டை செய்வோருக்கு முன்னறிவித்தலின்றி இதழ் நிறுத்தப்படும்.

'இலக்கியம் மொழியால் ஆக்கப்படுவதால், முதலில் மொழித் திறன் பற்றிய ஆய்வும், மொழி குறிக்கும் பொருள், கால தேசவர்த்தமானத்திற்குக் கட்டுப்பட்டனவாய் இருப்பதால், சரித்திரம்- சமுதாயம் என்பன பற்றி ஆய்வும், இலக்கியத்தைப் படிப்போர் அனுபவத் தெளி வுடன் இன்பமும் பெறுகின்றனராகையால், இன்ப நுகர்ச்சியின் இயல்பு பற்றிய ஆய்வும் குறைந்த பட்சம் இன்றியமையாததாகின்றன' என்று கூறும் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி இலக்கியத் திறனாய்வின் போது, ஏககாலத்தில் பல விடயங்களைத் தெரிந்திருப்பதன் அவசியத்தைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

எழுத்துப் பணிகளை நிறைவு செய்வதற்குத் திறனாய்வு செய்பவர்கள் நிறைய வாசிக்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது. ஆங்கிலத்திலும் வாசித்தல் வேண்டும், தமிழிலும் வாசித்தல் வேண்டும். இத்தொழிற்பாட்டில் வேண்டியன பற்றி, வேண்டப்படும் வேளைகளில் வாசித்துக் கொள்ள வேண்டும். இது ஒரு பெரிய புலமை நிர்ப்பந்தமாகும். ஏற்புடைத்தான இந்தத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் முறைமையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அறிமுகப்படுத்தும் ஆசிரியரையோ, ஆக்கத்தையோ, ஆராச்சியினையோ பக்கசார்பு இல்லாது இயன்ற அளவுக்கு நடுநிலை நின்று கூறும் பண்பு இருத்தல் வேண்டும். இலக்கியம் என்பது சுவைக்கப்படத்தக்கதாய், அடிப்படை மனித நியமங்களைப் போற்றுவதாய் அமைய வேண்டும் எனுங் கருத்தும் தெளிவாகச் சுட்டப் பெறுகின்றது.

தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு

—தம்பு சிவா

'ஆழமான, நுண்ணியதான கருத்து நிலைத்தளம் நின்று விமர்சனங்கள் எழ வேண்டும். ஆழமான விமர்சனக் கண்ணோட்டம் ஒன்று இல்லாது ஒரு எழுத்தாளனால் தரமான மதிப்புரைகளையும் இலக்கியப் பத்திகளையும் எழுத முடியாது. ஆசிரியரின் எழுத்தின் போக்கை இனங்கண்டு, அதன் ஆழ அகலங்களை உணர்ந்து அதனைச் சிக்கலற்ற முறையில், ஆனால், மிக எளிமைப்படுத்தாத முறையில் ஒன்றை எடுத்துக் கூறுவதற்கு ஒரு திறன் ஆற்றல் வேண்டும். அப்படியில்லையென்றால் தகவற் பரிமாற்றம் நடைபெறாது' என்கிறார் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி.

சுவாமி விபுலானந்தர் சிறந்த திறனாய்வாளராக இருந்துள்ளார். அவருடைய கட்டுரைகள், பேச்சுக்கள், ஆலோசனைகள், உதாரணங்கள் எல்லாமே அவரிடம் இருந்த திறனாய்வை எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. ஒரு திறனாய்வாளனுக்கு இருக்க வேண்டிய கட்டுக்கோப்பான நெறிமுறையை அடிகளார் நினைவுறுத்துவார். 'எடுத்துக் கொண்ட விஷயத்தோடு தொடர்புடைய பொருளை மாத்திரம் பேசலாம்' என்று அவர் 'சோழ மண்டலத்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தமிழும் ஈழ மண்டலத் தமிழும்' என்ற ஒப் பாய்வுக் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் மாபெரும் தமிழ் ஆய்வறிவாளர்களில் ஒருவரும், திற னாய்வுத் துறையில் முதலிடத்தில் இருந் தவருமாகிய மார்க்சியச் சிந்தனையாளரு மாகிய பேராசிரியர் க. கைலாசபதி தமது 'திறனாய்வுப் பிரச்சினைக் கட்டுரை'களில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

'சுருக்கமாகக் கூறுவதானால், ஒரு இல க்கியப் படைப்பின் மொழி நுட்பம், வாழ்க்கை நோக்கு அல்லது தத்துவம், இன்பச் சுவை என்பன ஒன்று சேர்ந்தே அதற்கு நிறைவை அளிக்கின்றன. இவை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையன. ஒன்றையொன்று ஆதார மாகக் கொண்டன' என்கிறார்.

திறனாய்வு பற்றிச் சிதம்பர ரகுநாதன் 1948 ஆம் ஆண்டு 'இலக்கிய விமர்சனம்' எனும் நூலை வெளியிட்டார். நாவல், சிறு கதை, கவிதை, நாடகம், விமர்சனம் ஆகிய துறைகளில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளியாகிய இவர் விமர்சனம் பற்றிக் கூறிய கருத்துக்களை நோக்குவோம்.

'இலக்கிய விமர்சனம் செய்வது தமி ழுக்கே புதிய சரக்கு. ஏனைய நாட்டு இலக் கியங்களின் மேதா விலாசத்தோடும், தத்து வங்களோடும் நம் நாட்டின் இலக்கியத் தத் துவங்களையும் அசுர சாதனைகளையும், எடை போடுவது இந்த இருபதாம் நூற்றா ண்டில் தான் தலையெடுத்து இருக்கிறது' என்கிறார். இந்தத் தலைமுறையை வ. வே. சு. ஐயர் தொடக்கி வைக்க, அ. சீனிவாசக ராகவன், எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை, புதுமைப் பித்தன் ஆகியோர் விமர்சன நூல்களை எழுதியுள்ளனர்.

'இலக்கியக் கர்த்தாவின் இதயானுப வத்தை எடை போட்டு நிறுப்பது விமர்ச னம். ஆசிரியரின் எடுத்துக் கொண்ட கரு மத்தில் எந்த அளவுக்கு வெற்றி பெற்றிருக் கிறான், அல்லது தவறி இருக்கிறான் என் பதைக் கொண்டே அந்த நூலின் மேன்மை தாழ்மையை நிர்ணயிக்க வேண்டும். இலக்கியம் வரம்புகளைக் கடந்து நின்று இதய நீதி கூற வேண்டும். ஒப்புக் கொள்ளப் பட்ட, விரும்பப்பட்ட அபிப்பிராயம் என்பதை யும் கடந்து நின்று, புதுப்புது விஷயங் களை, புரட்சிகரமான கருத்துக்களைப் படைக்கக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். விஷயத்தின் தன்மையைப் பாராபட்சமற்று உணர்ந்து, அதற்குரிய மதிப்பைச் செலுத் துவதே விமர்சகரின் கடமையாக இருக்க வேண்டும்.

ஒரு நூலின் தேவை அதிலுள்ள கருத் துக்கள் சமுதாயத்திற்கு எந்த அளவுக்குப் பயனுள்ளன என்பதைப் பொறுத்துத் தான் அதன் மதிப்பு அமைகிறது. விமர்சனம் ஒரு நூலின் மதிப்பையும் அதிலுள்ள கருத்துக் களை நூலாசிரியன் எப்படி மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்கிறான் என்பதையும் பொறுத்திருக்க வேண்டும்' என்கிறார் மார்க் சிய விமர்சகராகிய சிதம்பர ரகுநாதன்.

புகழ்ச்சியும், இகழ்ச்சியுமே மதிப்பீடு (விமர்சனம் அல்லது திறனாய்வு) என்று சிலர் கருதுகிறார்கள். அது சரி அன்று. எழுத்தாக்கம் ஒன்றை விளக்கியுரைப்ப தும், அதன் பண்புகளை ஆராய்ந்து கூறுவ துமே மதிப்பீடாகும்.

அறிமுகம், ஆய்வுரை, கண்ணோட்டம்; மதிப்புரை, திறனாய்வு, விமர்சனம் என்று அழைக்கப்படுகின்றவை ஏதோ ஒருவகை யில் ஒரு எழுத்தாளனையோ அவனது படைப்பையோ மக்கள் முன் கொண்டு செல்லும் காரணிகளாக அமைந்துள்ளன. விளம்பரங்கள, அழைப்பிதழ்கள் அடித்து ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியினரை அழைத்து நூல் வெளியீடுகளைப் பெரிய விழாக்களா கக் கொண்டாடுவதினால் எழுத்தாளனோ அவனது படைப்புகளோ படைப்பு மதிப்பீட் டுக்கு உள்படுத்தப்பட்டு அவை பத்திரிகை யில் வெளிவரும் போது தான் அவற்றைப் பற்றி உண்மை நிலையை வாசகன் தெரிந்து கொள்வான். அப்பொழுது தான் எழுத்தாளனும் அவன் எழுத்தும் விமர்சன நோக்கினால் தகுதி பெறும் நிலை ஏற்படும்.

'ஈழத்தில் இலக்கியத் திறனாய்வு' என்ற கட்டுரையில் பேராசிரியர் க. கைலா சபதி 'அழகைச் சுவைப்பதுடன், அதனோடு பிரிக்க இயலாதவாறு பிணைக்கப்பட்டிருக் கும் செய்திகளையும், சிந்தனைகளையும், கருத்துருவங்களையும் கண்டு கொள் வதும், அவற்றை மதிப்பிடுவதும் அவற் றுக்கு விளக்கம் உரைப்பதும் திறனாய் வின் பண்பும் பயனுமாகும். இன்றைய திற னாய்வு, விபரித்து விளக்கும் முறையைப் பற்றுக் கோடாய்க் கொண்டது என்பதில் தவறில்லை' என்கிறார்.

ஐம்பதுகளின் இறுதியிலிருந்து க. கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி, ஏ. ஜே. கனக ரத்னா, சி. முருகையன், சில்லையூர் செல்வ ராசன் ஆகியோர் தீவிரமாகச் செயற்பட்டு வந்தார்கள். ஈழத்து இலக்கியங்கள் மட்டு மன்றிப் பொதுவாகத் தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு ஆழ அகலம் பெற இவர்கள் பங்களித்துள்ளமை நன்கு தெரிந்த செய்தியாகும்.

இவர்களுக்குக் காலத்தால் சிறிது பின்ன தாக கே. எஸ். சிவகுமாரன், சபா ஜெய ராசா, ஆ. சிவநேசச்செல்வன், எம். ஏ. நுஃமான், சித்திரலேகா மௌனகுரு, க. நவசோதி, செ. யோகராசா முதலியோர் திற னாய்வுத்துறையில் ஆர்வத்துடன் செயற் பட்டனர். இலக்கிய உலகின் வளர்ச்சியி னால், பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறைக ளும் திறனாய்வுக்கு உரிய இடத்தை அளிக்கத் தொடங்கியுள்ளன. முற்கூறிய சிலருடன் சி. தில்லைநாதன், பொ. பூலோக சிங்கம் ஆகிய இருவரும் இலக்கிய ஆய் வில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர் என்று பேராசி ரியர் கைலாசபதி தமது கட்டுரையில் அன்று கூறியுள்ளார்.

விமர்சனமும் ஆக்கபூர்வமான ஒரு இலக்கிய வடிவமே. மற்றைய எல்லா இலக் கிய வடிவங்களுக்கெல்லாம் உந்து சக்தி யாக இருப்பது மட்டுமல்லாமல், வழி நடத் தும் பணியையும் அதுவே கொண்டுள்ளது. ஆகவே, மிகப் பொறுப்பு வாய்ந்த பணியா கக் கொண்டு நேர்மையுடனும், விசுவாசத் துடனும் செயற்பட வேண்டியது விமர்சக ரின் பாரிய பொறுப்பாகும். சில விமர்சகர் கள் ஆட்களுக்காக எழுதுவதும், படைப்பு களை ஆழமாகப் படிக்காமல் நுனிப்புல் மேய்வதைப் போன்று மேலெழுந்த வாரி யாகத் தமது மதிப்பீடுகளைத் தெரிவிப்ப தும் ஒரு உண்மையான விமர்சகனுக்கு உரிய பண்பல்ல. கருத்துக்கள் எவ்வகை யானவையாக இருந்த போதிலும், எழுத்தா ளனை உளவியல் ரீதியாகப் பாதிப்படை யச் செய்யக் கூடாது. அதே வேளை அளவு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

க்கு மீறிய புகழ்ச்சியும் ஏற்புடையதல்ல. 'உள்ளதை உள்ளவாறு உரைத்தல்' என்ற வகையில் படைப்பாளிகள் தமது படைப்புகளுக்கு வரும் விமர்சனங்களை ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.

நவீன காலத்திலே திறனாய்வு தனிப் பட்ட ஓர் ஆய்வுப் பிரிவாக இயங்கி வருகிறது. நோக்கம், ஆய்வுமுறை, பண்பு, பயன் பாடு இவற்றில் தனக்கெனச் சில சிறப் பியல்புகளைக் கொண்டுள்ளது. இலக்கண விதிகளை மட்டும் அது பிரமாணமாகக் கொள்வதில்லை. மனித வாழ்க்கையை விவரித்து விளக்கங் கூறும் அறிவுத் துறைகள் பலவற்றை அது சார்ந்து நிற்கிறது. மனிதப் பண்பியல் துறைகளான வரலாற்றியல், தொல் பொருளியல், மெய்யியல், அழகியல், மொழியியல் முதலியவற்றுடன் சமூக விஞ்ஞானத் துறைகளான மானிடவியல், சமூகவியல், உளவியல், அரசியல், பொருளியல் மக்கட் பண்பாட்டியல் என்பனவும் இலக்கிய ஆய்வுக்கு இன்றியமையாதன.

பேராசிரியர் கைலாசபதி தமது திறனாய்வு பற்றிக் கூறியவை இக்கட்டுரையின் முடிவாக இடம் பெறுகிறது. 'திறனாய்வுத் துறையில் முக்கிய கவனஞ் செலுத்தத் தொடங்கிய காலம் முதல், கலை, இலக்கியம் முதலியவற்றை அவற்றுக்குரிய வரலாற்றுப் பின்னணியிலும், சமுதாயச் சூழலிலும் வைத்தே ஆராய்ந்து வைத்திருக்கிறேன். மார்க்சியத்தைத் தழுவிக் கொண்ட நாள் முதலாக அதனை வேறு ஆய்வுகளுக்கும் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு வந்துள்ளேன். சமூகவியலில் உண்டாகிய ஈடுபாடே ஒப்பியல் ஆய்விற்கு என்னை இட்டுச் செல்கிறது. இவற்றின் பயனாக இலக்கியத்தை அறிவியல் அடிப்படையில் அணுகக் கற்றுக் கொண்டேன்.' இன்று இத்தகைய திறனாய்வின், முன்னோடியின் இடத்தை நிரப்ப முடியாத நிலையில் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பு முடங்கி நிற்கிறது.

வருந்துகின்றோம்

மல்லிகையின் நீண்ட கால அபிமானியும், இலக்கிய நேசரு மான மாத்தளை எம். எம். பீர்முகம்மது அவர்களினது தாயார் கடந்த மாதம் தமிழகத்திலுள்ள ஏர்வாடியில் காலமானார்.

இலக்கிய நண்பரின் துயரத்தில் மல்லிகையும் பங்கு கொண்டு சோகிக்கின்றது.

- ஆசிரியர்

'உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக!'

'முருகானந்தன் சொன்னது இருபதாம் நூற்றாண்டில், ஒபாமா சொன்னது இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில்!'

-பேருவளை றபீக் மொஹிடீன்

சென்ற இதழான 2009 ஆகஸ்ட் மல்லிகை இதழில் வெளிவந்த முருகபூபதி அவர்களின் கட்டுரை தொடர்பாக எனது இக்கருத்தை (கட்டுரையை) எழுதுகிறேன். இது நம் இலக்கிய உறவுகளுக்கான புரிந்துணர்வுகளுக்காகவேயன்றி வேறல்ல, பிற இதழ்களைப் போலச் சென்ற மல்லிகை இதழின் அனைத்து விடயங்களையும் எழுத்தெண்ணிப் படித்த போது, முருகபூபதி அவர்களின் தொடர் கட்டுரையான 'கங்காரு நாட்டுக் காகிதம்'- 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்' என்ற தலைப்பில் வந்ததை உற்று நோக்கி அதில் ஆழ்ந்திருந்தேன். இது தொடர்பான எனது கருத்தை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இக்கருத்தை குறிப்பிடும் போது இஸ்லாம் பற்றியும் சிறிது குறிப்பிடுவது தவிர்க்க முடியாததாயிற்று.

இஸ்லாம் முஸ்லிம்களுக்கு மட்டும் அருளப்பட்ட மார்க்கமல்ல. அது அனைத்துக் காலப் பகுதியிலும் வாழும் அனைத்து மனித சமுதாயத்தினருக்குமே அருளப்பட்டது. இஸ்லாம் அருளப்படும் போது, முஸ்லிமல்லாதவர்களாக இருந்தவர்களே இஸ்லாத்தை ஏற்று முஸ்லிம்களானார்கள். இத்தகையவர்களின் வாழ்க்கையைச் செழுமைப்படுத்துவதற்காகவும் பிறரோடு சகோதரத்துவத்தோடும், சமத்துவத்தோடும் நடப்பதற்காகவுமே இஸ்லாம் மனிதர்களுக்குச் சில வார்த்தைகளைக் கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறது. இதில் ஒன்று தான் 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்' என்ற வார்த்தைப் பிரயோகமாகும். இதன் பொருள் 'உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாகட்டும்' (உங்கள் வாழ்வில் நிம்மதி உண்டாகட்டும்) என்பது தான். இதை யாரும் யாருக்கும் கூறலாம். முஸ்லிம்கள் மட்டும் தான் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதில்லை. ஆனால், இந்த வார்த்தையை அன்று முதல் இன்று வரை முஸ்லிம்கள் முஸ்லிம்களுக்கு மட்டுமே பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். இது தவறானதும், இஸ்லாத்தைப் பற்றி இஸ்லாத்தைப் பின்பற்றும் முஸ்லிம்களுக்கே இது பற்றிய புரிதல் இல்லாததுமாகும். ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனோடு கொண்டுள்ள பகை, குரோதம் முதலியன நீங்குவதற்கு இஸ்லாம் கூறும் இலகு வழிகளில் இதுவும் ஒன்று. அதுதான் 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்'.

ஒரு மனிதன் புன்முறுவல் பூத்த முகத்தோடு இன்னுமொரு மனிதனுக்கு 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்' - 'உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக' எனக் கூறுவானேயானால் அவர்களுக்கிடையிலுள்ள அன்பு மேலும் மேலும் பெருக்கெடுத்தோடும். மற்றும் தன்னோடு குரோதம் கொண்டுள்ள மனிதனுக்கு ஒருவன் இவ்வார்த்தையைக் கூறுவானேயானால் அம்மனிதன் கொண்டுள்ள குரோதமும் படிப்படியாக, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நீங்கி அவர்களுக்கிடையில் அன்பு மலரும். இத்தகைய ஓர் அன்புப் பிணைப்பை உருவாக்குவதற்காகத் தான் இஸ்லாம் இந்த வார்த்தையை மனிதர்களுக்கிடையே கூறிக் கொள்ளுமாறு கூறுகிறது. 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்'- 'உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக' ஒருவர் கூறுவா

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

றேயானால், அதற்கும் அழகிய முறையில் பதிலளிக்குமாறு இஸ்லாம் கூறுகிறது. அந்தப் பதில் 'வஅலைக்கு முஸ்ஸலாம்'- உங்கள் மீதும் சாந்தி உண்டாவதாக' என்பது தான் அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்- உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக- உங்கள் மீதும் சாந்தி உண்டாவதாக. எவ்வளவு அழகான வார்த்தைகள் இவைகள். ஆனால், இதனை முஸ்லிம்கள் தமக்குள் மாத்திரமே கூறிக் கொள்வதும் பிற சமயத்தவருக்குக் கூறாமல் இருப்பதும், பிற சமயத்தவர்கள் கூறுகின்ற போது, அதற்குப் பதிலளிக்காததும், பதிலளிக்காதது மட்டுமன்றி அவர்களைக் குறை கூறுவதும், கண்டிப்பதும் வருந்தக் கூடிய விடயம். அது மட்டுமின்றி இது இஸ்லாம் பற்றி முஸ்லிம்களுக்கே போதிய தெளிவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது.

முருகபூபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ள விடயமும் இதுதான். பாலிய பருவத்தில் முருகபூபதி அவர்களும் முருகானந்தன் அவர்களும் நீர்கொழும்பு அல் ஹிலால் மகாவித்தியாலயத்தில் கற்றபோது, அவர்களுக்கேற்பட்ட ஓர் அனுபவத்தை மல்லிகை வாசகர்களாகிய எம்முடன் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளார் என்பது மகிழ்ச்சியானது. அன்று இலக்கிய மன்ற நிகழ்ச்சியொன்றில் முருகானந்தன் அவர் பேச முற்பட்ட போது 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்' எனத் தொடங்கியதாகவும் உடனே அங்கிருந்த பெரும்பான்மை முஸ்லிம் மாணவர்கள் சிரித்ததும், ஒரு ஆசிரியர் அவரைத் தனியே அழைத்துச் சென்று "நீ ஒரு இந்து மாணவன். ஒரு இஸ்லாமிய மதத்தைச் சேர்ந்தவர்தான் 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்' சொல்லலாம். இனிமேல் அப்படிச் சொல்லாதே வணக்கம் என்று சொல்லிப் பழகு" என எச்சரித்ததும். மறுநாள் முருகானந்தன் பாடசாலைக்கு வந்த போது, சக மாணவர்கள் அவரைப் பார்த்து, 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்' எனக் கிண்டலாகக் கூறியதும் இஸ்லாத்தைப் பற்றி முஸ்லிம்களுக்குத் தெளிவு இல்லை என்பதையே காட்டுகிறது. ஆனால், இன்றோ இந்நிலை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாறி வருவதனை அவதானிக்கலாம். சில முஸ்லிம்கள் தம்மோடு நெருங்கிப் பழகும் பிற சமயத்தவரைப் பார்த்து 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்' எனச் சரளமாகக் கூறுவதும் அதற்கு அவர்களும் 'வஅலைக்குமுஸ்ஸலாம்' எனச் சிரித்துக் கொண்டே பதிலளிப்பதும், அத்தோடு பிற சமயத்தவர்களே தம்மோடு நெருங்கிப் பழகும் முஸ்லிம்களைப் பார்த்து 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்' எனக் கூறுவதும் முஸ்லிம்களும் 'வஅலைக்கு முஸ்ஸலாம்' எனப் பதிலுக்குக் கூறுவதும் வரவேற்கத்தக்க விடயமாகும். ஏனெனில் இந்த வார்த்தை முஸ்லிம்களுக்கு மட்டும் சொந்தமானதல்ல. முழு மனித சமூகத்துக்கும் சொந்தமானது.

முருகபூபதி அவர்களே! உங்கள் மனைவி கூறியதாகக் கூறிய உங்களுடைய வார்த்தையை உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தி அதனை நானும் இதில் என்னுடையதாகப் பதிக்கின்றேன்.

'முருகானந்தன் சொன்னது இருபதாம் நூற்றாண்டில்.

பராக் ஒபாமா சொன்னது இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில்'

நான் உங்களுக்கும், மல்லிகை வாசகர்களுக்கும் சொல்லி விடை பெறுகிறேன். 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்- உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக!'

முடிந்தால் நீங்களும் சொல்லுங்கள். ஏனெனில், இன, மத, சாதி, பேதம் கடந்தது இந்த வார்த்தை.

இலங்கை வலைப்பதிவாளர்களின் சந்திப்பு

23.08.2009 அன்று இலங்கை வலைப்பதிவாளர்களின் சந்திப்பு ஒன்று கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெறவுள்ளது. இந்த மல்லிகை இதழ் வெளிவந்திருக்கும் பொழுது அச்சந்திப்புச் சிறப்பான முறையில் நடந்து முடிந்திருக்கும் என நம்புகிறேன். தமிழ் பேசப்படும் உலகின் எல்லா இடங்களிலிருந்தும் நூற்றுக்கணக்கான வலைப்பதிவுகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. அந்தந்த பிரதேசத்தைச் சார்ந்த வலைப்பதிவாளர்களின் சந்திப்புகளும் ஒன்றுகூடலும் நடைபெற்று வருவதைச் செய்திகள் வழியாக நாம் அறிகிறோம். முதல் தடவையாக இலங்கையிலிருந்து தமிழ் வலைப்பதிவுகள் உருவாக்கும் வலைப்பதிவாளர்களின் ஒன்று கூடல் நடைபெற்றுள்ளது. அந்தச் சந்திப்பைப் பற்றி அடுத்த மல்லிகை இதழில் விரிவாகப் பார்ப்போம்.

சங்கமித்ராவின் 'தூறல் வீதி'

http://thooralveethi.wordpress.com/

அச்சு ஊடகத்தின் ஊடாக அறிமுகப்படுத்தப்படாத பல்வேறு உலக மொழி சார்ந்த படைப்பாளிகளைப் பற்றி இணையத்தின் வழியாக அறிய முடிந்துள்ளது. அதிலும் குறிப்பாக இணையத்தில் தமிழின் பயன்பாடு வலைப்பதிவுகள் வழியாக அதிகரித்ததன் மூலம், அத்தகைய அறிமுகங்களை நாம் உள்வாங்கக் கூடிய சாத்தியத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. அந்த வகையில் மலேசியா மொழியில் எழுதும் படைப்பாளிகளை பற்றி அறிதல்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

என்பதும் கூட, மலேசியாவில் தமிழில் எழுததும் படைப்பாளி பற்றிய அறிதலுடன் ஒப்பிடும் பொழுது நம் மத்தியில் குறைவானதாகதான் இருக்கிறது. அத்தகைய குறையினை போக்கும் வகையில் ,சமீபத்தில **சங்கமித்ரா** எனும் பெண் வலைப்பதிவாளர் ஆரம்பித்திருக்கும் **'தூறல் வீதி '** எனும் வலைப்பதிவில் மலேசியக் கவிஞர் **அ. சமாட் சய்யிது** பற்றி ஒரு அறிமுகத்தை தந்திருக்கிறார். அந்த அறிமுகம் நமக்கு புதிய தகவலாக இருக்கிறது.

அ. சமாட் சய்யிது (A. Samad Said) மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள்

மலேசிய மலாய் இலக்கிய உலகில் முக்கியமானவராகக கருத்தப்படும் அ. சமாட் சய்யிது (A. Samad Said) அவர்கள் 9 ஏப்ரல் 1935-இல் மலாக்கா டுரியான் துங்காலில் பிறந்தார். இவரின் இயற்பெயர் (டத்தோ) அப்துல் சமாட் முகமது சய்யிது ஆகும். மலேசிய மலாய் இலக்கிய வரலாற்றின் மைல் கல்லாக விளங்கி வரும் அ. சமாட் சய்யிது கவிதை, நாவல், கட்டுரை, சிறுகதை, நாடகம் என்று எதையும் விட்டு வைக்கவில்லை. இவரின் படைப்புகளில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடியவை சலின்னா (Salina), ∴பத்தேப்பூர் சிக்ரியில் தேனில்லா நிலவு(Bulan tak bermadu di Fatehpur Skri), அந்திவானம் (Langit Petang), காலை மழை (Hujan Pagi), ஏரியோரத்தில் மன உதிப்பு (Ilham di tepi tasik) மற்றும் அல்-அமீன் (நபிகள் நாயகத்தின் வரலாறு-கவிதையாக).

இவருடைய பெரும்பாலான கவிதைகள் இறை சார்ந்து எழுதப்பட்டிருந்தாலும் இக்காலத்துக்கும் ஒட்டியே கிளைபரப்புகிறது. இறையைப் பற்றி பேசும் இவரின் பெரும்பாலான கவிதைகளில் தத்துவமும் விரவிக் கிடக்கிறது. எனினும் மதம் சாராது வழியிலே இவருடைய கவிதைகளை வாசிக்க நிச்சயமாய் பொறுமையும் வேண்டும்.

இவருடைய படைப்புகளில் நான் மிக முக்கியமானதாய்க் கருதும் ஒரு சில கவிதைகளை மட்டும் இங்கு மொழியாக்கம் செய்துள்ளேன். இக்கவிதைகளின் மூலம் சிதைந்து விடாமல் மொழிபெயர்ப்பது எவ்வளவு கடினம் என்பது இதை மொழியாக்கம் செய்யும்போது நன்றாகவே உணர முடிந்தது. இருந்தும் மலாய் நவீன கவிதையைத் தமிழ் கூறு நல்லுலகுக்கு தரும் ஆர்வத்தில்!

ஒரேயொருமுறை
என் கால் நனைத்த
அந்த அலையை
இனி நான் கண்டு
கொள்ளயேதுவாய்
இல்லை......

எளிமையான சொல்லாடல் என்றாலும் அதன் தத்துவார்த்தத்தை உடனே புரிந்துக் கொள்ள முடியாமல் திணறுவது இக்கவிதையின் பலம் எனலாம். இந்தக் கவிதையைப் பல்வேறு கோணத்தில் அலசலாம். ஆர்ப்பரிக்கும் கடலுக்கும் அதன் அலைக்குமுள்ள சிநேகம் கரையைத் தொடும் வரையில் என்றாலும். அது விட்டுச் செல்லும் அடையாளங்கள் அடுத்த அலை கரையை மீறும் வரையில் தான். அதுபோல் அமைதியான வாழ்வுதனை தோல்விகளும் சோதனைகளும் புரட்டிப் போட்டு வேரறுத்தாலும் அன்றாட வாழ்வியல் போராட்டத்தில் அது நினைவில் நிற்பதில்லை என்ற வாழ்வின் அடிப்படை நிதர்சனத்தை மிக எளிய வரிகளில் எடுத்துரைத்திருக்கிறார் அ.சமாட் சய்யிது.

நண்பன்

அடிக்கடி கைக்குலுக்கிக்
கொண்டாலும் நாம்
ஏன் இன்னும் அறிமுகமாக
வில்லை?

ஹைக்கூ வகையிலான அரசியல் நையாண்டி வகை கவிதையிது:

இடம்
யார் தொடங்கினாலும்
வலமே முடிவுற வேண்டும்....

நூலகத்தினுள்ளே..

நூலகத்தினுள்ளே
என் கண்கள்
சொருகி மூடியிருக்க
கண்கள் மூடி வாசிப்பதைவிட
புத்தகம் மூடிக் கண்கள்
திறப்பது
நல்லதில்லையா?
வயோதிகரின்
குரல் சுண்டியிழுக்கிறது!
மறுநாளிலிருந்து
நான் கண்ணயர்வதேயில்லை
அந்த வயோதிகரைப்
பார்த்து நாளாயினும்
நூலகத்தினுள்ளே
இப்பொழுதெல்லாம்
நான் வாசிக்கிறேன்
கண்களோ அடிக்கடி
அந்த வயோதிகர்
தங்கிச் சென்ற இருக்கையை
நோக்கி......

கவிதை வீடியோக்கள

நண்பர்களே......

சிறுமுயற்சி ஒன்றினை செய்து இருக்கிறேன். அம்முயற்சியில் முழுமையான வெற்றியினை நான் அடைய்வில்லை என எனக்குத் தெரிகிறது. அதனால் எனது அம்முயற்சி உங்களுக்கு முழுமையான திருப்தியினைத் தராது என்பதை நான் உணர்கிறேன். உங்கள் கருத்துக்கள் எனக்குத் தேவை. கீழே உள்ள எனது வலைப் பதிவு போனால் அந்த அனுபவத்தை பெறலாம். இத்தகைய முயற்சி ஏலவே

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பலர் செய்துவை தான். நான் புதுமை ஒன்றும் செய்யவில்லை. என் சுய முயற்சி என்ற வகையில் மட்டுமே உங்கள் தகவலுக்கு.
ccview.blogspot.com

ஒரு பிஞ்சின் பிரகடனம்

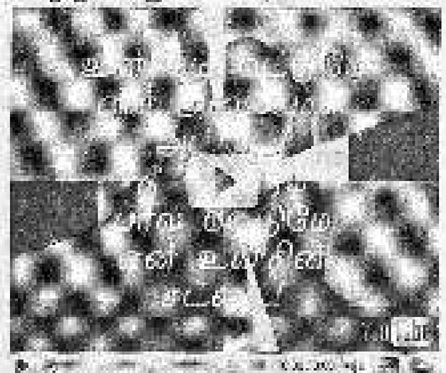

Sep 11

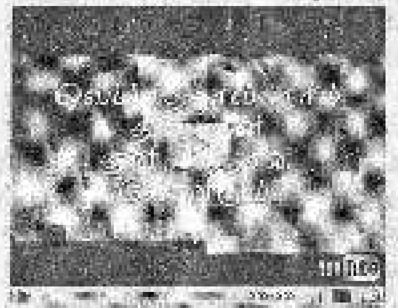

போருக்கான அஞ்சலி

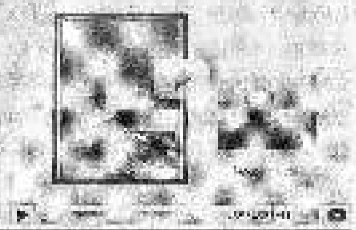

வாழ்த்துகின்றோம்

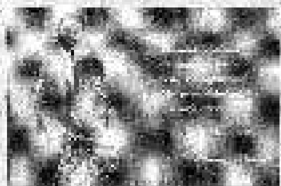

Sanjay & Mathurangi

கவிஞர் வதிரி ரவீந்திரன் தம்பதியினரின் மகன் சஞ்சயன் அவர்களுக்கும் திரு திருமதி. சர்வானந்தன் மகள் மதுராங்கி (கனடா) அவர்களுக்கும், மற்றும் திரு, திருமதி ராமசாமி தம்பதியின் மகன் ரமேஷ், வதிரி ரவீந்திரன் தம்பதியின் மகள் சிவானுஜா ஆகியோருக்கும் சமீபத்தில் கொழும்பில் மிகக் கோலாகலமான முறையில் திருமண ஒப்பந்தம் நடைபெற்றது.

Ramesh & Sivanuja

இரு மணமக்களையும் மல்லிகை நெஞ்சார வாழ்த்தி மகிழ்வெய்துகின்றது.

-ஆசிரியர்

மனிதம் மரணித்து

– ரமிதரன்

ஊரில் சலவை செய்யும் தியாகுவும், தலைமை வாத்தியார் சந்திரசேகரமும் நாளுக்கு நாள் தொழில் ரீதியாகச் சந்திக்கின்ற போதிலும், வேறுபாடான சிந்தனையுள்ளவர்கள். இருவரது மகன்களும் ஒரே வகுப்பில் படிக்கின்ற போதும் வகுப்பு வாதம் பார்ப்பதில் கவனமாயிருப்பவர் ஒருவர். கவனித்தேயாக வேண்டுமென்கின்ற பாரம்பரிய நினைப்பில் தாழ்ந்தே பழகிய வாழ்க்கையில் இன்னொருவர்

0.........0

ஊர்க்கோவில் கும்பாபிஷேகம். நல்லா யிருப்பதாகக் காட்டிக் கொண்ட பலரும் சில சில்லறைகளினை மட்டும் விட்டெறிய; வசதியாக வாழ்ந்த தாழ்த்தப்பட்ட சமூகம் கைகொடுக்கத் திருவிழா அமர்க்களமாயிற்று: கும்பாபிஷேகம் செய்து வைத்த பிராமணரே வீட்டு விசேஷங்களுக்கு 'வருந்தி அழைத்தால்' இரவு வேளைகளில் வந்து 'குளிர்பானம் மட்டும் அருந்திச் செல்லல்' என்கின்ற பழநிலை ஆரம்பமானது; கோவிலுக்குள்ளும் இலகுவாக தியாகு குடும்பத்திற்கு அனுமதியும் கிடைத்தது

0.........0

குமாரும், மணியமும் ஜேர்மன், டோர்ஸ்னில் ஒன்றாக ஒரே தெருவில் வசித்து வரும் தமிழ்க் குடும்பம். நாட்டில் ஒரே ஊர் என்றாலும்; ஊர்ப்பழக்கம் ஆரம்ப நாட்களில் புறந்தள்ளிய போதும் அவர்களின் பிள்ளைகள் காரணமாகச் சமயா சமயங்களில் அளவளாவிப் பழகினர். மனம்திறந்து, யாவையும் மறந்து போயினர் என அர்த்தப்படுமளவுக்கு வெளிப்படையாகவே இருந்தனர். வேற்றுமையிலும் ஒற்றுமை அனுபவித்தனர்.

0.........0

பேரப்பிள்ளைகளது பரஸ்பர நட்புறவில் பெரிசுகளுக்கு மன உளைச்சலினை உண்டு பண்ணிய போதிலும்; ஊரில் மதிக்கத்தக்க 'ஐயரே போயாச்சு இனியென்ன!!' என்பதாக 'பெரிசுகளின்' இறுமாப்புக் கொண்டவர்களும் 'பின்னேர இருட்டுக்குள்' விசேஷங்களுக்கு ஐயருடன் கூடவே அல்லது

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சற்றுத் தாமதமாகக் கலக்க ஆரம்பித் தனர்.

0........0

முள்ளி வாய்க்கால் வரை ஒன்பது தடவைகள் ஒன்றாக இடம்பெயர்ந்தும்; ஒன்றாத மனங்களாக; இவ் ஒத்துவராத மானிடப்பிறப்புக்கள் ஒருவழியாக கூடாரங்களுக்குள் அடைபட்டு, அடைபட்டு மீண்ட விடுபட்டு தலை நகருக்குள் வந்து கஷ்டங்களின் நிமித்தம் மகன்மாருடன் பேர்லின் வந்து சேர்ந்தனர். சேர்ந்ததும் முள்ளிவாய்க்காலில் தமிழர்கள் செத்த தனையும் தியாகு குடும்பம் தம்முட னேயே வந்ததையும் அறிந்தனர்.

0........0

ஊர் கடந்து நாடு கடந்து சென்றதன் பின்னர் மணியனது மகன் மிருதங்க அரங்கேற்றம் செய்வதனால் குமார் தன் குடும்பத்துடன்; பெற்றோருடன் விழா வுக்குச் செல்ல ஆயத்தமாகிய போதும் குமாரது தந்தை சந்திரசேகரம் கேட்டார்: யாருடைய கொண்டாட்டம், இவன் எங்களின்ர தியாகுவின்ரையோ? ஆனால் இப்ப இருக்கிற நிலையில இது கட்டாயம் தேவையோ? நாங்களும் வரவேணுமோ? இல்லாட்டி இருண்டா பிறகு எல்லாருமாய் வீட்டை போய் வருவம்; மனதில் நினைத்தது வேறு; வெளியில் வந்தது வேறு.

0........0

மனிதம் மாண்டது......

இலக்கியச் சுவைஞர்களின் மேலான கவனத்திற்கு

'மல்லிகைப் பந்தல்' இலக்கிய நிகழ்வுகளுக்கு, எழுத்தாளர் பலருக்கு நேரடியாகவே அழைப்புகளை அனுப்பி அவர்களது வரவை மிக இலக்கிய நெஞ்சுடன் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தோம்.

நாம் மதிக்கும் பலர் பதிலே தருவதில்லை. சிலர் நமது அழைப்பை மதிப்பிட்டு, அலட்சியம் காட்டி வருகின்றனர். அதே சமயம் புதுப் புது இளைஞர்கள் இலக்கியச் சுவைஞர்கள் தம்மை உற்சாகப்படுத்தி, வந்து போகின்றனர்.

இதில் பெரிய துரதிர்ஷ்டம் என்னவென்றால், நாளடைவில் இப்படியான அலட்சியப் போக்காளர்கள் இலக்கிய உலகில் இருந்தே தனிமைப்பட்டு, ஒதுக்கப் பட்டுப் போய் விடுவார்கள்.

பொது உரையாளர்களும் பொதுப் பணத்திலும் அனுப்பப்படும் இந்த வகைய அழைப்பிதழ்கள் பெறுமதி வாய்ந்தவை. கௌரவமானவை.

தொடர்ந்து அழைப்புகளை மனசார எந்நாளும் அலட்சியம் செய்பவர்களுக்கு மல்லிகைப் பந்தல் எதிர்காலத் தில் அனுப்பவே மாட்டாது எனத் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள் கிறோம்.

ஆசிரியர்

மரணம் செதுக்கிய உயில்

எஸ்தர் விஜித்நந்தகுமார்

என் மனதுள் நுழைய
முனைந்து முனைந்து என்னால்
விரட்டப்படாமல்
வாசலில் நிற்பவனே

உனது அன்பின் ஆழம்
மாவலி கங்கையின் நீளத்திலும்
நீளமானது அறிவேன் நன்கு.

என் விழிகளில் விழிநுழைத்து
முகம் புகழ்ந்து
பருவத்தின் மீது புராணம் பாடி
பாதுகாப்புகளின் மீதுலைகிறாய்
என் செய்வேன்?
உன் மீது பரிதாபம் மட்டுமே
பிறக்கிறது

உலகம் நானென்கிறாய்
உலக விந்தை நானென்கிறாய்
கவிதைகளும் காட்சிகளும்
அனைத்தின்பமும் நானென்கிறாய்
எத்தனை பொய்

பகலின் இரவுகளில் நாடு
கடத்தப்பட்டுக்
காடுகளின் சுதந்திர சிறைகளில்

மனித இயந்திரங்களாய்
இருநூறாண்டுகள்
இருளுக்குள் உழலும்
மக்கள் கூட்டத்திலிருந்து
எழுந்து வந்தவள் நீ
நினைவுகளை ஞாபகத்திற்கழை.

எவனெவன் வாழ்வுக்கோ
உதிரம் சிந்தி
உழைத்து மரிக்கும்
அறியாமைகளுக்கு
உலைவிட்டால்
ஒளிப்பிழம்பு யார்?

உலக விழிகளால்
மறுதலிக்கப்பட்ட
அந்த உலகம் உன்னிடம்
எதைப்பெறப்போய்ப் பார்த்திருக்கிறது
அதன் காய்ந்து
வரண்ட தொண்டைகளில்
தாகம், ஏக்கம்
பசி, கனவு

விழிகளுக்கு மிக அருகாமையில்
விழித்து நிற்கும்
பொறுப்புக்கள் கடமைகள்துறந்து
மேல் வர்க்க இளைஞனாய்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வாலிபத்தை சல்லாபத்து
விடுகிறாய்.

எத்தனை துயரேற்றாள்
உன் தாய் உனை
ஈன்று உனை வளர்க்க?

எத்தனை இடர் கடந்தார்
உன் தந்தை நீ பள்ளி செல்ல?
எத்தனை துன்பமுற்ற
மக்கள் கூட்டம் உன் மண்ணில்?

விருப்பமில்லா விடுமுறையில்
உன் ஏழையூர் விரைகையில்
அம்மனிதரின் விழிகளில்
இல்லாமையும் இயலாமையும்
இணைத்திசைக்கும்
துயர கீதங்களைக்
கேட்டிருக்கிறாயா?

ஒழுகும் கூரைகளின் கீழ்
உறக்கங்களை வழிய விட்ட
இரவுகளின் அழுகையொலிகள்
எட்டியிருக்கிறதா செவிகளுக்கு?

பசுமை அடர்ந்த உயர்ந்த
மண்ணில்
தாழ்வுடைய வறண்ட வாழ்வின்
சுமைகளை
தராசிலிட்டிருக்கிறாயா?

இனத்தால் பொருளால்
சாதியால் நிறத்தால்
விலக்கப்பட்டவர்களுக்கு
விடுதலைக்காய் முழங்கப்போகும்
குரல் யாருடையது??

பரம்பரையை பரிசளித்து வளர்த்த
மண்ணை மூழ்கடிக்கும்
அதிகாரங்களுக்கெதிராய்
நிமிர்வது யார்?
விடைகாணா வினாக்கள்
ஆயிரமிருக்க நீயோ!..

வலிமையை இளமையை
என் நடை பாதையெங்கும்
பூக்கள் விரிக்க
சிந்திக் கொண்டிருக்கிறய்!

இளமையின் சுகிப்பை
வியர்வையூறிய கருப்பு மண்
தந்த எழுத்துக்களால்
அலங்காரப்படுத்துகிறாய்.
எப்போது அவர்களின் -
அழுகை தடுக்கும்
ஆயுதம் செய்ய உன் அறிவை
கருவாக்கப் போகிறாய்?

இங்கு உன்னையும் என்னையும்
இணைத்த இப்பெரும் அறிவாலயம்
மனிதர்களுக்கான மனிதர்களை
உரு செய்யவே உழைக்கிறது.

இங்கு மனிதனாவது சாதரணம்
மனிதர்களுக்கான
மனிதராவதே சாகாவரம்.
நீ
சாகாவரம் பெறு அப்போது
உன் காதல்
மறுபரிசீலனைக்குற்படலாம்....
ஏனெனில்
நான் நம்
மண்ணை மக்களையே
சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்

பாம்புச் சட்டை

–சாவகன்

“எவ்வளவு பெரிய பாம்பு அண்ணா..... உப்பிடியொரு பாம்பை நான் காணவேயில்லை. நாளைக்கு காலமை உது அதுக்கை கிடக்குமோ..... இல்லாட்டி எங்கேயும் போடுமா.....” என்றான் என் தம்பி சுரேஸ். அன்று இரவு மூன்றாவது தடவையாகவும் அதையே சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

எவ்வளவு நீளமான பாம்பு! நான் கூட அப்படியொரு பாம்பை இதுவரை கண்டதேயில்லை! அப்படியிருக்க, தம்பி இதைப் பற்றி ஆச்சரியப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதில் என்ன வியப்பு இருக்கிறது.

விடியும் மட்டும் பாம்பு அந்த இடத்தில் தான் இருக்கும் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. எனினும் தம்பியைப் போலவே, அந்தப் பாம்பை இன்னுமொருக்கால் பார்த்துவிட வேண்டும் என்ற ஆவல் என்க்கும் தோன்றாமல் இல்லை.

“டேய் றமேஸ், தம்பியையும் கூட்டிக் கொண்டு போய் ஒருக்கால் பெரியத்தை வீட்டை தூசு தட்டி வடிவாக் கூட்டிப் போட்டுவாவன். நாளைக்கு வீட்டைக் கழுவி விடுவம். வாற கிழமை அவையள் கொழும்பிலை இருந்து வரப் போகினம். இந்த நிலையில வீட்டைப் பார்த்தால் என்ன நினைப்பினம்? தங்கட வீட்டை ஒழுங்காகப் பார்த்துப் பராமரிக்கிறதில்லை என்று அப்பாக்குத் தானே பேச்சு விழும்” என்று எங்களை அன்று பின்னேரம் அம்மா தான் பெரியத்தை வீட்டை அனுப்பி விட்டவ.

எனக்கு விருப்பமேயில்லை. கனநாளாய்ப் பூட்டி வைச்ச வீடு. அங்கை எவ்வளவு தூசுகள் குப்பையள் கிடக்கும். ஆனாலும், போகாட்டிக்கும் அம்மா கனக்க வேலையள் சொல்லுவா. இல்லாட்டிக்கு “படி படி” எண்டுவா. இதை விட, பெரியத்தை வீட்டை போய்த் தூசு தட்டிக் கூட்டி விடலாம் என்ற கள்ளப் புத்தியில தான் தம்பியைக் கூட்டிக் கொண்டு அங்க போனனான்.

சிலந்தி வலையள், குளவிக் கூடுகள் என்றெல்லாம் தட்டிக் கூட்டி முடிக்க நல்லா இருண்டு போச்சு. ‘வீட்டை போவம்’ நின்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கையில், “அண்ணா இஞ்ச ஓடியாங்கோ.... பாம்பு பாம்பு...” என்ற தம்பியின் அலறல் குரல் கேட்டு ஓடிப் போனேன்.

பார்த்தால் சோக்கேசுக்குள்ள கொழுத்த பாம்பொன்று சோக்கேஸ் சாமான்களுக்கிடையில தலையைப் போட்டுக் கொண்டு கிடக்கிறார். என்னன்டு தான் மங்கல் வெளிச்சத்தில தம்பி இந்தப் பாம்பைக் கண்டானோ தெரியாது. ‘செல்போன் லைட்’ வெளிச்சத்தில் மினுங்கிக் கொண்டு கிடக்குது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எனக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. பாம்பை வெளியில கலைச்சால் சோக்கேஸ் கண்ணாடி உடையும். இல்லாட்டிக்கு அதுக்குள்ளே இருக்கிற சாமான்கள் உடைஞ்சு போகும்.... அதோட பூட்டின சோக்கேசுக்குள்ள உள்ளிட்ட பாம்பு இப்ப எந்தப் பக்கத்தால வெளியில வருகுதோ தெரியாது.

பாம்போட மல்லுக்கட்ட என்னால ஏலாது. எனக்கேன் இந்தக் கொழுத்த வேலை என்று விட்டு, தம்பியையும் கூட்டிக் கொண்டு வீட்டை வந்திட்டன்.

தம்பிக்குப் பாம்பைக் கண்டதால வந்தது பயமா அல்லது வியப்பா என்று எனக்குச் சொல்லத் தெரியேல்லை. அம்மாக்கும் அப்பாக்கும் அந்தப் பாம்புக் கதையைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். உண்மையில அவனுக்குப் பயம், பாம்பு காலமை எங்கேயாவது போய்விடுமோவென்று.

பாவம், அவன் இரவு நித்திரை கொண்டானோ தெரியாது. விடியக் காலமை முதல் வேலையாகப் "பெரியத்தை வீட்ட போவம் வாண்ணா!" என்று என்னையும் நித்திரைப் பாயாலை எழுப்பிக் கூட்டிக் கொண்டு போனான். என்ன ஆச்சரியம்! பாம்பு அசையக் கூடியில்லை. அப்படியே கிடக்குது. கிட்டப் போய் வடிவாப் பார்த்தால் அது பாம்புச் சட்டை. பாம்பு சோக்கேசுக் குள்ள தன்ரை சட்டையை உரிச்சுப் போட்டு எங்கேயோ உலாத்தப் போட்டுது.

துணிவாக இப்ப சோக்கேஸ் கண்ணாடியைத் தம்பி விலக்கிப் பார்த்தான். எட்டடிக்கும் குறையாத பாம்புச் சட்டை முழுசாய்க் கிடந்தது. அதைத் தம்பி தொட்டுப் பார்த்தான். எனக்கு மூளையில் பொறி தட்டியது. போன கிழமை காகம் ஒன்றின்ரை எலும்புக் கூட்டை கபிலன் கொண்டு போய், எங்கட விஞ்ஞான ரீச்சரிட்டைக் குடுத்தவன். அவாவும் அவனுக்கு 'ஐஸ்' வைச்சுப் போட்டு எங்களுக்கும் காட்டிப் போட்டு 'லாப்'பில வைச்சவ. அது போல நானும் இந்தப் பெரிய பாம்புச் செட்டையை முழுசாக் கொண்டு போய் றாயினி ரீச்சரிட்டைக் குடுக்க வேணும் எனத் தீர்மானித்துக் கொண்டு சாமான்களை ஒதுக்கி வைத்து விட்டுப் பாம்புச் சட்டையின் வாலைப் பிடித்து கவனமாகத் தூக்கினேன். வால் பக்கத்தினைத் தூக்கிய நான் அவதானமாக அதன் நடுப் பகுதியைத் தூக்குவதற்காக வால் பகுதியை பிடித்திருந்த கையை எடுத்து நடுப் பகுதியில் பிடிக்க பாம்புச் சட்டை இரண்டு மூன்று துண்டங்களாக உதிர்ந்து விழுந்தது. இதை நான் சற்றும் எதிர்பார்க்காததால் எனக்குப் பெரிய கவலையாகப் போச்சுது.

பாம்பு நேற்றிரவு சட்டை உரித்துவிட்டுப் போகவில்லை. கன நாளைக்கு முன்னமே அது போட்டுது. அதனால் தான் சட்டை இத்து விட்டது. பாம்புச் சட்டைத் துண்டொன்றை எடுத்துக் கொண்டு போய் அப்பாவிடம் காட்டினேன். அதைப் பார்த்த அப்பா இது கொம்பறி மொக்கன் சாரைப் பாம்புச் சட்டை என்றார்.

இப்ப எனக்குப் பாம்பில தான் கோபம். என்னையும் தம்பியையும் உண்மையான பாம்பென்று ஏமாத்திய இந்தச் சட்டை இன்னும் எத்தனை தவளையள், தேரையள், எலிகளை ஏமாத்தியிருக்கும். எங்கேயோ இருந்துவிட்டு, இஞ்ச வந்த பாம்பு எவ்வளவு பொல்லாதது. சரி இஞ்ச வந்து பார்க்க வேணும் என்று பாம்புக்கு

விருப்பமென்றால், வந்திருந்து விட்டுப் போயிருக்கலாந் தானே. வரேக்கையும் போகேக்கையும் ஒரு நடிப்பு நடிச்சுக் கலவரத்தை ஏற்படுத்துறது. அதை உண்மையெண்டு மற்றதுகள் நம்பி ஏமாறுகிறது. இதுகள் எல்லாம் என்ன பிறப்புகளோ தெரியாது.

...... ச்சா நான் ஏன் பாம்புச் சட்டையைத் திட்டுவான். இத்தனை நாள் வாழ்ந்து, வளருமட்டும் அந்தப் பாம்பை அழகாகவும் பாதுகாப்பாகவும் வைத்திருந்த சட்டையைத் தான் வளர்ந்து விட்டவுடனை அற்பமாய் எண்ணி அதை உரித்துவிட்டுப் போன பாம்பிடமல்லவா கோபப்பட வேணும்.

"ஏனப்பா..... பாம்பு கழட்டிப் போட்டுப் போன சட்டையைப் பிறகு ஒரு நாளைக்கு வந்து கொழுவிக் கொண்டு போகாதா....?" தன் சந்தேகத்தை அப்பாவிடம் அப்பாவித் தனமாகக் கேட்டான், தம்பி.

"இல்லை சுரேஸ், தனக்கு இனி அளவில்லையென்று சட்டை கழட்டின பாம்பு அதீன்ர வாழ்க்கையில எத்தனையோ முறை தான் முந்திக் கழட்டி விட்ட பழைய சட்டைக்குப் பக்கத்தால வந்து போனாலும் கூட, அது தன்ரை சட்டைக்குள்ள போய் வாழாது. கழட்டினது கழட்டினது தான்" என்று அப்பா சொன்னதைக் கேட்டு தம்பிக்கு சரியான கவலையாப் போச்சு. ஒரு வேளை கவனிப்பாரற்றுக் கிடக்கும் அந்த அழகான பாம்புச் சட்டை மேல் பரிதாபப் பட்டிருப்பானோ?

வருசா வருசம் ஆனி மாதத்தில இஞ்ச வாற பெரியத்தை குடும்பம் இந்த முறையும் வர உத்தேசித்திருக்கும் செய்தியினைப் போன கிழமையே போனில் சொல்லிப் போட்டினம். அன்றிலிருந்து எங்கட வீட்டுக்கு மூன்றாவது வீடாக இருக்கும் பெரியத்தை வீட்டில் பின்னேரங்களில் எமது குடும்பத்தினரால் 'சிரமதானப் பணி' முன்னெடுக்கப்பட்டு அதை வெற்றிகரமாக வீடாக்கி விட்டோம். இதற்காக எத்தனை கறையான் புற்றுக்கள், குளவிக் கூடுகளை அடித்து நொறுக்கியிருப்போம்! ஓ....! ரெண்டு நாள் ஆரோ வெளிநாட்டுத் தூதர்கள் வருகிறார்கள் என்பதற்காக ஆண்டாண்டு காலமாக வாழ்ந்து வந்த நகர்ப்புற ஏழை மக்களின் குடியிருப்புகளை எல்லாம் இடித்துத் தள்ளுகிற தேசத்தில இது என்ன பிரமாதம்?

சொல்லி வைச்சது போல, பெரியத்தை குடும்பம் இஞ்ச வந்திட்டினம். பெரிய மாமா, பெரியத்தை, சின்ன மச்சன் என எல்லாரும் வந்தவையள். அவைக்கென்ன கொழும்பு சிற்றிசன்கள் எண்டு சனம் கதைக்குங்கள். ஆனாலும், பிறந்த மண்ணில- வளர்ந்த ஊரில பெரிய மாமாக்கு உயிர். எங்கட ஊர் பிள்ளையார் கோயில்ல ஆனி மாதம் திருவிழா. அம்மன் கோயில்ல ஆடி மாதம் திருவிழா. இதுகள் தொடர்ந்து அடுத்தடுத்தாற் போல வாறதால ஆனி மாதம் வாற பெரியமாமா குடும்பம் இவற்றில் எல்லாம் முழுசாகப் பங்கு கொள்வது ஊரறிந்த விசயம். இதனால் இந்தக் காலங்களில் எங்களுக்கெல்லாம் இரட்டைத் திருவிழாக் கொண்டாட்டம்.

பெரியமாமாக்கள் வரேக்கை எங்களுக்கு நல்ல வேட்டை. உடுப்புகள், இனிப்புகள் எண்டு எதிலும் குறைவிருக்காது. கொழும்புப் புதினம் கேட்கவென ஒரு பத்து நாட்களுக்கு சொந்தங்கள், தெரிந்தவர்கள் எல்லாம் வந்து மொய்த்து விடுவார்கள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பெரியமாமா நல்லா எங்களோட கதைப்பார். ஆனாலும், நேரம் பார்த்து அதுகளை அப்பாட்டைச் சொல்லி எங்களைப் போட்டுக் குடுத்திடுவார். இதனால் அவரோட நாங்கள் மனம் திறக்கிறதில்லை. பெரியத்தை எப்பவும் எங்கட பக்கம் தான். நாங்களும் அவாவில நல்ல அன்பு.

பெரியத்தை பிள்ளையார் கோயில் திருவிழாத் தொடங்கிய நாளிலிருந்தே ஞானப்பழமாகி விட்டார். எத்தனை நாளைக்குப் பிறகு பிள்ளையாரைக் கும்பிடுறன் என்று உறவினர்களுக்கு சொல்லிச் சொல்லித் தன் பக்தியினை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருப்பா. அவா ஒவ்வொரு நாளும் விதம் விதமான சீலையளைக் கட்டிக் கொண்டு கோயிலுக்குப் போறதைக் கண்டு "உவா கோயிலுக்குத் தரிசனம் செய்யப் போறாவோ இல்லாட்டிக்குத் தரிசனம் குடுக்கப் போறாவோ!" என்று சதீசின்ர அப்பா ஆருக்கோ சொல்லிச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தவர். அவரில எனக்குச் சரியான கோபம். பெரியத்தை எவ்வளவு வடிவாச் சாறி கட்டிக் கொண்டு போறா....! இவையளுக்கு எரிச்சல். இதுக்கே இப்படியெண்டால் பெரியத்தை கொழும்பில இருந்து வரேக்கை திருவிழாக்குக் கட்டவெண்டு கொண்டு வந்த ரெண்டு பெரிய சூட்கேஸ் சீலையளையும் இவர் ஒருக்கால் பார்க்கோணும். சதீசின்ர அப்பாவில எனக்கு இப்பவும் ஆத்திரமாக் கிடக்குது. அப்பாட்டையும் இதைச் சொன்னனான். இந்தக் கதையைப் பெரியத்தைக்குச் சொல்ல வேண்டாம் எண்டு அப்பா சொல்லிப் போட்டார். அப்பத்தான் நான் நினைச்சன், "...... ச்சி இதை அப்பாட்டைச் சொல்லாமல் பெரியத்தையிட்டைச் சொல்லியிருக்கலாமெண்டு"

பெரியத்தை எங்களுக்கு முந்தியான் கதையள் எல்லாம் வடிவாச் சொல்லுவா. அவையள் சின்னனிலை கச்சான் வயலுக்கை மரம் இருக்க, மண் தோண்டி கச்சான் எடுத்த கதை, துலா மிதிச்சு தவறி விழுந்த கதை, பூநாறிப் பத்தையளை பீநாறிப் பத்தையள் ஆக்கின கதை, குழப்படி செய்ததற்காக அவையின்ர வகுப்புப் பெடியனை வகுப்புக்கு வெளியில விட்ட தமிழ் வாத்தியார் அவனை மீண்டும் உள்ளே அழைப்பதற்காகத் தான் வெளியே நின்று கொண்டு அவனைப் பார்த்து "கெற் அவுட்" சொன்ன கதை என்றெல்லாம் கனக்கக் கதையளைச் சொல்லிச் சொல்லிச் சிரிப்பா. எங்களுக்கும் இதெல்லாத்தையும் கேட்க ஆசை, ஆசையாயிருக்கும்.

ஒருநாள் அப்பாட்டைச் சொல்லிச் சந்தையில ஒடியல் வாங்குவிச்சு, அதை அவாவே முறிச்சுக் காய வைச்சு, வேர்க்க வேர்க்க இடிச்சா. அவாவைப் பார்க்க எனக்குப் பாவமா இருந்திச்சு. "ஏன் அக்கா..... அங்கையும் பைக்கெட் ஒடியல் மா இருக்குத் தானே.....? பிறகேன் உப்படிக் கஸ்ரப்படுறா?" என்று அப்பா கேட்டார்.

"அங்கத்தையான் ஒடியல் மா காறுமாம். அதோட மிசின் மா என்கிறதால மணமும் இல்லை"யெண்டு பெரியத்தை அப்பாக்குச் சொன்னவா. பிறகென்ன அடுத்த நாள் பெரியத்தையின்ர பேரில ஒடியல் கூழும் ஒடியல் பிட்டும் சாப்பிட்டம்.

பெரியத்தை பனம்பழம் சூப்பினதை நினைக்க எனக்கு இப்பவும் சிரிப்பாக் கிடக்குது. சுட்ட பனம் பழத்தைச் சாப்பிட்டால், பல்லு நல்ல வெள்ளையா வருமென்றிறதால பனம்பழத்தைச் சுட்டு ஆளுக்கொரு கொட்டையா சாப்பிட்ட

னாங்கள். இப்படித்தான் அண்டைக்கொரு நாள் நானும் தம்பியும் பனம்பழம் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கேக்க, பெரியத்தை எங்களைப் பார்த்துச் சிரிச்சா. எனக்கு ஒரே வெக்கமாகப் போச்சுது. "பாரன் ஓயெல் எடுக்கிற பொடியன் இப்படிப் பனங்கொட்டை சூப்பிக் கொண்டிருக்கிறானே?" என்று அத்தை நினைச்சுச் சிரித்திருப்பா.

ஆனால், அத்தையின்ர கண்கள் பிரிச்சு வைக்கப்பட்டிருந்த மூன்றாவது பனங்கொட்டையிலேயே குறியாய் இருந்தன. குறிப்பறிந்தவனாய் தம்பியும் அதைத் தூக்கிப் பெரியத்தையிடம் கொடுத்தான். மாமியும் அதைச் சூப்பிச் சூப்பிச் சாப்பிட, அவான்ர இரண்டு கொடுப்புப் பல்லுக்கையும் பனந்தும்பு அடைஞ்சு போட்டுது. ஒரு கையால அதை எடுக்க முடியாமல் ரெண்டு கைகளாலும் அளைந்து கொண்டிருந்தவ. எங்களுக்குச் சிரிப்பு வந்திட்டுது. பெரிசாச் சிரிப்புப் போட்டம். "உங்கட வயதில நாங்கள் எத்தனை பனம்பழங்களைத் திண்டிருப்பம் தெரியுமோ. அப்படிப்பட்ட என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறியள்?" என்று பேசிப் போட்டா. அத்தைக்குக் கோபம் வந்திருக்கோணும். அதுக்குப் பிறகு நான் அத்தையைக் கிண்டல் செய்யிறதில்லை.

ஒரு நாள் தம்பியைக் கூட்டிக் கொண்டு தான் படிச்ச பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போனா. என்னைத் தான் வரச் சொல்லி முதல்ல கேட்டவ. நான் மாட்டனென்டுட்டன். அவாக்கு தன்ர ஊரில எவ்வளவு விருப்பம். கோயில் பள்ளிக்கூடம் என்டெல்லாம் எல்லாத்திலையும் உயிரை வச்சிருக்கிறா. எங்கட ஊர்த் தண்ணியைக் குடிச்சிட்டே இருக்கலாம் என்று சொல்லுவா. இஞ்ச இருக்கிற ஆட்கள் ஆராவது இதுகளில பெரியத்தையைப் போல, அன்பா இருக்கினமோ? ஒவ்வொரு வருசமும் வந்து போற பெரியத்தையே உப்படியென்டா, இந்த ஊரை விட்டு வெளிநாடுகளில வருசக் கணக்கில வாழுகிற சனங்கள் என்ன பாடுபடுங்கள். தாங்கள் பிறந்து வளர்ந்த ஊரை எண்ணி எண்ணிப் பெருமூச்சு விடுங்கள். எங்கட மச்சான் பத்து வயதில போனவராம். இந்த ஊரை விட்டுப் போகேக்கை அவரது மனம் எப்படி வருந்தியிருக்கும்? "ஓ..... பறவைகளே! இறக்கைகளை இரவல் தருவீரோ, இலங்கை போக?" என எத்தனை உள்ளங்கள் பனிபடர்ந்த நாடுகளிலிருந்து ஏங்கிக் கொண்டுடிருக்குங்கள். எங்கடயள் பேச்சனங்கள். ஊரின்ர மதிப்புத் தெரியாததுகள். முற்றத்து மல்லிகையின் மணம் அறியாத உணர்ச்சியில்லாத ஜென்மங்கள்.

அம்மன் கோயில் திருவிழாவும் முடிஞ்சு ஒருநாள் 'கயஸ்' புடிச்சு நாங்களும் பெரியத்தை குடும்பமும் நல்லூர், சந்நதியெண்டு போனம். "இந்த ஊரை விட்டு அங்க போய் அடைஞ்சு கிடக்கிறதை நினைச்சால் தான் எனக்குக் கவலையாக் கிடக்குது" எண்டு பெருமூச்சோடை பெரியத்தை எங்கட அம்மாக்குக் கோயிலால வீட்டை வரேக்கை சொன்னா.

"ஏன் மச்சாள், கொழும்பில நீங்கள் எல்லாம் சும்மா தானே இருக்கிறீங்கள்? வெளிநாட்டில இருக்கிற பிள்ளையளிட்டைச் சொல்லிப் போட்டு ஊரில வந்திருங்கோவன். நாடும் ஓரளவு இயல்புக்கு வந்திட்டுத்தானை. இஞ்ச வீடும் விளக்கில்லாமல் பேய் குடி கொள்ளுது!" என்று அம்மா நியாயம் சொன்னா.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பெரியத்தை வீட்டில் அவான்ரை ஆட்சி தானே. அவா சொன்னால் எல்லாரும் கேட்பினம். பெரியத்தையாக்கள் இந்த முறை ஊரை விட்டு கொழும்புக்குப் போக மாட்டினம். இனி இஞ்சதான் இருப்பினம் என்று எனக்கு நல்ல நம்பிக்கை.

"ச்சி..... என்ன தான் இருந்தாலும், இஞ்ச தொடர்ந்து இருக்கேலாது! அங்க யெண்டால் எல்லாம் சுகம். ஒன்றுக்கும் கஸ்டப்படத் தேவையில்லை. எல்லாம் வீட்டு வாசலுக்கே வந்து நிற்கும். கரன்டும் சீரில்லை. 'கொமட்' இல்லாமல் குந்திக் கொண்டிருந்து முழங்கால் பூட்டெல்லாம் ஒரே நோ. நாங்கள் வாற கிழமை போப்போறம்!" என்று பெரியத்தை சொன்னதை நம்பவே முடியவில்லை. பெரியத்தையைப் பற்றி நான் பெரிசாய் ஊதி வைத்திருந்த எண்ண பலூன் வெடிச்சுப் போச்சுது.

அந்த நேரம் தொட்டு என்னால இயல்பாக இருக்க முடியவில்லை. இந்த ஊரிலை எவ்வளவு உயிராய் இருந்த பெரியத்தை இதை விட்டிட்டுப் போப் போறாவோ? கொழும்பு வாழ்க்கையே பெரியத்தையை மயக்கிப் போட்டுதென்றால், பத்து வயசில லண்டனுக்குப் போன மச்சான், வெளிநாடுகளுக்குப் போன எங்கட ஊராக்கள் எல்லாம் தங்கட வெளிநாட்டு வாழ்க்கையை விட்டிட்டு இஞ்ச வருவினமோ? வந்தாலும், ஒரு மாதமாவது நிண்டு பிடிப்பினமோ? சதீசின்ர அப்பா சொன்னது மாதிரி வெளிநாட்டில இருக்கிறவையளும் தாய்நாடு என்று சொல்லிக் கொண்டு தங்கடை 'ஃபாசன்'களையும், வெளிநாட்டுச் சாமான்களையும் காட்டி விட்டுப் போகத்தானே வருவினம்! சரி, உழைச்சு முடிஞ்சு கடைசிக் காலத்திலை யாவது வருவினமோ? அங்கத்தையான் சீனியர் சிற்றிசன் பென்சன் எடுக்காமல் எப்படி வருவினம்?

'மாங்குயிலும் மரங்கொத்தியும் கூடு திரும்பத் தடையில்லை..... நாங்கள் மட்டும் உலகத்தில நாடு திரும்ப வழியில்லை' என்று நேற்று வரை கூக்குரலிட்டு அலறிக் கொண்டிருந்த குயில்களில எத்தனை குயில், நாடு வழமைக்குத் திரும்பிவிட்ட இன்றைய நிலையில இஞ்ச வந்து கூடு கட்டி இந்த மண்ணில இரைதேடி இணை தேடி குஞ்சு பொரிச்சு வாழுங்கள்?

அப்பா அன்று தம்பிக்குச் சொன்னது இப்ப ஞாபகம் வந்தது.

"தனக்கு இனி அளவில்லையெண்டு சட்டை கழட்டின பாம்பு, அதீன்ர வாழ்க்கையில எத்தனையோ முறை, தான் முந்திக் கழட்டி விட்ட பழைய சட்டைக்குப் பக்கத்தால வந்து போனாலும் கூட, அது தன்ர சட்டைக்குள்ள போய் வாழாது. கழட்டினது கழட்டினது தான்......"

பெரியத்தை குடும்பம் கொழும்புக்குப் போற நாளன்று வழியனுப்ப நாங்கள் அவையின்ர வீட்டை போனோம். எங்களைக் கண்டு பெரியத்தையின் கண்கள் கலங்கி விட்டன. என்ர கண்கள் கண்டது கண்ணீரையோ இல்லைக் கானல் நீரையா என்று எனக்குக் கவலையில்லை. இன்று பூட்டப்படும் பெரியத்தை வீட்டுக் கதவு வாற வருசம் ஆனி மாதம் திறக்கேக்க அதுக்கை இருக்கிற பாம்புச் சட்டையள்ள பெரிய தொன்றை உடையாமல் முழுசாய் எடுத்துக் காட்டுறனோ இல்லையோ என்று தான் நீங்கள் ஒருக்கால் இருந்து பாருங்களேன்.

அநுராதபுர இலக்கியக் கடிதம்

பர்வீனின் 'பேனாவால் பேசுகிறேன்' நூலின் இரண்டாவது அறிமுக விழா

— அபூ நுஹா

அகிலம் முழுவதும் பரவலாக அறிமுகமாகி, ஆதி மொழியென்றாலும் அண்மையிலேயே 'செம்மொழி' அந்தஸ்தடைந்த தமிழ், இணையம் முதல் இலத்திரனியல் தகவல் சாதனங்கள் வரை இடம் பிடித்து உலாவரும் உந்நத கால கட்டத்தில் இருந்தாலும், இந்த உலாவல் இன்னும் மந்தகதியிலேயே நடைபெறுவது போன்ற பிரமை நிலவுகிறது. இருந்தாலும், அவ்வப்போது, ஆங்காங்கே காத்திரமான புத்தகங்களும், வித்தகர்களும் அறிமுகமாகியும் இயங்கியும் கொண்டிருப்பது சந்தோஷமளிக்கிறது.

தமிழ் எழுத்துத்துறையில் கதை, கவிதை, கட்டுரை என்று பல அம்சங்களிலும் தன் பங்களிப்பைச் செய்து வரும், ஏற்கனவே நமக்கு அறிமுகமான எழுத்தாளர் 'நாச்சியாதீவு பர்வீன்' தன் பிறந்தகமான நாச்சியாதீவிலே கடந்த 09.08.2009 ஞாயிற்றுக் கிழமையன்று அ/நாச்சியாதீவு முஸ்லிம் மகா வித்தியாலய பிரதான மண்டபத்தில் தனது பிந்திய ஆக்கமான **'பேனாவால் பேசுகிறேன்'** என்று நூலின் இரண்டாம் அறிமுக நிகழ்வை அதிகமான கலாபிமானிகள், முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளர் வை. எல். எம். நவவி, கலாபூஷணங்களான அன்பு ஜவஹர்ஷா, ஜவாத் மரைக்கார், தினக்குரல் ஆசிரியர் பீடத்தைச் சேர்ந்த 'ஈழத்து நூன்' நிலாம், சட்டத்தரணி என். எம். சஹீட், நாச்சியாதீவின் மூத்த கலைஞர் எஸ். எச். நஜிமுதீன், நாச்சியாதீவு முஸ்லிம் மகா வித்தியாலய அதிபர் உசனார் போன்ற அதிதிகள் முன்னிலையில் அரங்கேற்றினார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

'பேனாவால் பேசுகிறேன்' என்ற இவ்வாக்கம் மல்லிகை வாசகர்களுக்கு ஏற்கனவே மல்லிகையில் தொடர் கட்டுரையாய் வாசித்துப் பரிச்சயமானதொன்று. இருந்தாலும், கெகிராவை சஹானா, அன்பு ஜவஹர்ஷா போன்ற கலைப் பிரமுகர்களின் உரைகளோடும், விளக்கங்களோடும் ஒருங்கு சேர்த்துப் படிக்கையில், பர்வீனின் பால பருவம், இளமைப் பருவம், பாலை தேச வாழ்வு அனைத்திலும் நாமும் பங்காளிகளாய் ஆன பாதிப்பு ஏற்படுகிறது.

இந்த நூல் கதையாய், கட்டுரையாய், கவிதையாய் அணி நடை உத்திகளுடன் பல் பரிமாணம் காட்டி நிற்பது விசேடமான அம்சமாகும். கண்ணாடி அரியத்தினூடாக சூரிய கிரணங்கள் பாய்ச்சப்படுகையில் ஒளிப் பிரிகையடைந்து ஏழு நிறம் காட்டும். அதில் சிவப்பு நிறப் பட்டைக்குக் கீழ் கட்புலனாகாத சிவப்புக் கீழ்க் கதிர்களும், ஊதா நிறப் பட்டைக்கு மேல் ஊதாக் கடந்த கதிர்களும் உள்ளனவாம். அவ்வாறே நமது கலைஞர் பர்வீனின் நூலில் அம்சங்களுக்கு அப்பாலும் பல விடயங்கள் சொல்லாது விடப்பட்டிருக்கலாம் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

ஒரு பிரகாசமான சந்தியா வேளையில் மண்டபம் நிறைந்த உள்ளூர், வெளியூர் சுவைஞர்கள், கலைஞர்கள், பிரமுகர்கள் முன்னிலையில் நடந்த இவ்விழாவில் அதிதிகளின் தைரிய மூட்டல்கள், பாராட்டுக்கள், விமர்சனங்கள் எனப் பல்பரிமாணங்களில் நிகழ்ந்தன. விரிவுரையாளரும் கலைஞருமான ரமீஸ் அப்துல்லா, கிறீன் வீச் கல்லூரியின் பணிப்பாளர் எஸ். எம். இல்ஹாம் ஆகியோர் ஆக்கத்தின் சொல்லணி பற்றி விசேடமாக விதந்துரைத்தனர்.

இவ்வறிமுக விழாவினைச் சிறப்பாக நடாத்த அநுராதபுரம் சிறுபான்மை அரசியல் ஆய்வகம், நாச்சியாதீவு முஸ்லிம் மகா வித்தியாலய அதிபர் உசனார் உள்ளிட்ட ஆசிரிய, ஆசிரியைகள் மாணவர்கள் முன்னின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இந் நூலினைப் படித்து முடிக்கும் போது, காலங்களைக் கடந்து கிராமியம், நகரம், வெளிதேசம் என்று உலா வந்த ஓர் களிப்பும், உணர்வும் இயல்பாகவே ஏற்படுகிறது. கலா ஆர்வமுள்ளவர்கள், பயணக் கட்டுரை எழுத நினைக்கும் இளையவர்களும் கொஞ்சம் இதனைப் படித்துப் பார்த்தால் வித்தியாசம் விளங்கும். அந்த வித்தியாசங்களை நானும் ஓர் பார்வையாளனாய் இருந்து உணர்ந்து கொண்ட சமயத்தில் விழாவின் நிறைவும் நெருங்கி வந்தது. மாலை மயங்கி இருள் கவ்வும் 'மஃரிப்' (அஸ்தமனம்) நேரத்தில் இனிதாய் சபை கலைந்து சென்றது.

கலை, கலாசாரம், பண்பாட்டில் உடப்பு மண்ணுக்குப் பெருமை உண்டு

–அலை முகிலன்

புத்தகம் வெளியீட்டு விழாவா. அதுதான் தலைநரிலும், வட, கிழக்குப் பிரதேசங்களிலும் தான் நிகழ்வுறும்.... நிகழ்வுற்று வந்தன. இதற்கு மாறாக இன்று புத்தளம் மாவட்டத்தில் உள்ள உடப்புப் பகுதியில் புத்தக வெளியீட்டு விழா நடைபெற்றது. இதற்கு முன்னுதாரணமாக அமைந்தது உடப்பூர் வீரசொக்கனின் '**உப்புக்காத்து**' கவிஆரம் நூல் வெளியீட்டு விழாவாகும்.

உடப்பு கலை, இலக்கியத்துறை, நாடக வளர்ச்சி; கலைப் பண்பாடுகள் துளிர்விடும் இடமாக இருந்து வருகின்றது.

உடப்பு கலை, கலாசார, பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பாதுகாத்து வரும் அதேவேளை, இயல் இசை நாடகங்களுக்கு முதுசமாகத் திகழும் இடமாகத் திகழ்கின்றது.

அண்மையில் உடப்பு இந்துக் கலாசார மண்டபத்தில் உடப்பு இளம் தாரகை வட்டத்தினால் உடப்பூர் வீரசொக்கன் எழுதிய 'உப்புக் காத்து' கவிஆரம் நூல் வெளியீட்டு விழாவை தான் கூறுகிறேன்.

இந்நிகழ்வுக்குப் பிரதம அதிதியாகப் புத்தளம் மாவட்டப் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும், கால் நடைவள அபிவிருத்தி பிரதி அமைச்சரும், கவிஞருமான கே. ஏ. பாயிஸ் கலந்து கொண்டார்.

விழாத் தலைமைப் பொறுப்பை உடப்பு இந்து ஆலய பரிபாலன சபைத் தலைவர் சத்திவேல்- மலர்செல்வன் வழி நடத்தினார்.

இதில் வடமேல் மாகாண சபை உறுப்பினர் எம். டி. எம். தாஹிர், கற்பிட்டி பிரதேச சபைத் தலைவர் எஸ். எம். எம். அன்சார் அலாவுதீன், ஆராச்சிக்கட்டு பிரதேச சபை உப தலைவர் கந்தசாமி தெட்சணாமூர்த்தி, இச் சபையின் அங்கத்தவர்களான வி. சிவபாலன், பி. கே. எஸ். நசார், பி. எம். எம். சரிப் மற்றும் பிரமுகர்களும் கலந்து கொண்டு மகுடம் சூட்டினார்கள்.

நூல் நயவுரையை ஆண்டிமுனை தமிழ் மகா வித்தியாலயய அதிபர் எஸ். தன பாலசிங்கமும், ஆய்வுரையை ஓய்வுநிலை அதிபர் கிட்ணன் ஸ்ரீஸ்கந்தராசாவும், சிறப்புரையை வடமேல் இந்து கலாசார ஒன்றியத் தலைவர் ஆறுமுகம் கனகரத்தினமும் நிகழ்த்தினார்கள்.

பிரதி அமைச்சர் கே. ஏ. பாயிஸ் பேசுகையில்;

உடப்பூர் வீரசொக்கனின் கைவண்ணத்தில் வடித்த 'உப்புக்காத்து' கவிஆரம் தந்த கவிகள் வாடா மலர் கொத்து. இந்த மலர்ச்சரம் உடப்பு மண்ணின் மகிமையை மணம் பரப்பி நிற்கின்றது. இது என் மனதுக்கு இதமாக இருக்கின்றது. நண்பர் வீரசொக்கனும் நானும் கவி அரங்குகளில் கலந்து கவிமழை பொழிந்தவர்கள். அதன் பிரதிபலிப்பை அவர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தந்த உப்புக்காற்றின் மழைத் தூறல்களில் மகிழ்ந்தேன், நனைந்தேன். மனம் கொண்டேன்.

நான் மாணவனாக இருந்த வேளை என்னைக் கவிபாட அழைத்தவர் ஆசிரியர் ஸ்ரீஸ்கந்தராசா. என்னைப் படம் போட்ட வரும் அவரே. என்றும் அவரை மறவேன்.

அது மட்டுமல்ல, வில்லிசைக் கலைஞர் பெரி. சோமாஸ்கந்தரும் என்னை கவிதை உலாவரச் செய்தவர். இவர்கள் போன்ற நல்லுள்ளங்களால் தான் என் பிரகாச வளர்ச்சிக்கு அடிகோலியது.

உடப்பூர் வீரசொக்கன் தந்த உப்புக் காற்று அது வெறுமனையே வீசும் வெற்றுக் காற்று அல்ல. ஈரம் நிறைந்த தென்றல் காற்று. தமிழ் மணம் வீசும் பூங்காற்று. தமிழ் பண்பாட்டைக் கூறும் கவிக்காற்று. இன ஒற்றுமைக்கு கட்டியம் கூறும் உளக் காற்று. இதில் தென்றலும் வீசுகின்றது. நறுமணமும் வீசுகின்றது.

உப்புக்காற்று உடப்பில் வீசினால் என்ன? கொழும்பில் வீசினால் என்ன? புத்தளத்தில் வீசினால் என்ன? இதற்குப் பண்பாட்டுச் சிறப்பு இருக்கின்றது. இதற்குத் தனியான மகிமை இருக்கின்றது. புத்தளம் பிரதேசத்தின் உறவுகளைத் தந்த உப்புக் காற்றை வடித்த வீரசொக்கனின் பணியைப் பாராட்டுகின்றேன்.

கடல் காற்றாக வீசும் உப்புக் காற்றை சுவாசித்ததால் தான் என்னவோ பிரபாகரன் வல்வெட்டித்துறையைப் பிறப்பிடமாக்க் கொண்டான். இக்காற்றை நுகர்ந்த டக்ளஸ் தேவானந்தா நெடுந்தீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டுள்ளார். இதைப் போல நானும் கூடப் புத்தளத்தில் உப்புக்காற்றை நுகர்ந்தவனாவேன். இதற்கெல்லாம் கோடிட்டுக் காட்டுவதற்கு எமது நாட்டை ஆளும் ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷா கூட அம்பாந்தோட்டையில் உப்புக்காற்றை மகிழ்ந்து நுகர்ந்தவர்தான்.

உப்புக்காற்றுக்குத் தனியான மவுசுண்டு. அதற்கென்று சிறப்புண்டு. பெருமையுண்டு. எல்லாத்துக்கும் மேலாக வீரமும் உண்டு.

ஆய்வுரை வழங்கிய ஓய்வு நிலை அதிபர் கிட்ணன் ஸ்ரீஸ்கந்தராசா பேசுகையில்;

நூல் வெளியீடு என்பது பிரசவ வேதனை போன்றது. ஒரு தாயின் வேதனையைப் போன்றே ஓர் நூலாசிரியன் பல்வேறு இன்னல்களைச் சந்தித்தே நூலை வெளியிடுகின்றான். தனிமனிதனாக நின்று உப்புக் காற்றை தந்த நண்பர் உடப்பூர் வீரசொக்கனின் பணியைப் பாராட்டுகின்றேன்.

கவிஞன் என்பவன் உருவாக்கப்படுபவன் அல்ல. தோன்றப்பட்டு நிற்கிறான். அவன் வடிக்கின்ற கவிதைகள் மக்களால் பேசப்படும் போதுதான் சாகாவரம் பெற்ற இலக்கியமாகத் திகழ்கின்றது. இதனால் தான் கவிஞர் கண்ணதாசன் கூட மக்கள் கவிஞராகப் போற்றப்படுகிறார்.

ஆண்டிமுனைத் தமிழ் மகா வித்தியாலய அதிபர் எஸ். தனபாலசிங்கம் பேசுகையில்; உடப்பின் மகிமையைத் தனது கவிதை மூலம் வடித்து வெளியுலகத்துக்குத் தந்த நண்பன் வீரசொக்கனைப் பாராட்டுகின்றேன். இவரின் கவிதைகள் பாராளுமன்றத்தில் கூட ஒலித்தன. அவரின் கவிதை உணர்வைக் கண்டு போற்றுகின்றேன்.

இந்நூலின் முதல் வெளியீட்டை வர்த்தகப் பிரமுகர் எஸ். தயாபரன் பெற்று விற்பனையை ஆரம்பித்து வைத்தார்.

உடப்பூர் வீரசொக்கன் நன்றி நவிலலையும் ஏற்புரையும் நிகழ்த்தினார்.

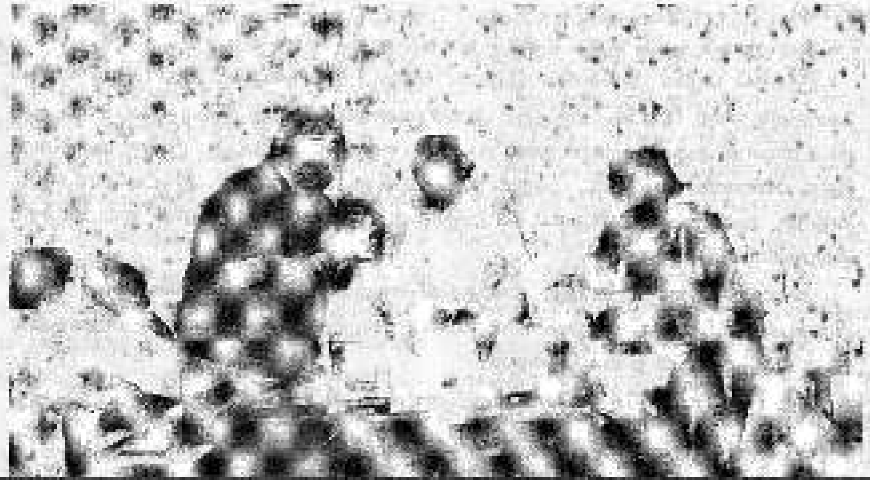

மல்லிகைப் பந்தல்' வெளியீடாக வெளிவந்துள்ள ஆனந்தியின் சிறுகதைத் தொகுதியான 'துருவ சஞ்சாரம்' வெளியீட்டு விழா தமிழ் சங்கத்தில் நடந்த போது, அதனது பிரதியை ஆசிரியரிடமிருந்து பிரபல ரசிகர் திரு எஸ். ஆர். பாலச்சந்திரன் பெற்றுக் கொள்ளும் காட்சி. நடுவே இவ்விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கிய தோழர் சோ. தேவராஜா காணப்படுகின்றார்.

புதிய நூல் வெளியீட்டு விழா

பெண் எழுத்தாளரான 'ஆனந்தி'யின் சிறுகதைத் தொகுதியான 'துருவ சஞ்சாரம்' நூல் வெளியீட்டு விழா தோழர் சோ. தேவராஜா தலைமையில் வெள்ளவத்தை தமிழ்ச் சங்க வினோதன் மண்டபத்தில் வெகு கோலாகலமாக நடைபெற்றது.

மேமன் கவி வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். வெளியீட்டுரையை மல்லிகைப் பந்தல் பதிப்பாளர் டொமினிக் ஜீவா ஆரம்பித்து நூலை அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார்.

திக்குவல்லை கமால், திருமதி கோகிலா மகேந்திரன் ஆகியோர் நூலின் உள்ளடக்கம் பற்றித் தத்தமது கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். முதற் பிரதியைத் திரு வி. கனகசபாபதி அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டார்.

வழக்கமாக வரும் இலக்கியச் சுவைஞர்களை விடப் புதிய இலக்கியச் சுவைஞர்களும், அபிமானிகளும் இவ்விழாவிற்குத் திரள் திரளாக வந்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இந்தப் பாரிய இலக்கிய இழப்பு, எனக்கு முருகபூபதி தொலைபேசியில் சொல்லித்தான் தெரிய வந்தது. அவர் மறைந்து மூன்று மாதங்கள் கடந்து விட்டனவாம். அதன் பின்னர் தான் தகவலே எனக்குக் கிட்டியது. இன்று மல்லிகை இந்த மண்ணின் வேரோடி பூத்துக் குலுங்குகின்றது என்றால், ஆரம்ப காலத்தில் அதற்கு அடிப் பசளையிட்டவர் ரெங்கநாதன் அவர்கள். அடுத்தவர் ஒட்டப்பிடாரம் குருசுவாமி அண்ணாச்சி.

மல்லிகையை ஆரம்பித்த காலத்தில் மாதம் ஒரு தடவை கொழும்பு வந்து திரும்புவேன். அடுத்த மாத மல்லிகையின் வரவு, எனது கொழும்புப் பிரயாணத்தில் தான் பெரும்பாலும் தங்கியிருக்கும்.

அந்தக் காலத்தில் மல்லிகையின் கடைசிப் பக்க விளம்பரம் அவரது கம்பனியின் மாதா மாத உபயம்.

விளம்பரப் பணத்தை எனக்குக் கையளிக்கும் போது கூட, வெகு பய பக்தியுடன் தான் தந்துதவுவார். தமிழகத்து மண்ணில் இப்படியொரு அன்பு இலக்கியப் பிறவி பிறந்திருப்பது என் வரைக்கும் அதிசயம் தான்!

ஜெயகாந்தனின் ஒரேயொரு மகளின் திருமணம் சென்னையில் நடந்தது. 'உங்களின் சார்பாக ஒருவரைத் திருமணத்திற்கு அழைக்கலாமென எண்ணுகின்றேன். யார், அவர்?'

அவர் என்னிடம் நேரடியாகவே கேட்டார். இலங்கை இலக்கியப் பிரதிநிதிகளாக நானும் குருசுவாமியும் திருமணத்தில் கலந்து கொண்டோம்.

இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். எல்லாமே முடிந்த கதை.

- டொமினிக் ஜீவா

'நம்ம' ரெங்கநாதன் நினைவுகள்

-முருகபூபதி

திரு. எம். ரெங்கநாதன்

சமீபத்தில் சிட்னிக்குச் சென்றிருந்தேன். நண்பர் எஸ்.பொ.வின் மருமகன் நிமால் எதிர்பாராத விதமாக ஒரு படகு விபத்தில் அகால மரணமடைந்து விட்டார். தகவல் அறிந்ததும் சென்னையிலிருந்த எஸ்.பொ. தம்பதியரிடம் எனது அனுதாபங்களைத் தெரிவித்து விட்டுச் சிட்னியில் இறுதிச் சடங்கில் கலந்து கொள்வதற்காகப் பயணமாகினேன்.

அங்குதான் எமது நீண்ட கால இலக்கிய நண்பர் ரெங்கநாதன் அவர்கள் தமிழகத்தில் காலமாகி விட்டார் என்ற துயரச் செய்தியை அறிந்தேன்.

சிட்னியில் வதியும் ரெங்கநாதனின் உறவினரும் இலங்கையில் சட்டசபை காலத்தில் சட்டசபை உறுப்பினராக விருந்த வைத்திலிங்கம் அவர்களின் மகள் திருமதி ஜெயா துரைசிங்கம் தான் இந்தத் தகவலைத் தந்தார்.

அவர் மறைந்து மூன்று மாதங்களுக்குப் பின்னர் தான் இச்செய்தியை அறிய நேர்ந்திருக்கிறதே என்பதை இங்கு பதியும் போது, மிகவும் கவலையாக இருக்கிறது.

'தூரத்துத் தண்ணீர் ஆபத்துக்கு உதவாது' என்று முன்னோர்கள் சொல்வார்கள். வெகு தொலைவில் வாழ நேரும் பொழுது ஆத்மார்த்தமாகப் பழகியவர்களின் மறைவுச் செய்தி தாமதமாகவே கிட்டுவது இயல்பானது.

ரெங்கநாதன் இலங்கையில் கொழும்பில் வாழ்ந்த காலப் பகுதியில் பல இலக்கியப் பணிகளுக்கு ஆக்க பூர்வமாக உதவியவர். குறிப்பாக இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் மேற்கொண்ட பல பணிகளிலும், மல்லிகை இதழின் வளர்ச்சியிலும் ரெங்கநாதன் அர்ப்பணிப்போடு இணைந்திருந்தவர். நீண்ட காலம் மல்லிகை இதழின் பின்புற அட்டையை ரெங்கநாதன் அவர்களின் கொழும்பு நிறுவனத்தின் விளம்பரம் தான் அலங்கரித்து வந்தது.

இலக்கிய வட்டாரத்தில் இவர் ரெங்கா என்றும் அழைக்கப்பட்டார்.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் 1982-1983 காலப் பகுதியில் பாரதி நூற்றாண்டு விழாக்களை நாடளாவிய ரீதியில் நடத்திய பொழுதுதான் எமக்கு ரெங்கநாதன் அவர்களுடன் பழகுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அவரது குடும்பத்தினர் அச்சமயம் கொழும்பில் வெள்ளவத்தை சார்லிமண்ட் வீதியில் வசித்தனர். அந்த இல்லத்தில் பல இலக்கியச் சந்திப்புகளும் நடந்திருக்கின்றன.

தமிழக கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பிரமுகரும் அச்சமயம் ஜனசக்தியின் ஆசிரியருமாக இருந்த தா.பாண்டியன் இலங்கை வந்திருந்த வேளையில், ரெங்கநாதன் இல்லத்தில் ஒரு மாலை வேளையில் இலக்கியச் சந்திப்பு நடந்தது. இச்சந்திப்பில் சி.வி.வேலுப்பிள்ளை, பேராசிரியர் கைலாசபதி, பிரேம்ஜி, சோமகாந்தன், மல்லிகை ஜீவா, நீர்வை பொன்னையன், அந்தனி ஜீவா, ராஜ ஸ்ரீகாந்தன் உட்படப் பலர் கலந்து சிறப்பித்தனர். இவர்களில் சிலர் தற்போது உயிருடன் இல்லை. அவர்கள் சென்ற இடத்துக்கே ரெங்கநாதனும் சென்றுவிட்டார்.

பாரதி நூற்றாண்டு விழாவுக்காக 1983 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்திலிருந்து தொ.மு.சி. ரகுநாதன், ராஜம் கிருஷ்ணன், பேராசிரியர் ராமகிருஷ்ணன் ஆகியோரை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் அழைத்திருந்தது. இவர்கள் கொழும்பில் விமான நிலையத்தில் இறங்கியதிலிருந்து மீண்டும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தமிழகம் திரும்பும் வரையில் ரெங்க நாதனின் வாகனம் தான் அவர்களின் போக்குவரத்துக்கு உதவியது. அவரது வீட்டில்தான் பத்திரிகையாளர் சந்திப்பும் நடந்தது.

1984 ஆடி அமளிக்குப் பின்னர் ரெங்காவும் தமிழகத்திற்கு நிரந்தரமாக இடம் பெயர்ந்துவிட்டார். எனினும் இலங்கை எழுத்தாளர்களுடனும் மல்லிகை ஆசிரியருடனும் அவருக்கிருந்த தொடர்பு நீடித்திருந்தது. அவரை இறுதியாக 1990 ஆம் ஆண்டு கலவர ஏழுவருடங்களின் பின்னர் அடையாறில் நானும் மல்லிகை ஜீவாவும் சந்தித்தோம். அப்பொழுது நான் அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து சென்றிருந்தேன். ஜீவா இலங்கையிலிருந்து மல்லிகை 25 ஆவது ஆண்டு மலருடன் வருகை தந்தார். தமிழ்நாடு கலை இலக்கிய பெருமன்றத்தின் விழாக்களிலும், எழுத்தாளர் சிவகாமியின் 'பழையன கழிதல்' நாவல் வெளியீட்டு நிகழ்விலும் ரெங்கா எம்முடன் இணைந்து கொண்டார்.

ரெங்காவின் வீட்டில் மொட்டை மாடியில் அமைந்த கீற்றுக் கொட்டகையில் தி.க.சிவசங்கரன் தலைமையில் நடந்த மல்லிகையின் 25 ஆவது ஆண்டு மலர் அறிமுகக் கூட்டத்தில் கவிஞர்கள் பேத்தா, அக்கினிபுத்திரன், எழுத்தாளர்கள் செ.யோகநாதன், சுப்ரமண்யம், மீட்டி, சிவகாமி, மற்றும் அம்பலவேலர் சுந்தரா சுந்தரலிங்கம், வாந்தனாயகம் சச்சிதானந்தன் உட்பட பலர் கலந்து கொண்டனர்.

ஏன் இவ்வளவு தகவல்களையும் இங்கே நினைவூட்டுகின்றேன் தெரியுமா?

ரெங்கா இத்தனைக்கும் ஒரு எழுத்தாளரே அல்ல. தேர்ந்த இலக்கிய ரசிகர், நிறைய வாசிப்பவர், தரமான திரைப்படங்களை மாத்திரம் பார்ப்பவர். அதேசமயம் இலக்கியவாதிகளைத் தனது சொந்தச் சகோதரர்களாக நேசிப்பவர். அதனால் அவர் செல்லும் இடங்களும் இலக்கியம் சார்ந்ததாகத் தான் அமைந்திருக்கும்.

இவரது கொழும்பு வீட்டில்தான் நானும் ஜீவாவும், பல ஒஸ்கார் விருதுகளைப் பெற்ற அட்டன் பரோவின், கிங்ஸ்லி நடித்த காந்தி படத்தை பார்த்தோம்.

இவருடன் உரையாடிக் கொண்டிருப்பதே சுவாரஸ்யமான நிகழ்வுதான். கலை, இலக்கியவாதிகளிடம் அவர் கொண்டிருந்த பாசம், தமது சொந்த உறவினர்களிடம் காண்பிக்கும் பரிவைப் போன்றது. அற்புதமான பிறவி.

அவரது மறைவு ஈடுசெய்யப்பட வேண்டிய இழப்பாகவே கருதுகின்றேன். கம்பனுக்கு ஒரு சடையப்ப வள்ளல் இருந்தது போன்று, பல இலங்கைப் படைப்பாளிகளுக்கு ரெங்கநாதன் ஆத்மார்த்த நண்பராக விளங்கினார்.

அவரைப்போன்றே இலக்கியவாதிகளை நேசித்த அவரது குடும்பத்தினருக்கு ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தாமதமாகத் தெரிவிப்பதையிட்டும் வருந்த வேண்டியவனாக இருக்கின்றேன்.

தூறல்கள்

தங்கள் மல்லிகை இதழின் நீண்ட கால வாசகன் என்ற அடிப்படையில் எனது ஆலோசனைகளை இதன் மூலம் தெரியப்படுத்துகின்றேன்.

சமீப கால மல்லிகை இதழில் வெளிவந்த கதைகள் ஆழ்ந்த உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் வண்ணம் அமையவில்லை. ஆடி இதழில் க. முருகானந்தனின் கதையில் அகதி முகாமின் நடைமுறை பற்றிய பல தவறுகள் பிரதிபலிக்கும் வண்ணம் எழுதப்பட்டுள்ளது. வலுக் கட்டாயமாக முடிவை ஆசிரியர் திணித்துள்ளார். (நானும் முகாம் வாசி)

ஓவியம் என்ற கவிதையில் முடிவு ஆச்சரியப்படும் வண்ணம் ஒவ்வாத முரண்பாடு உடையதாகக் காட்சியளிக்கின்றது. ஓவியத்தைப் பாராட்டினால் அப்பாராட்டு வரைந்தவனுக்கே சென்றடையும் என்பதைக் கவிஞர் உணரவில்லையோ?

பாலனின் ஆட்சி என்ற தொடர் நீண்டு கொண்டே போகிறது. மாத இதழின் சுவையைக் கெடுப்பதாக அதன் நீளம் அமைகின்றது. சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைப்பது மல்லிகை போன்ற பத்திரிகைகளுக்கு அவசியம்.

கறிவேப்பிலை என்ற கட்டுரை எந்தக் கருத்தியலை எடுத்து இயம்புகின்றதோ நாமறியோம். பொது உடமைத் தத்துவத்தில் ஊறிய தாங்கள் முதலாளித் தத்துவத்தில் ஊறிய முருகபூபதியின் கருத்து மிகவும் அபத்தம் என்பதை அறியவில்லையோ? தாங்கள் பெயர் கட்டுரையில் வரும் வண்ணம் அவர் எழுதுவதால் பிரசுரித்தீர்கள் என்பதை நான் நம்பவில்லை. முருகபூபதி போன்றோர் தாங்கள் பெருமைகளைப் பறைசாற்றுவது போல் இலக்கியக் கட்டுரைகள் எழுதுகிறார்கள்.

மேலும் மல்லிகைப் பத்திரிகையில் நீண்ட காலமாக என் அவதானிப்பின் படி சாதிப் பாகுபாட்டை விடாமல் வரலாற்றாக்க முனைகின்றீர்கள் என நான் கவலையுடன் குறிப்பிடுகின்றேன்.

அன்புடையீர் தங்கள் அர்ப்பணிப்புச் சேவை இலக்கிய உலகில் பேசப்பட வேண்டியது. ஆனால், தாங்கள் செய்யும் தப்பு சாதி வேறுபாட்டை இன்றைய சமூகத்துக்குப் போதிக்கும் வண்ணம் கட்டுரைகள், பல கதைகள் இடம் பெறச் செய்கின்றீர்கள் சில சாதிமான்கள் செய்த தவறுக்காக நல்ல உள்ளம் படைத்த இலக்கிய அன்பர்களை மனம் நோகச் செய்வதால் எதைச் சாதிக்கப் போகின்றீர்கள்? சமூகம் மாற்றத்தை நோக்கி முன்னேறும் போது, அதற்குத் துணை போக வேண்டிய இலக்கியம் என்பதைத் தாங்கள் மறுக்க மாட்டீர்கள். பூச்சியம் பூச்சியமல்ல என்ற கட்டுரையில் எதை ஆவணப்படுத்தினார் அந்தப் பிரபல எழுத்தாளர். நடந்து போன கசப்பான சம்பவங்களை வெளிப்படுத்துவதால் எதைச் சாதிப்பீர்கள்? புதிய இளம் சமூகம் எல்லாத்துறையிலும் முன்னேற வேண்டும். அப்பணியில் தங்கள் பத்திரிகை அரும் பணியாற்ற முனைய வேண்டும். அப்போது தான் தமிழர் விழிப்படைவர். நான் வன்னியில் நீண்ட காலம் வசித்தவன் என்ற காரணத்தாலும், சாதிப் பாகுபாடற்ற மாணவர் சமுதாயத்தை உருவாக்கிய பணியில் சிறப்புற்று ஆழ்ந்தவன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

என்ற காரணத்தாலும் இக்கடிதம் எழுதியுள்ளேன். தயவு செய்து என்மேல் சினம் கொள்ளாது பிழையை மன்னித்துப் பிரசுரிக்க விரும்பினால் பிரசுரிக்குமாறு வேண்டுகின்றேன். மேலும் மல்லிகை சிறந்து மணம் வீச வேண்டும் என்றே விரும்புகின்றேன்.

கிளிநொச்சி. வே. மகாலிங்கம்

மல்லிகை ஜூலை மாத இதழைத் தென்கிழக்குப் பல்கலைக் கழக நூலகத்தில் படித்தேன். கடந்த ஆண்டை விட இவ்வாண்டு முழுவதும் மல்லிகை இதழ்கள் நூலகத்தில் கிடைக்கின்றன. இது மகிழ்ச்சியான ஒரு செய்தி.

எமது தென்கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தளவில் மல்லிகை இதழ்களை செவ்வனே பாதுகாத்து வருகின்றனர். ஆனால், குறிப்பிட்ட சில ஆண்டு மல்லிகைகளைக் காணவில்லை. இது பற்றி நூலகர்களுக்குக் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளோம். நீங்களும் நூலகர்களுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுகிறோம்.

ஜூலை இதழில் பல்வேறு கட்டுரைகளையும், கதைகளையும் படித்து மகிழ்ந்தேன். ஒவ்வொரு மல்லிகைப் பிரதியிலும் பல்வேறு இலக்கிய ஆவணங்கள் பொதிந்துள்ளன. உமது தோழர் சந்திரசேகரம் பற்றிய மீள் குறிப்பில் நல்ல பல இலக்கியத் தரவுகளை வாசித்து மகிழ்ந்தேன். மனது நெருடியது. அவ்வாறே மேமன் கவி அவர்களது மின்வெளிக் குறிப்புகளை வாசித்தேன் அக்கட்டுரைத் துணுக்குகள், எமது சமூகவியல் துறையில் பெண்ணியல் பாடத்துக்கு நிகரான, உசாத்துணையான தாக இருந்தது. திக்வல்லைக் கமால் அவர்களின் மூதூர் அலைகளை வாசித்து அப் பிரதேச மாணவர்களுக்கு விளக்கினேன்.

சின்னராஜா விமலன் அவர்களது கட்டுரையை வாசித்ததில் நல்ல திருப்தி. புனைவுகள் பற்றி நல்ல விமர்சன முன் மொழிவுகளைப் பகிர்கிறார். அவரது அதிகளவான கட்டுரைகளைத் தற்போது ஈழத்து இதழ்களில் வாசிக்க முடிகின்றது.

மல்லிகை இதழ்களில் உள்ளக ரீதியான வடிவமைப்பு சோடை போயுள்ளதாகத் தெரிகிறது. அது இதழின் கனதியில் குறைபாட்டைக் காட்டுகிறது. ச. முருகானந்தன், நம்பி நமுவி, சிவாகர் எனப் பலரது கதைகள் மனதைத் தொட்டன.

அண்மைக் காலமாக மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகளை அதிகளவு நூலகத்தில் வாசிக்கக் கிட்டுகிறது. மேலும் தங்களது சுயசரிதை நூலையும் வாசிக்க முடிந்தது.

மல்லிகையின் மலர்வு கருத்து வேறுபாடுகளையும், சுய பாடல்களையும் தகர்த்து இன்னும் வீச்சுடன் நடை போட வாழ்த்துக்கள்.

தென்கிழக்குப் பல்கலைக் கழக மாணவன்

எனது 35 வருடக் கலைத்துறை வாழ்வில் நான் எத்தனையோ மகிழ்ச்சிகளை அனுபவித்திருக்கிறேன். அவை யாவும் நல்ல நாடகப் பிரதி- நடிகர் தேர்வு- ஒத்திகை- அரங்கேற்றம்- நாடக விழா- பரிசளிப்பு என்ற ரீதியில் அமைந்தவை எனலாம். இந்த வகையைத் தாண்டி, மகிழ்ச்சி கலந்த புதியதொரு சுகானுபவத்தைச் சமீபத்தில் நான் அடைந்தமை, என்னை வித்தியாசக் கோணத்தில் உற்சாகப்படுத்தியது. அதுதான் மல்லிகை ஜூலை (362) இதழ் அட்டைப் படம் எனது உருவத்தைத் தாங்கி வெளி வந்திருப்பதாகும்.

'ஈன்ற பொழுதில் பெரிதுவக்கும் தன் மகனைச் சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்' என்ற திருக்குறள் உணர்த்தும் மனநிலையில், என் கலைப் பயணத்தில் இதுவரை நான் பட்ட கஷ்டங்கள்- பெற்ற நஷ்டங்கள்- அனுபவித்த வலிகள்- எதிர் நோக்கிய சவால்கள் அனைத்தையும் ஒரு நொடிப் பொழுதில் மறந்து விடும் அன்பு ஒத்தடமாக, பிரஸ்தாப அட்டைப் பதிவு எனக்குப்பட்டது.

நடைமுறை வாழ்வில் உள்ளது போல, வெறும் வார்த்தையால் நன்றி எனக் கூறித் தங்களை அந்நியப்படுத்தவா? அன்றித் தெய்வப் புலவர் வள்ளுவனார் கூறிய புத்திமதியின் படி நன்றி கூறி அரவணைக்கவா? எனத் தெரியாமல், அடைந்த மகிழ்ச்சியில் திக்குமுக்காடுகின்றேன். என்றாலும், என் கலைப் பணிகளை அங்கீகரிக்கும் விதமாகத் தங்களது சாதனை இதழான மல்லிகை (ஜூலை 362) இதழில் என் படத்தை அட்டைப் படமாகப் பிரசுரித்து என்னைக் கௌரவித்தமைக்கு, என் சார்பிலும், என் குடும்பத்தின் சார்பிலும், கலைக் குடும்பத்தின் சார்பிலும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தலைநகரில் கடந்த 35 வருடங்களாகத் தொடர்ந்து கலைப் பணி புரிந்து வரும் என்னை மல்லிகையின் முகங்களில் ஒன்றாகக் கௌரவித்ததன் மூலம் ஓர் உண்மையை நிறுவிவிட்டீர்கள். அதாவது, மல்லிகை என்பது இயல் தமிழ் இலக்கியத்தை மட்டும் வளர்க்கும் இலக்கியச் சஞ்சிகையல்ல, அது முத்தமிழில் ஒன்றாகிய நாடகத் தமிழையும் மறக்காத ஒரு முத்தமிழ் ஏடென்பதை இதற்கு முன் அவ்வவ்போது நிரூபித்துக் காட்டியதை இப்போதும் (என் படப் பிரசுரத்தின் மூலம்) மீண்டும் நிறுவியுள்ளீர்கள்.

உங்களது அயராத உழைப்பும், நம் காலத்திய மனிதர்களின் வாழ்வியல் கோணங்களை எதிர்காலச் சந்ததியினருக்காக மல்லிகை மூலம் ஆவணப்படுத்தி வைக்கும் தங்களது தளராத முயற்சியும் உங்களை மட்டுமன்றி, என் போன்ற கலை- இலக்கியவாதிகளையும் உங்களோடு சேர்ந்து என்றென்றும் வாழ வைக்கும் என்பது திண்ணம்.

என்னைப் பற்றிய குறிப்புக்களைச் சிறந்த முறையில் எழுதிய தம்பி ஏ. எஸ். எம். நவாஸ் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி.

தங்களது முயற்சிகள் என்றும் சிறக்க வேண்டும் என விரும்புவதோடு, தங்களுக்கு நோயற்ற வாழ்வையும், நீண்ட ஆயுளையும் இறைவன் வழங்கி, மல்லிகையின் ஐம்பது வருட நிறைவையும் தாண்டி உங்கள் சேவை தொடர வேண்டுமென பிரார்த்திக்கின்றேன்.

கொழும்பு- 12. கே. செல்வராஜன்

'ஜூலை 2009 மல்லிகை' படித்தேன். ரொம்பத் தரமாக இருந்தது. உடன் எழுதுகிறேன்.

'நம்மவனின் கனவு' பற்றிய உங்கள் தலையங்கம், 'சுடலை ஞானம்' என்ற ச. முருகானந்தன் அவர்களின் சிறுகதை இரண்டும் யாழ்ப்பாண மண்ணின் வளமான எதிர்காலம் மீண்டும் திரும்ப வேண்டும் என்ற ஆதங்கத்தை, நெஞ்சில் கீறிய வலியோடு இடித்துக் கூறின. புதிய மண், முற்போக்கான சிந்தனைகள், மீண்டும் அதே கடின உழைப்பு.... இவையெல்லாம் கிடைத்தாலும் மீண்டும் எமது பிள்ளைகளின் காலத்திலாவது பழைய யாழ்ப்பாணம் தலை நிமிர்ந்து நிற்குமா? என்பது ஏனோ சந்தேகமாகவே இருக்கிறது.

அது போலவே, 'கறிவேப்பிலை'- முருகபூபதி கட்டுரை, அச்சுக் கோப்பாளர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சகோதரன் சந்திரசேகரம் பற்றிய உங்கள் பதிவு இரண்டுமே பல துருவங்களாகிப் போன யாழ்ப்பாணச் சகோதரர்களின் துன்பியல் வாழ்வை மனதில் கொண்டு நிறுத்தின. லெ. முருகபூபதி அவர்களது ஆண்டு மலர் கட்டுரை படித்தவுடனே ஒரு எஸ்.எம்.எஸ் அனுப்பினேன். அது போய்ச் சேரவேயில்லை. அவர் தந்திருந்த இலக்கத்தில் ஏதோ குறை இருக்கிறது போலும். சந்திரசேகரம் அவர்கள் பற்றி நீங்கள் எத்தனையோ முறை எழுதிவிட்டீர்கள், நானும் எத்தனையோ முறை படித்துவிட்டேன். ஆனாலும், அலுக்கவில்லை. இன்னொரு சந்தோஷமான செய்தி தெரியுமா? ஏ. ஜே. கனகரட்னா அவர்களது கட்டுரை (விண்மீன்களுக்கு திரும்ப ஏகுதல்) இம்முறை க.பொ. த. உ/த பாடத்திட்டத்தில் தமிழ் பாட மாணவர்களது உரை நடைத் தொகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

திக்குவல்லை கமால் அவர்களது கட்டுரை நமக்குத் தெரியாத பல செய்திகளைக் கூறியது. எழுபதுகளில் தேசிய ஐக்கியத்துக்கான திட்டம் ஒன்றைக் கூட நமது எழுத்தாளர்கள் பிரதமரிடம் கையளித்திருக்கிறார்கள் என்றால்.... அவர்கள் எவ்வளவு ஐக்கியமாக, கம்பீரமாக வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்.... பணியாற்றியிருக்கிறார்கள் என்று பெருமிதமாக இருந்தது. மற்றும், முஸ்லிம் மாணவர் சிங்கள மொழி மூலமாகக் கற்றல் பற்றிய எஸ். ஐ. நாகூர்கனி அவர்களது கட்டுரையும், மல்லிகை விலை அதிகரிப்புப் பற்றிய எம். எம். மன்சூர் அவர்களின் கட்டுரையும் சிந்திக்கத் தூண்டின. முஸ்லிம் மாணவர்கள் சிங்கள மொழி கற்பது குறித்து ஏற்கனவே பல சிக்கலான பிரச்சினைகள் இனங் காணப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுடன் இந்தத் தகவல்களையும் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டியது தான். மற்றும், மல்லிகை விலை அதிகரிப்புப் பற்றிய வேண்டுகோளும் நியாயமானதே.

ஜே. கே. அவர்களது 'கவிதா' பற்றிய வாழ்த்து, மிக நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகும் அந்த எழுத்துக்களின் ஆளுமை சிறிதும் குறையவில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டிற்று. உடனே அவருடன் பேசினேன். சமீபத்தில், நம்பிக்கை தரும் இளங் கவிஞராக வை. சாரங்கனைக் காண்கிறேன். அவரது மல்லிகைக் கவிதை மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் பற்றிய துயர நெருப்பை மூட்டிச் சென்றது நெஞ்சில்.

இறுதியாகச் சொல்வதானால், சின்னராஜா விமலனின் கட்டுரையே என்னை மிக மிகக் கவர்ந்தது என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? படித்து அசந்து விட்டேன். இவ்வளவு துன்பகரமான சூழ்நிலையிலும், இத்தனை சின்ன வயதில், இவ்வளவு வீச்சாக விமர்சனங்களை அவரால் முன் வைக்க முடிகிறதென்றால், அந்தத் திறமையை நாம் வாழ்த்தியே ஆக வேண்டும். வாழ்க விமலன்! வளர்க அவரது வித்தியாசமான திறனாய்வு முயற்சிகள்! அவருக்கு உரிய பின்னணிகள் மீண்டும், மீண்டும் கிடைத்திடுக!

இன்னும் ஒன்று பேராசிரியர் எம். ஏ. நுஃமான் அவர்களது அட்டைப் படத்துடன் வந்த ஜூன் மல்லிகை பற்றி அக்கரைப் பற்றிலிருந்து வந்த கடிதம் மிக மெய்யானதே. 'கருத்து வேற்றுமை இருப்பினும், மல்லிகையை இதில் குறைபடாமல் இருக்க முடியாது.' என்று சொல்கின்ற திருமதி கரீமாவுடன் நானும் சேர்ந்து கொள்கிறேன். ஆமாம், பேராசிரியரைக் கனம் பண்ண உங்களுக்கேன் இவ்வளவு நாளாயிற்று?

கெகிறாவ. **கெகிறாவ ஸஹானா.**

தூண்டில்

— டொமினிக் ஜீவா

✍ **சிறு சஞ்சிகைகள் தொடர்ந்து வெளிவராமல் நடுவில் நின்று போவதற்கு ஆசிரியரா, அல்லது வாசகர்களா காரணம்?**

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் **ஜே. மொஹமட்**

☞ ஓர் இலக்கியச் சஞ்சிகை இடை நடுவில் நின்று போவதற்குப் பல பல காரணங்களுண்டு. முக்கியமாகத் திட்டமிட்டுச் சிறு சஞ்சிகைகள் வெளியிடப்படுவதில்லை. அத்துடன் அர்ப்பணிப்புக் குறைவு. மற்றும் வெகு சனங்களின் மனப்பான்மையைக் கணக்கில் எடுத்துக் காரியமாற்றுவதில் கரிசனையின்மை. அத்துடன் அச்சடித்த இதழ்களை மக்களிடம் கொண்டு சேர்ப்பதில் மனக் கூச்சம். மற்றும் தனது பெயரும் ஒரு தடவை சிற்றிலக்கிய ஏட்டின் முற்பக்கத்தில் அச்செழுத்தில் பதியப்பட வேண்டுமென்ற மலினமான மனப்பான்மை. இவைகள் அனைத்தையும் ஒன்று கூட்டிப் பாருங்கள். விடை கிடைக்கும். அதுவே தான் சிற்றிலக்கிய ஏடுகளின் திடீர் மரணம். மறைவு.

✍ **உண்மையைச் சத்தியமாகக் கூறுங்கள். உங்களுடைய வயது என்ன?**

ஹெந்தளை, **ச. சடகோபன்**

☞ உண்மையை உண்மையாகக் கூறுகின்றேன் இன்று எனக்கு வயது 27.

✍ **மல்லிகைக்காக இதுவரை நீங்கள் உழைத்து வந்ததில் லாபம் தான் என்ன?**

புத்தளம் **ஷர்மிலா ஸாரூஸ்**

☞ இந்தக் கேள்வியை நம்மிடம் கேட்க வைத்ததே, அதனது அடிப்படை லாபமே அதுதான்!

✍ **உங்களது ஓய்வு நேரம் எப்படிக் கழிகிறது?**

சுன்னாகம். **எஸ். ரமணன்**

☞ மல்லிகைக்காக இடைவிடாது உழைப்பதில் தான் எனது ஓய்வு நேரம் சும்மா போய்க் கொண்டிருக்கின்றது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

✍ ஓர் அழகான, கவர்ச்சிமிக்க யுவதியின் கற்பனைகள் எதுவாக இருக்கும் எனக் கருதுகிறீர்கள்?

வெள்ளவத்தை, எஸ். ரமாவதி

☞ எழுத்தாளன் என்கின்ற முறையில் என் மனசுக்குப் பட்டதைச் சொல்லுகிறேன். தன்னை முற்றிலும் புரிந்து கொள்ளத்தக்க, ஓர் அழகான கணவன் தனக்கு எதிர்காலத்தில் வந்து வாய்க்க வேண்டும் எனக் கற்பனைக் கணவனைக் கனவு கண்டு கொண்டிருப்பாள்.

✍ உங்களுடைய போராட்ட இலக்கிய வாழ்வின் முழுத் தகவல்களையும் படித்தறிய விரும்புகின்றேன். அதைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லுங்களேன்.

சாவகச்சேரி ஆர். குணராசன்

☞ அப்படியா? எனது சுய வரலாற்று நூலான எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம் புத்தகத்தைக் கொஞ்சம் படித்துப் பாருங்களேன்!

✍ உங்களை அடிக்கடி கொழும்புத் தெருக்களில் பார்த்து வருகின்றேன். நெருங்கிப் பேசிப் பழக மனப் பயம். இத்தனை வயதிலும் இத்தனை சுறுசுறுப்பாகச் சுற்றிச் சுற்றிக் காரியமாற்றி வருகின்றீர்களே, அதனது உண்மைக் காரணம் என்ன?

கொட்டாஞ்சேனை. எம். திலகவதி

☞ ஒரு புடலங்காயுமில்லை. நான் மக்களை மனசார நேசிக்கப் பழக்கப்பட்டவன். அவர்களினது நலனுக்காகவே தினசரி உழைக்கின்றவன். வயதை மெய்யாகவே மறந்து போய் விட்டவன். நீங்கள் தான் அதை நினைவூட்டுகின்றீர்கள்.

இந்த அடிப்படை மனநிலையைக் கொண்டவர்கள் என்றும் மார்க்கண்டேயர்களே!

✍ இப்படியே தூண்டில் பகுதியில் கேள்வி பதில் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் உங்களுக்கு அலுப்புச் சலிப்பே ஏற்படுவதில்லையா?

பதுளை கே. குமரன்

☞ மல்லிகையில் எனது மனசுக்குகந்த பக்க வேலையே இந்தத் தூண்டில் பகுதிதான். எத்தனை எத்தனை வகையான கேள்விகள்? அதற்குப் பின்னேயுள்ள மன உணர்வுகள்! என்னை நானே வளர்த்துக் கொள்வதற்கும் எனது ஆளுமையைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் இந்தப் பகுதி எனக்குப் பேருதவி புரிகின்றது.

✍ மரணத்தை எண்ணி எண்ணி நீங்கள் அஞ்சுவதில்லையா?

வெள்ளவத்தை எம். ராதேயன்

☞ உண்மையை மனந் திறந்து சொல்லட்டுமா? மரணம் தான் என் ஓர்மத்தைக் கண்டு, அஞ்சி அஞ்சிப் பின்வாங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது.

✍ நான் ஒரு பல்கலைக்கழக மாணவி. மல்லிகையை நூலகத்திலிருந்து பெற்றுப் படித்து வருகின்றேன். மல்லிகையை ஆத்ம விசுவாசத்துடன் வாசித்துப் பயன் பெறுகின்றேன். அவ்வாறே எமது நாட்டில் இருந்து வெளி வருகின்ற ஏனைய சிறு சஞ்சிகைகளையும் படிக்கின்றேன். நீங்கள் கூறுங்கள், கடந்த அரை நூற்றாண்டு கால சிற்றிலக்கிய அநுபவமிக்க நீங்கள், நமது நாட்டில் பல்வேறு பிரதேசங்களிலிருந்து வெளிவருகின்ற

[ஞானம், தாயகம், கலைமுகம், படிகள், யாத்ரா, செங்கதிர், ஜீவநதி] சஞ்சிகைகளைக் கருத்தூன்றிப் படிக்கிறீர்களா? ஆத்ம விசுவாசத்துடன் வரவேற்கிறீர்களா?

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் மா. சுதர்சினி

☞ நான் தொடர்ந்து அரை நூற்றாண்டு காலமாகத் தமிழில் வெளி வந்த- வரும் சிற்றேடுகளைக் கருத்தூன்றிப் படித்து வந்ததன் தொடர் விழைவுதான் மல்லிகையின் வரவாகும்.

நான் இங்கு வெளிவந்த வரதர், சிற்பி போன்றோரின் சிற்றிலக்கிய ஏடுகளையும் தவறாமல் படித்து வந்தவன். இங்கு இப்பொழுது இந்த மண்ணில் வெளி வரும் சிற்றேடுகள் இன்னுமின்னும் மக்களிடம் சென்றடைய வேண்டும். அதற்காக நாமின்னும் உழைக்கப் பழக வேண்டும். என்னுடைய மனக் குறை ஒன்றையும் இங்கு எழுத்தில் பதிய வைக்க விரும்புகின்றேன். பல்கலைக்கழக மாணவ- மாணவியர் பலர் இந்த நாட்டுச் சிற்றேடுகள் பக்கம் இன்னமும் தங்கள் பார்வையைத் திருப்பவேயில்லை என்ற நியாயமான மனக் குறையும் எனக்கு உண்டு.

✍ உங்களிடம் அசாதாரணமான திமிர் உள்ளதாகப் பலர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். உங்களது வாயாலேயே சொல்லுங்கள். இந்தக் குற்றச்சாட்டில் உண்மை ஏதாவது இருக்கிறதா?

மருதானை ஆர். தங்கவேலன்

☞ திமிரிலேயே பல வகையுண்டு. பரம்பரைத் திமிர், பணத் திமிர், இரு மரபும் துய்ய உயர் சாதித் திமிர், பதவித் திமிர், அரசியல் திமிர், சண்டித்தனத் திமிர் இப்படியாகப் பல பல திமிர்கள் இந்த மண்ணிலே உண்டு. என்னிடமுள்ளது இலக்கியத் திமிர்! இது யாருக்குமே வழைந்து கொடுக்காதது. அதே சமயம் ஏனையோர்களைப் புண்படுத்தாதது. ஆழமான ஆக்க நோக்கம் கொண்டது இந்தத் திமிர். இந்தத் திமிரில்லாதவன் பேனா பிடிப்பதற்கே லாயக்கற்றவன் என்பது எனது கணிப்பு.

✍ 'தூண்டில்' பகுதிக்குக் கேள்விகள் தாராளமாக வருகின்றனவா?

ஜாஎல. எஸ். சிவகடாட்சம்

☞ வருகின்றன. வருவதில் பெரும்பாலானவை ஒதுக்கத்தக்கவை. மிகுதியானவை எனது தனிப்பட்ட வாழ்வு சம்பந்தப்பட்டவை, சினிமா சம்பந்தப்பட்டவை. எனவே, பெரும்பாலான கேள்விகள் மல்லிகையின் தூண்டில் தரத்திற்கு ஒவ்வாதவை. நான் இந்தப் பகுதியை ஓர் ஆய்வுத் தள ஆய்வாகக் கருதுகின்றேனே தவிர, எனது அதி புத்திசாலித்தனத்தை வெளியிடும் தளமாக என்றும் கருதியவனல்ல. பரஸ்பரம் மனம் விட்டுக் கருத்துப் பரிமாறிக் கொள்ளும் களமாகவே இந்தப் பக்கங்களைப் பாவிக்க விரும்புகின்றேன். இதைப் பலர் புரிந்து கொள்ளவேயில்லை.

✍ மல்லிகை மாத இதழைத் தொடர்ந்து நடத்தி வர வேண்டுமென்ற ஆர்வம் எப்பொழுது வந்தது?

மட்டக்களப்பு. எம். கேசவராஜன்

☞ பெரும்பாலும் தமிழில் இலக்கிய இதழ்களென்றால், அது சென்னையிலிருந்து தான் இங்கு இறக்குமதியாக வேண்டிய சூழ்நிலை இருந்த கால கட்டம். இந்தத் தென்னிந்திய ஆதிக்கப் போட்டியை முறியடித்தே ஆக வேண்டும் என்று மனதிற்குள் சபதமெடுத்து, உழைத்து வந்தேன். பலர் பயமுறுத்தினர். சிலரோ 'இது

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆரம்ப சூத்திரமே தவிர, வேறுவகை என ஏது மன ஆற்றலைக் கொச்சைப்படுத்தி நூதல் செய்தார். 'இந்த விமர்சனம் எத்தனை நாளைக்கு?' என ஆருடம் கூறி பலர் நம்மிடமே சொல்லும் அளவுக்கு வருகின்றனர். நீறுப் பூத்த நெருப்பாய் [illegible] தன்னிருப்பை இறுக் [illegible] அடைகின்றேன். அடுத்தது [illegible] தூக்கத்தானே வேண்டும் என்று [illegible] [illegible] இலக்கியத்தை [illegible] ஆரம்பித்தேன். இத்தனை [illegible] ஆண்டுகளாகும் [illegible] இன்று வரை [illegible] [illegible] பயணம் செய்து [illegible] தான் வருகிறது. இது வரலாறு, இல்லையா?

❀ இத்தனை இத்தனை அவதி அவ தியாகச் சாம்பத்திரம் மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகள் வெளிவந்துள்ளனவே, ஏனிந்த அவசரம்? மல்லிகைக்கென்றே பண்பட்ட ரசிகர் கூட்டமொன்று நாடு தழுவிய ரீதியில் பரவலாக இருப்பது உண்மைதான். புத்தக வெளியீடுகள் இத்தனை அவசர கதியில் வெளி வரத்தான் வேண்டுமா, என்ன?

வலவெட்டித்துறை க. குலசேகரன்

❀ [illegible] நடத்தி [illegible] [illegible] அறிவீர்கள். [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வெளிவந்தது. நான் மல்லிகை [illegible] அமையும். [illegible] [illegible] [illegible] புத்தகம். இதை ஒரு [illegible] [illegible] வைத்துள்ளேன்.

❀ மல்லிகையின் முகப்பை அலங்கரிக்க அட்டைப் பட நாயகர்களைத் தெரிவு செய்து பிரசுரிக்கிறீர்களே, என்ன அடிப்படையில் இவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறீர்கள்?

கண்டி. எஸ். சர்வேஸ்வரன்

❀ அடுத்த ஆண்டு 35 ஆவது ஆண்டு [illegible] 45 வருட மல்லிகையின் ஆசிரியர் என்ற ஹோதாவிலும் [illegible] [illegible] வருகின்றேன். இதுவரை 200க்கு மேற்பட்ட மல்லிகை அட்டைப் [illegible] [illegible] இலக்கியச் சுவைஞர்களும் [illegible] [illegible] [illegible] இந்தப் [illegible] [illegible] பட்டியல் [illegible] [illegible].

❀ வட-வாரு ஆண்டு மலர் தயாரிக்க இப்பொழுதே தொடங்கி விட்டீர்களா, அல்லது உள்ளடக்கம் காலம் காத்திரமாக அமையுமா, என்ன?

நீர்கொழும்பு. சி. தனஞ்செயன்

❀ இப்போது [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஒன்று. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

மல்லிகையின் ஆண்டு மலர் பற்றிய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தயாரித்து வெளியிடுவோம்.

201/4, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி, கொழும்பு - 13 முகவரியில் வசிப்பவரும், மல்லிகை ஆசிரியரும், வெளியிடுபவருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களுக்காக, கொழும்பு விவேகானந்த மேடு, 103A, இலக்கத்திலுள்ள Lakshmi Printers அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப் பெற்றது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எமது புதிய வெளியீடுகள்

ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்

கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்
முன்னாள் இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

ஈழத்திலே தமிழ் நாவலிலக்கியம் தோன்றி வளர்ந்த வகையினை வரலாற்று நோக்கிலே தொகுத்து நோக்கி மதிப்பீடு செய்வதாக இந் நூல் அமைகின்றது. இந் நூலின் முதலாம் பதிப்பு 1978 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. தற்போது வெளிவரும் இப்புதிய பதிப்பிலே, மேற்படி இடைப்பட்ட முப்பது ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஈழத்திலும் புலம்பெயர் சூழல்களிலும் வெளிவந்த நாவல்களின் வரலாற்றுச் செல்நெறிகளையும் வளர்ச்சிசார் அம்சங்களையும் இனங்காட்டும் வகையிலான பின்னிணைப்புகளும் இடம்பெறுகின்றன.

ISBN 978-955-659-192-[illegible] விலை: 700.00 பக்கங்கள்: xxvi + 309

1.	பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம் - பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி	937.50
2.	நாடகம் - அரங்கியல்: பழையதும் புதியதும் - பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு	450.00
3.	செ. கணேசலிங்கன் நாவல்கள்: ஓர் ஆய்வு - அமிர்தலிங்கம் பௌநந்தி	500.00
4.	நவீன அரசியல் சிந்தனை: ஓர் அறிமுகம் - க. சண்முகலிங்கம்	350.00
5.	ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வளமும் வளர்ச்சியும் - கலாநிதி செ. யோகராசா	250.00
6.	ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியச் செல்நெறி - பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா	300.00
7.	இலங்கையில் அரசியற் கட்சி முறைமை - சி. அ. யோதிலிங்கம்	300.00
8.	மாணவரின் வகுப்பறை நடத்தை - கலாநிதி பகா. பக்கீர் ஜஃபார்	350.00

குமரன் புத்தக இல்லம்

இலங்கையின் மிகப் பெரிய நகையகம்

SINCE 1978

வெள்ளவத்தை

நித்தியகல்யாணி ஜீவலரி

நம்பிக்கையே எமது பாரம்பரியம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org